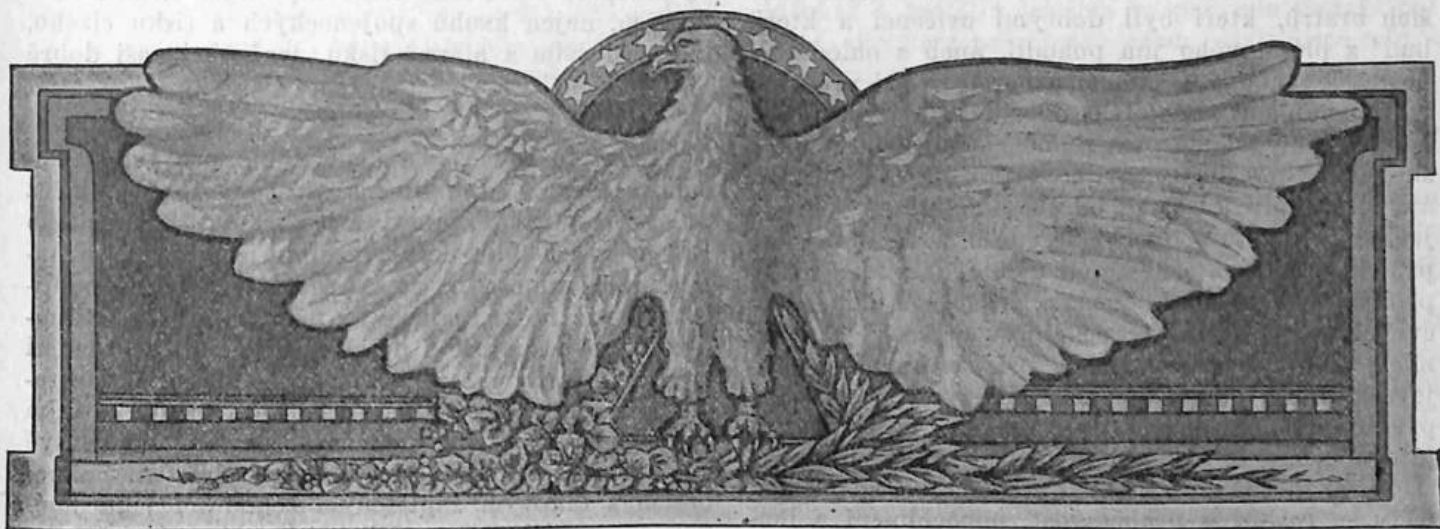

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXIX.

CHICAGO, ILL., 15. ČERVNA 1917.

ČÍSLO 6.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Někteří naši lidé, jakoby ochabovali, jakoby již mysleli si, že dosti vykonáno a přec bude nyní teprvé třeba napnouti všechny síly své, nacházeti vhodné cesty a prostředky, jak by se co nejvíce pomohlo největší lidové naší instituci Českému Národnímu Sdružení. Víme, že mnohý chud'as mohl by býti zrovna vzorem těm "zazobaným" v těch kterých větších městech a zvláště na tom našem venkově. Víme, že mnozí dělníci dali leckde více svých zaměstnavatelů, Čechů, porovnáme-li vzájemný jich příjem, ano známe, že jsou mezi námi boháči, bankéři, továrníci a všelijací budníci, kteří do dnes nedali k účelu tak posvátnému ani jediného centu. Pokud nás svobodomyšlných lidí českých se týče vykonalo se snad hodně, sebrali jsme těch tisíců a tisíců dost, ale nikoliv dosti, abychom mohli klidně složití ruce v klín, neboť teprvé přijdou doby, kdy hmotných prostředků k osvobození staré vlasti naší bude nejvíce potřeba, všech fondů a zdrojů, necht' si již sebrány jsou tou či onou stranou. Tou či onou frakcí, tím aneb oním organizovaným celkem české společnosti naší, jakož i bratři našich Slováků. Zdá se, že na lid náš musely přijíti časy utrpení, strádání, bolestí a všechna ta běda válečná, jakž prožívá se dnes, kdy i ta naše Amerika vešla v zápol ohromný, abychom se všichni přesvědčili o nutnosti revize našich národních programů to jest, abychom pochopili nevyhnutelné nutnosti sblížení se všech vrstev našich na vzájem, ba řekneme si přímo splnutí národa československého v jeden kulturní, kmenový celek, jenž pod hvězdnatým praporem a ve veliké této republice má největšího dnes zastance svobody malých národů všech a tak i naší větve česko-slovenské. Konejme upřímně a svědomitě na se vzaté povinnosti občanů amerických, pracujme a přičiňujmež se všude o zdar každého počínu naší nové vlasti, jako shromážd'ujme pilně dále a se zvýšenou ještě vůlí ty dollary a zase

dollary, jichž třeba složití jako dar obětní, vedle životů a statků všech, jakž vážné chvíle žádají a vlast nová k nám volá, kteréžto pomocí pomáháme i vlasti staré.

Žijeme ve stavu výmínečném, aspoň pokud nás Sokolů a naší tělocvičné práci se týče. Bylo pro nás bolestno, když slyšeli jsme první zprávu o rozpuštění České Obce Sokolské ve staré vlasti, věděli jsme, že to znamená ochromení celé té úsilovné práce po půl století úporně prováděné, že bude těžko nadále pracovati, když nejlepší síly Sokolstvu byli vyrváni, a proto jsme si uvědomili, že v nynější těžké době jest řada na Sokolstvu americkém, aby nadále za bratry ve staré vlasti nesli ten štít sokolský za ideály nesmrtelného Fuegnera a Tyrše. Proto první krok byl učiněn spojením se českého Sokolstva v Americe v jednu Obec. V této měla se soustřediti veškerá naše intenzivní práce na prospěch Sokolstva a národa, leč nenadáli jsme se, že i naše řady zachvátí mor válečný a schromí rovněž naší sílu. V tělocvičnách řady borců valně prořídly, vždyt' nejlepší jádro jejich odešlo za povinností občanskou, aby pod hvězdnatým praporem hájili čest Unie, aneb s kanadskými pluky jsou již za mořem — kde utkají se s nepřátely národa našeho, aby pomáhali dobývati svobodu jeho! Kde není uvědomění staršího členstva o povinnostech vůči Sokolu, aby dnes vyplnili ty mezery v řadách našich, tam za krátko věc sokolská dozná pohromy, neboť "kde stanutí, tam smrt", pravil Tyrš — zkrátka počátek konců! A tomu dlužno zavčas předejít! Dnešní doba jest pro nás zkušebním kamenem, dnes se má osvědčiti, kdo jest v pravdě Sokolem, jenž dovede, kdy toho potřeba káže, obětovati své síly na prospěch věci společné. Máme před sebou veliký úkol a k provedení jeho je třeba mnoho sil, mnoho pevných povah, aby nahradili v práci další naše junáky,

již za nás šli v boj odhodlaně smrti vstříc. Jest to naší povinností! Máme mnoho v našich řadách starších bratrů, kteří byli dobrými cvičenci a kteří, bud' z přirozeného jim pohodlí, aneb' z ohledu na dostatek schopných mladších borců se při práci tělocvičné s námi nepodíleli; dnes však uhodila jejich hodina a my máme právo jménem myšlenky sokolské, je-li tato jim opravdu svátkem, na nich žádati, aby nastoupili místo za odešlé junáky! A není to jediné jen místo v tělocvičně, ale i všude jinde, kde průkaz práce sokolské se od nich žádá. Můžeme upřímně a nepokrytě doznati, že právě odchodem cvičících bratrů jeví se ochablost nejen v tělocvičnách, ale i ve schůzích a při všech našich projevech, kde uvědomělé cvičící členstvo bylo vždy na prvním místě. Nahradí dnes starší členstvo místa tato? Věříme, že ano, neboť není přec možno myslet, že by dosavadní snahy naše na poli sokolském měly se rozbít o neobětavost, nepochopení a lhostejnost zbylého členstva. Proto každý na své místo, kde bys nejplatněji mohl dle svých schopností a sil prospěti společné naší věci! —ař.

Zdá se nám, že bude třeba trochu "poopravit" tvrzení některých lidí," již zapomínají, příliš záhy zapomínají jak a co bylo v české Americe na počátku války evropské, jak se pracovalo, kdo pracoval již v předvečer a před samým vypovězením války Rakousko-Uherska Srbsku a jak potom se utvářily vlastní poměry, jež vedly k akci za českou věc! Jest třeba si uvědomiti, zejména proto, že informace jak se mezi námi tu "za vodou" postupovalo, pracuje a dosud se snažíme, dochází do listů námi podporovaných a věci české sloužících, jako ve Francii vycházející "Samostatnosti" atd., jež rozhodně, pokud vývinu a vývoje českého přičinění české Ameriky se týče ve prospěch osvobození československých zemí, nezakládají se na pravdě! A až jednou se bude psáti co Češi američtí vykonali a zejména pokud Sokolstvo nezištně a poctivě pracovalo, to americké Sokolstvo zdůrazňujeme, bude se muset vzpomenouti těch několika dobrých lidí, kteří se na příklad sešli již k poradě do besídky v Plzeňském pavilonu v Chicagu v předvečer války, tedy nežli válka byla stala se skutkem, i radili se o manifestační schůzi na prospěch Srbska a založení Pomocného výboru pro případ války. Již na druhý den válka vypukla, manifestace přímo ohromných rozměrů se provedla a k založení Pomocného výboru došlo, tak jako i k organizaci rázu politického téměř v zápětí. Nám ani v duchu nenapadne upírati zásluhu toho či onoho, zejména tam kde o všech nás jedná se jen svatou povinností, ale jako ve všem tak i v těchto věcech dbáme pouze a jediné o pravdu a fakta, nic než fakta a faktem jest, že česká Amerika a její svobodomyšlný živel zvláště, se činily od samého počátku i nemůže a nesmí se o ní říci a psáti že snad probouzela se k činům teprve pak, až později začali ti a ti, již dnes ovšem rovněž zásluhou konají práci a také jen svou povinnost! Z toho důvodu upozorňujeme příslušné kruhy za včas, aby postaraly se o řádné, správné a pravdivé

informace o práci české Ameriky, našem postupu na prospěch staré naší domoviny, nejen kruhů amerických, nejen kruhů spojeneckých a tisku cizího, ale především a hlavně tisku, jenž věci naší dobré i dobře sloužiti má!

Musí to být velice nepříjemné pro toho ubohého a takto "neomylného papeže v Římě", když na jedné straně žehnati má zbraním katolického Rakousko-Uherska, když musí půjčovati mu z haléře svého a mezi tím co vřava válečná běsní, pohlížeti klidně na to, jak se to jeho katolické Rakousko-Uhersko spojuje s půlměsícem čili největšími nepřáteli katolické víry Turkem a pruským protestantismem, vedle bulharského pravoslavlí. Jako Ital musí "svatý otec" žehnati i zbraním vlasti své a co si potom ten "všemohoucí pámbu tam na nebesích s takovým zapleteným žehnáním jeho jménem na zemi" počne, těžko říci. A teď ještě ke všem kozlům dá se do toho Amerika, jež jménem humanity a demokracie slibuje osvobození všech národů malých i velikých v té krvi ubohých obětí prosáklé Evropě. Zde ovšem jest také hodně katolíků a mezi těmi malými národy a to zejména v Čechách a na Slovensku, svobody si přejíci církve katolická má ještě silný "pull". Tohle všechno ten zástupce Kristův na zemi, papež v Římě ví a protože se vyzná, požehná brzy zde a zase onde, ano dovolí i tolik, aby vydalo se heslo, že "osvobození českého národa i slovenského jest docela možné v rámci Rakouska a Uherska."

Sokol Slávský jako každým rokem pořádá i letos v květnu své veřejné. Z pravidla bylo vždy cvičeno venku a k tomu předcházeli i nezbytný průvod, jehož účastnívaly se i jiné bratrské jednoty v českém kroji. Letos, jelikož žijeme v době mimořádné, bylo od průvodu upuštěno a pořádáno pouze ukázkové cvičení uvnitř pavillonu. Na programu bylo zahrnuto žactvo, dorost a ženy, členstvo tentokrát vynecháno, ač ve skutečnosti přece vystoupilo a to číslem posledním. Předvedlo zvláštní prostná (4 oddíly) dosti zdařile, vzhledem k jejich obtížnosti a zároveň k té okolnosti, že s nimi cvičil i dorost. Členů bylo 11 a dorostu 6, celkem 17 cvičenců, počet tak malý, s jakým Sokol Slávský dosud nevystoupil. Br. náčelník při zahájení programu poukázal v krátkém proslovu na nynější těžký stav v tělocvičně, kdy nejlepší borci jednoty odešli za povinností vojenskou a proto žádal, aby vystoupení Sokola Slávského nebylo posuzováno jako měřítko jeho bývalé schopnosti a síly, nýbrž jako skrovná ukázka toho, co za dnešních poměrů být může. Dnes že jediná spása naše spočívá v té milé drobotině a té že nutno věnovati veškerou naši péči usilovnou, abychom si vychovali z nich budoucí náhradu do řad našich a tak jednotu povznegli k nové jaré síle. Cvičení žactva zásluhou obětavého a nadšeného cvičitele bra. J. Tomeše podalo zdařilé ukázky. Totéž platí o žen. dorostu a o ženách, kteréžto poslední cvičením s velkými obručemi sklídily zaslou-

žené uznání obecnosti. Návštěva nebyla rovněž tak jako léta dřívější, což mimoděk musí zarážet každou myslící duši, neboť v dnešní těžké době právě Sokol, jenž byl věnoval nejvíce peněz a krve své na prospěch svatého práva a svobody otčiny, který musí i na dále přinášeti ty nejtěžší oběti, měl by býti za to všemožně podporován celou českou veřejností, aby snáze mohl nést břímě na bedrách svých — bez obavy o svoji budoucnost! Náš český lid by měl mít stále na zřeteli, že Sokolstvo, jež často s pýchou nazývá svým národním vojskem, potřebuje ku plnění všech povinností vůči sobě, a národu, hlavně pak ku výchově příštích generací národa taky hmotných prostředků, bez nichž všechny ty naše ideály by zůstaly pouhým snem. —ař.

V minulých dnech přinesly časopisy zprávu, že prezident Wilson upozornil veškeré koleje a učiliště i školy na důležitost tělesné výchovy, vedle výchovy mysle a to v době i nynějšího ruchu válečného i varuje dotyčné kruhy, aby nedovolily by sport, tělocvik a hry zejména dorostu se zanedbávaly. Praví mezi jiným, že „jestli chceme býti silným a zdravým národem, že musíme i výchově tělesné věnovati svoji pozornost a starati se o budoucnost své, dorost svůj“. President nepovídá nám ovšem ničeho nového, my známe a podle toho i v tělocvičnách našich musíme se zaříditi všude, třeba mnoho cvičenců nám odešlo tam kam volala je povinnost vlastenecká, pod hvězdnatý prapor, aby bojovali proti všem nás společnému nepříteli. Šli dobrovolně a byli jedni z prvních! Na nás jest, abychom i doma se činili a pečujeme o mládež svou a dorost zabezpečili si síly utužené i na doby příští. Nejen ve cvičiřnách, ale i ve volných chvílích dorostu třeba dbáti. Nutno kol nás jej shromáždžovati a neponechatí jej hlavně nebezpečí mravního úpadku a tu třeba stavěti hráz proti špatným vlivům zkaženého okolí i špatných následků války, jež se dostaviti mohou. Tu třeba vyznačiti pravou cestu životem dorostu našemu. Proto velký jest výchovný úkol náš, poučujeme mládež svou o povinnostech našich občanských, povídejme ji o nejpřednějších institucích národních a co její bude povinností, až nás tu nebude. Otevřeme knihu dějin, a učme mládež svou čísti tyto dějiny, aby poznala, že za původ svůj i práci naši v této zemi volně stydět se nemusí. Tak bude čerpati poučení pro život, jež provázíme kde jen trochu lze živým slovem srozumitelným, aby dostalo se jí povznesení, zúšlechtnění a vnitřní požitky spíše, nežli lečjaká trdlovačka, dupanda a pochybná zábava, která byt' pořádána byla v nejlepší účel zůstává pochybnou čím křiklavěji se oznamuje a ještě lechtivěji pořádá ve slohu svém.

Dnes, kdy řady naše prořídly odchodem dobrovolníků a snad ještě více prořídnu nuceným odvodem, měli bychom se ve vlastním našem zájmu uskrovniti se vším tím okázalým vystupováním jednotlivých jednot na veřejnost a spíše soustřediti svoji práci na důstojné vystoupení celku — to jest Župy. Bývalo zde zastaralým zvykem, že místní

jednota uspořádala „Sokolský den“, k němuž si zvala ostatní sousední jednoty, jež vlastně počtem cvičenců a bratři v krojích ve průvodu dodaly podobné slavnosti patričního rázu. Byli jsme vždycky proti tomu, aby jednota slabá počtem členstva i činností svou pořádala něco, nač síly její vlastní nestačí, nýbrž že jednou do roka má se snažit každá jednota vystoupiti samostatně před veřejnost, aby podala průkaz své celoroční práce. V nynějším župním zřízení jistě bude této otázce věnována patriční pozornost a řady budou upraveny tak, aby na příště dle pravé kázně sokolské hromadné vystupování bylo kontrolováno jediné schválením Župy a vedením jejího technického odboru. Dříve nezbytný průvod předcházal každému veřejnému cvičení neb výletu jednoty, k čemuž pozvány za staří ostatní místní jednoty, takže do roka vystřídal se tolik sokolských slavností (dle novin) prvního řádu, že opravdu nebylo mnoho rozdílu od skutečného župního vystoupení. Při průvodech zřítí bylo jedny a tytéž bratry v kroji, a nebylo divu, že po dvou letech častého vystupování, mnozí se nabažili podobné slávy a při opravdovém projevu, kde měl účastnit se každý, potom chyběli. Z pravidla jsme slyšeli výmluvy „i já už toho marčování mám až po krk“, jiný zase při tak častých výletech, stálým „občerstvováním se“ kroj otahal a jiný pořídit si nechce. Víme dobře, že průvody byly a jsou i do dnes agitačním prostředkem na přilákání obecnosti, leč právě tento podnět přičí se již samotné zásadě sokolské. Jsouť i jiné cesty, jimiž možno na účast obecnosti působit a nemusí to být zrovna hudba a pochod v kroji, jedná-li se o pouhé vystoupení některé jednoty. Častým vystupováním při každé příležitosti všude a za každou cenu, jen abychom se ukázali, kroj úplně sevšední, zvláště když následuje za sebou několikrát vystoupení se slabým počtem účastníků. Zde dlužno důrazně připomínati si pravidlo: „Všeho moc škodí“, a věru, že těch našich okázalých, velkých veřejných cvičení a „velkolepých výletů“ jest dosti. Snad mnozí namítnou, že právě častým vystupováním v kroji, získá tento na popularitě, kdežto na opak, že snadno zapadne v zapomenutí. Ani jedno — ani druhé! Pamatuji, že kroj sokolský není pro parádu, ale on má svůj národní, svůj mravní význam a proto jej na sebe oblekáme, kdy toho důstojnost a vážnost celku sokolského, aneb projev ryze národní žádá. Čím méně bude vystoupení v kroji, za to však v mohutném počtu členstva, tím více vážnosti nejen kroj, ale i celá naše věc získá u soudných lidí. —ař.

Někteří lidé, jakoby si ani nedovedli uvědomiti, že zem tato nalezá se ve válce s největším nepřitelem lidstva, hydrou, jež za hrozného militarismu opanovati by chtěla celý svět a vedením svého kaisera dosáhla již z části více, nežli by se zdálo. Známý „tlak na Východ“ povedl se Berlínu, který dnes má v rukou celé Rakousko-Uhersko, přes to zdeptané Srbsko a německými pochopy ovládané Bulharsko až k „nemocnému muži“ Evropy mohamedánskému Turecku, pak již zasahá do malé Asie, nemluvě ani

o tom, jak zařizlo se do nešťastné Belgie a zakouslo na Rusi, zaplavie hordami svými i Rumunsko. Jediný pohled na mapu stačí, abychom přesvědčili se, že Němec ze svých tužeb již hodně docílil a spojenci, že budou mít ještě hodný kus práce, aby jej i s Rakouskem usadili. O Bulharsku a Turecku netřeba zvláště se zmiňovati, tam to již praská a to ještě více, nežli v samé "bohobojné říši černožluté". Až do této strašné války mluvilo se o německé kultuře. Toho však po válce nebude, protože čím dále tím hroznější vychází na jevo zvěrstva, jichž dopouštěli se a páchají stále Němci a Maďaři na ubohých lidech i bezbranných starcích, ženách a dětech, jak v Polsce, tak i v Belgii. Ze Srbska nemáme přímých zpráv, ale i odtud zvěstuje se, že "vítěz ukazuje, jaká že mu náleží kořist". Ženy jsou znásilňovány, starci hanobeni a vše co srbské ničeno." Minule viděli jsme na vlastní oči malou Belgičanku a bratra jejího, jakž na vychování přijala kterás bohatá rodina americká. Děvče sotva patnáctileté bylo Prušáky, 15ti vojáky, čili žoldnéry znásilněno, jest v jiném stavu a za to, že se bránilo, utali mu tito hrdinové pravou ruku a bratru jejímu, mladšímu rovněž tak. Tot' jsou jen ojedinělé případy. O spoustě v Belgii, ve Francii, Srbsku, Rumunsku a hlavně i v ubohé Polsce netřeba šířiti slov. Strašné tyto důsledky hrozného válečného běsnění postihly všechny naše spojence, s nimiž nyní Spoj. Státy již na druhý měsíc jsou ve válce. Nevíme co by se stalo, kdyby německé ponorky, aeroplány a transporty přes Mexico a jinak se sem dostaly, ale pochybujeme, že by se nám lépe vedlo jiných Němcem napadených národů. Z toho důvodu a za takovýchto vyhlídek měla by celá země, celé Spojené Státy se připraviti, všude mělo by se dostati vládě naší podpory v každém počínu válečném co největší a ochota projevit k obětem všem, na krvi i statech. Válka země této, kteráž nehodlá získati ani na území, ani na hmotných prostředcích, vede se pouze a jediné na osvobození i malých národů ze jha byrokratického, vlád "z boží milosti" a militarismu německého! A tu dobře prál nedávno k nám zavítavší, výtečný řečník a paedagog prof. Písecký, jenž líčil nám revoluci velikého lidu ruského, jakž z vlastní poznal zkušenosti i nabádal k napnutí všech sil, aby militarismem militarismus Německa se zdolal. "Sám byl vždy proti vojanskému režimu, ale v této době vážné a na naši vlasti osvobození nasaditi třeba vše." Mluví-li k nám pak muž toho druhu, muž, jenž v zákopech byl a v Dobrudži s našimi hochy, jako poručík srbské družiny, pak něco znamená, daleko více, nežli slova — pouhá slova a zase jen slova mnohých našich parádních řečníků. Skutek, čin! Tak vždy čekali jsme od šiků našich, sami jdouce příkladem dobrým napřed jakž známo as. Jen divíme se, že v začátku bylo namnoze skoro dvě třetiny dobrovolníků z těch našich lidí přístěhovaleckých a pouze jedna třetina Američanů "kováných". Necheeme nikomu zasahovati do svědomí, ale ujišťujeme ze zkušeností, že až na ulicích i našich měst se objeví prvé oběti strašného toho boje evropského, první mrzáci a mnoho těch z pozůstalých

se smuteční páskou, první choří, zatížení a poznenáhlu se pozdravující hoši naši z těžkých na bojistých utrpených ran, až i jiné následky zápolu toho dotýkati se budou prahů našich domovů, různé náказы i následky válečné v celé své nahotě objeví se udiveným zrakům našim, až všechna ta bestialita lidských tvorů, jiná zase zvěrstva a průkazy německé civilizace se i doma ostavším ukážou, pak snad probudí se veliký ten celek po celé oblasti této naší nové vlasti i uvědomí si, koho že nutno za součinnosti všech nás zdolati, aby na časy budoucí mír lidu veškerého mohl býti zabezpečen. Proto každý z nás konejme svou povinnost, přičiňmež se, aby vládě dostalo se všech nás podpory, jak zakoupením úpisů vládních, dluhopisů čili papírů "půjčky svobody", tak i obětmi všemi dle naší možnosti, protože co pro hvězdnatý prapor vykonáme, učiníme i pro všechny ty své tam doma a všechny spojence, nezapomínající při tom ovšem Č. N. S. a vydatné jeho podpory.

Národní registrace mužů od 21 do 31 let, jakž byl president Wilson ke službě vojenské nařídil, provedena byla dne 5. t. m. po celých Spojených Státech a to tak, že dotyčné kruhy mohou býti jen spokojeny. Tato povinná registrace ovšem zasáhla i do našich řad a mnozí, již nemohli jít hned na samém začátku války dobrovolně budou muset nyní jít. Připomínáme jediné z toho důvodu, že na příklad New York, Cleveland a Omaha následující vzor českého Chicaga, ve chvíli téměř poslední vzpružily se a poskytly společně na sta našich Strýčku Sámovi, hlavně hochů našich. Těmto našim dobrovolníkům měli bychom zachovati co možná nejkrasší vzpomínky, abychom až jednou se bude psáti co to naše Sokolstvo vykonalo měli jsme po ruce. Proto a z toho důvodu prosili bychom tajemníky těch kterých jednot našich, jež členy své mají na vojně, aby nám zdělili jich jména a co třeba, až rozešleme dotyčné dotazníky. Byli mnozí z Baltimore, Texasu, Oregonu, Cedar Rapids, Iowa City, St. Louis, Mo., Milwaukee, St. Paul, Hopkins, Minneapolis a Detroit, o nichž záznamy nám chybí, tak jako třeba nám znáti všechna jména těch nadšených bratří, již spěchali do Kanady spíše, jen aby co nejdříve mohli mstít se za národ svůj, za lid ubohý tam doma a dokázati spojencům, že u nás vedle nadšených slov máme obyčejně i silné skutky! A také ty, již půjdou nyní v šiku armády Spojených Států, již pod hvězdnatým praporem nastoupí do služby, jakž vylosování byli nutno si zaznamenati a vzdáti těm hochům všem čest'.

Župa Střední hotovila se k prvnímu mocnému projevu spojených sil vystoupením v měsíci září, leč jak ve Výkon. Výboru Obce, tak i v Ú. T. O. byly projeveny náhledy, aby vystoupení ono bylo odloženo až na jaro příštího roku. Důvody byly přesvědčující, hlavně pokud náeviku žactva se týče, ježto brzo započne doba prázdnin a žactvo z tělocvičen dusných se rozuteče do volné přírody. A tak vystoupení odloženo a zorganizovaný technický odbor

[illegible]

Srbům zemřel veliký člověk sedmdesátiletý junák a vůdce, jenž dovedl nepřítele vlasti své a jeho voje rozpráší a zahrati po dvakráté poraziv na Ceru, Jadru, u Sovoboru, Mačkova Kamene i Bělehradu Austrijaka na hlavu tak, že obdivem naplnil se celý svět. Když vlast jeho byla v největším nebezpečí, když nepřítel již blížil se ke Kragujevci a po druhé zaplavil nešťastnou Srbiji hordami svými, jež valily se do země ubohé třemi válkami vysílené a my na Jihu se přímo chvěli jak dopadne, veliký ten stragéd a vojevůdce, vojvoda Radomír Putník, šéf srbského generálního štábu, ač stařícký, provedl své plány dopodrobna a zvítězil s junáky svými nad početně silnějším vojskem rakouským, neboť veliké byly jeho ztráty a na tisíce a tisíce Srbové zjali mužstva jeho a tu mnoho bylo ovšem i našich hochů, již dobrovolně se vzdávali. Stařícký Putník liboval si častokráte potom, že Češi, Chorváté, Slovinci a Slováci mnozí chápali povinnosti své vůči bratrům, na které je vídeňská a pešťská kamarila na popud z Berlína hnala na jatky i neupíral, že takovéto hromadné vzdání se bratří slovanských usnadnilo junákům jeho mnohou práci. Po delším oddechu vrhli se Rakušáci spolu s Němcem ze Severu, pro radným Bulharem z boku a z Jihu i s Turkem proti Srbsku již z tolika ran krvácejícímu a vysílenému. Počítalo se deset nepřátel na jednoho Srba, nový hrozný stal se nápor, junáci srbští bili se statečně vedením svého Putníka a jeho druhů, ale konečně museli ustoupiti a jdouce neschůdnými cestami Albanie, prodělali spolu s těmi mnohými našimi za-

jatei pravou "cestu křížovou". Putník trpěl pakost-
 nicí a tu bratři srbští na této cestě strašné, kde na
 tisíce jich hladu, mrazem a bídou i nákazou zmí-
 ralo spolu se sty utečenci, zhotovili si nosítka pro
 toho milovaného a velikého starce, aby jen jej za-
 chránili. Tak dostal se Putník se svými junáky na
 Korfu a konečně churav a zdrcen na mysli i v těle,
 nešťasten nad zdoláním ubohé vlasti své poslán byl
 na léčení do Nizzy ve Francii a tam zemřel, dne 17
 m. m. s přáním na vetchých a umírajících rtech, aby
 válka tato děsná skončila vítězstvím spojenců a
 zbudováním veliké a volné Jihoslavie, jíž byl zasvě-
 til všechny služby svého plodného života. Jména jeho
 vzpomínati se bude jako chrabrých jeho činů po
 mnohá leta i světlé jeho památky a to Slovanstvem
 veškerým, za něž vždy se bil, jako Srbín a statečný
 člověk z nejstatečnějších! Již roku 1876 a 78 ve
 válce srbsko-turecké vynikl, jako major a po vítěz-
 stvích svých i ruských bratrů přistoupil na zreorga-
 nisování srbské armády i uvedl ji na bod moderního
 válečnictví. Za Obrenoviče vždy zastával se lidu
 svého, poukazuje na práva Petra Karadjordjeviče k
 trůnu srbskému. Junáci jeho jej zbožňovali, odborné
 kruhy vojenské jej obdivovaly a sám japonský ge-
 nerál Togo vyslovil mu veliké uznání, když byl na
 cestě své Evropou zajel si i do Srbska a poznal
 hrdinné šiky našeho Putníka. Když junáci srbští
 vrhli se roku 1912 v zápas vedením svého vojvody,
 psalo se o Putníkovi jako srbském Napoleonu, jenže
 člověku dobrém, dobrého srdce a skromném na-
 prosto. Tehdy vyhnali Srbové z oblastí srbských
 Turčina za pomoci Bulharů, již potom 16. června
 1913 u Bregalnice je zákeřně v noci "bratrsky" na-
 padli a dostali od Putníka co proto, zejména, když
 dozvěděl se, že pozvali si v noci srbské důstojníky
 do svého tábora, tam šampaňským častovali a sotva
 vrátili se na Jedrenu ku svým zahájili na Srby zá-
 keřnou palbu a ničemný útok. Tu také jest vlastní
 příčina hrozná nenávisti mezi těmito kmeny slovan-
 skými. Tu ukázalo se co Bulhaři jsou. Když pak
 skupština srbská odhlasovala čestný dar 200,000 di-
 nárů vojvodu svému a hrdinovi Putníkovi, tento dar
 nepřijal i věnoval národu, čili vlasti své, již tak
 ideálně byl miloval. Viděli jsme tohoto srbského člo-
 věka a vlastence kdys v Niši, za našeho pobytu v
 Srbsku a ta milá, dobrotivá tvář i to jeho jiskrné
 oko, jakoby stále bylo před námi. Sláva Ti i věčná
 chvála, nesmrtelný vojvodo lidu zdeptaného a paměť
 i těch českých Sokolůků, jež mělš' tak rád . . .

— Poslední číslo "Bohemian Review", jakž vychází v Chicagu a pořádáno jest Dr. J. E. Smetankou obsahuje pro nás Sokoly velice zajímavý článek: "What the Sokols stand for", jakž vyšel z pera br. Dr. Ludvíka J. Fishera, předsedy Č. N. S. Jest i tu i krásný snímek našeho Tyrše a skvostná prostrná z Letné o sletu 1912. V článku samotném vzdává se uznání práci sokolské a postupu našemu v těchto dobách zlych zejména i zde v české Americe a proto doporučujeme, aby naši čtli. Jsou tu i jiné velice dobré články a poučném, o nynější situaci válečné a české věci vůbec, že sotva odložíte číslo, aby jste na bohatém obsahu neokráli.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS SOKOLSKÉ OBCE V AMERICE.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the Sokol Union of America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

Spoluredaktor:

JAROSLAV KOŠAŘ, 1928 So. 63rd Court, Berwyn, Ill.

SUBSCRIPTION . . . . . \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně . . . . . Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravnímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá Výkonného Výboru S. O. A., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravnímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravnímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravní listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

ČERVENÝ KŘÍŽ.

Někteří naši lidé dosud ještě neujasnili si co vlastně ten Americký Červený Kříž znamená, jaká jest to instituce, v jakém jest spojení s organizacemi toho druhu v Evropě a jaký účel vlastně jednota tato pilných pracovníků a družek jejich obětavých sleduje, at' již jest v dobách míru, aneb neštěstí válečného. Namítalo se již také a to v našich kruzích proti Červenému Kříži, že prý právě pomocí svou válkou postiženým, raněným, zmrzačeným a trpícím, jen války se prodlužují a strašnému zápolu národů prý napomáhá. O tom dovolujeme si však velice pochybovati a znájmě ze zkušenosti nedávné a doby přítomného hrozného vraždění lidstva navzájem z bojišť evropských, hlavně z ubohého Srbska, píšeme tyto řádky jediné za tím účelem, aby v době kdy i nová naše vlast vešla v boj jménem humanity a demokratismu veškerých národů proti rozpínavosti Německa a řádění militarismu, tím spíše dovedli jsme si uvědomiti povinnosti své. Červený Kříž není organizací militaristickou, ale jednou z nejkrásnějších institucí humanitních a naprosto neutrálních, čili pomáhá stejně nepříteli, jako příteli bez rozdílu, čili člověku každému neštěstím postiženému. Veliká tato organizace již za míru se připravuje a také tehdy jest na místě, kde jedná se o živelní pohromy, zemětřesení, povodně, veliká neštěstí požární, neštěstí na moři a katastrofy v závodech, dolech, na drahách, jež vyžádaly si obětí lidských životů. Stačí poukázati na požár v San Franciscu, povodeň v údolí Ohio řeky, potopení Titanic a pro nás zvláště důležité neštěstí na Eastlandu. Tak bylo v dobách nedáv-

ných, nemluvě ani o tom všem, co vykonáno bylo za celou tu dobu nynější války pro všechny válčící strany bez rozdílu, na kolik dostalo se jim pomoci lékařské, ošetřovatelské a všelikých potřeb všude tam, kde vznikly hrozné epidemie, aneb hlad a bída rozhostily se měrou přímo úžasnou, jako přímé následky toho běsného vraždění lidstva, všech těch zvěrstev páchaných na lidech nevinných a celých národech i neutrálních. Po tisících a tisících denně padá na frontách všech lidí na jatky hnaného, všechny moderní vymoženosti techniky válečné se používají jen, aby více životů lidských se utratilo, ano používají se všeliké prostředky a tak zvané vynálezy, jež dnes v dvacátém století sotva snesly by porovnání s osobní statečností zápolících stran středověku, ano i národů barbarských, kdy směrší vždy otročil slabšího a v krvavý boj vytáhl, jakž tomu kterému vůdci se líbilo. A hrozné jsou oběti, jež přinášely se bohu Marsovi a ještě dnes přináší, ba jménem jeho páchají se zločiny na celých národech i nevinných lidech, starcích, ženách a dětech, jakoby to lidstvo ve zvířecosti své předčítí chtělo všechny šelmy velemocné Přírody. A všem těmto neštěstím čeliti se snaží Červený Kříž, zmírněním utrpení na bojišti raněných, prvou pomocí na bitevní čáře, za bitevní čarou v polních nemocnicích a základnách, čili nemocnicích jednotlivých oddílů, jakž z upřímných, statečných a milosrdných lidí sestaveny jsou vedením Červeného Kříže. A jaké divy za obětavosti lékařů, ranhojičů, ošetřovatelů, ošetřovatelek i členů ambulancí, ano celých sanitetních oddílů vykonány byly, o kolika projevech a vrcholu statečnosti, odvahy a pšle čtli jsme i zvěděli od navrátilivších se "vojínů této armády humanity", již dobrovolně šli a bili se s nejhorším a nejmocnějším nepřitelem lidstva — se smrtí, čelíce ji neohroženě denně a nazíraje v tu její usklebenou tvář, kdykoli si dali s tou "litíci kosou opatřenou" — nějaké to dostaveníčko, at' již bylo kdes na frontě ve Francii, ubohé Belgii, zdeptané Srbsii, v Rumunsku, aneb u bratří Rusů na Východě, či v Persii, v Turecku, Němcích, v Itálii, Rakousku, aneb u proradných bratří slovan-ských v Bulharsku. Je pravda, že i na ten symbol Červeného Kříže nepřítel bez ohledu na vzájemné úmluvy mezinárodní zde střílel, tam lodě nemocniční potápěl bez milosti a bez ohledů na ty, již žel bránil se nemohli, ničil nemocnice i ústavy dobročinné, jako dopouštěl se činů nejhanebnějších na lidu internovaném, zajatcích a do otroctví posílaných lidí obého pohlaví, aby pracovali museli v závodech různých, ano i zákopech proti svým. V případech takých Červený Kříž protestoval, vyšetřoval a zaznamenával, upozorňuje zejména na hrozné masakry v Armenii, zvěrstva Rakušáků v Srbsku, pronásledování židů v Palestýně a ničení všeho polského v trpící Polse. A vše to bude jistě padati na váhu, až u "zeleného stolu" jednati se bude o mír a material institucí Červeného Kříže sebraný krvavým písmem zdůrazní, pokud člověk litému zvířeti se podobaje na druhém člověku se provinil a do jaké míry zodpovědnost za toto strašné utrpení lidstva padá na vítěze i ty, již

pokoření byli, aby národů všech rovnost a člověka lidství a poklad největší volnost a svoboda na budoucí leta za čirého demokratismu zachovány byly, tak aby krvavé oběti přinesené ideálu humanity nebyly nadarmo...

Organisace Červeného Kříže ve všech zemích válkou postižených i v Turecku, kde místo Červeného Kříže mají Červený Pálmešic na štítu svém, pracovalo se od samého počátku války co možná soustavně i postupovalo se v mnohém i jednotně, zejména pokud výměny zmražených vojáků se týče těch kterých soupeřů a vlád, obstarání korespondence do zajateckých táborů, přilepšení, pomůcek a oděvů, šatů, prádla i obuvi, jakož i dodávky peněžních obnosů, zasílání časopisů, knih a jiných pomůcek i potřeb lékařských, ranhojičských, materiálu nemocničního a jiného, vedle všelikých léčiv, sera proti nákaze, obvazů, vaty, gázy a co bylo a ovšem i v první řadě zásob potravin, plodin a potřeb životních vůbec, kde hlad a bída se rozhostily a neštěstí válečné dolehlo v míře netušené. A tu Americký Červený Kříž, nehledě vlád, ani národností různých všemožně pomáhal a vysílaje družiny pomocné na všechna bojiště bez rozdílu vykazati se může výsledky úspěšné práce své, jež na příklad za epidemie tyfové jen právem bratři Srbové zvali: "Americkým vítězstvím humanity."

A družiny tyto pracovaly s nasazením vlastních životů nejen v dobách epidemie, ale i ve všech těch nemocnicích nad nimiž vlála vlajka našich pruhů a hvězd. Láska k člověku, povinnost a soucit byly heslem pilných pracovníků amerických, lékařů, ošetřovatelů a ošetřovatelek a nás dnes u vědomí vykonané práce blaží zejména i to, že byli jsme mezi nimi, že i my a družina naše sokolská pomocná v oblasti válečné se nalezající po celý rok se činila. Bylo v nešťastném Srbsku a chudičské Černé Hoře.

A jako tu tak tam doma v těžkém ovzduší válečném v ubohé naší staré vlasti bylo Sokolstvo první, které v prvních dnech válečného neštěstí a nejvzrušivějšího boje bratrovražedného první se staralo, aby bratři v poli povinnosti své chápali a ženy doma rovněž znaly, přes všechnu tu surovost a bídačství vlády ničemných Habsburků i krvežíznivého Němčika. Nebylo tu přímých pokynů žádných, ale ta srdce bratrská dovedla vždy a v čas promluvit. Odtud také ty tisíce a tisíce zajatých našich bratrů, nejen u Srbů, ale i na Rusi, a konečně v Itálii nejlepším jsou důkazem a naši v cizinecké legii a v dobrovolnických družinách těch kterých spojenců dnes nám jen zářnými doklady obětí nejvyšších, jakž nyní nám i vůči této naší nové vlasti přinášeti dlužno. Vstoupili jsme i my v boj, mnoho našich šlo dobrovolně a půjde jich ještě více za odvodu nuceného. Musí být o všechny co nejlépe postaráno, o každého toho vojína amerického. Proto zachranná práce našeho Amerického Červeného Kříže, odtud jeho přípravy, nejen nemocniční, lazaretů, polních nemocnic a ambulancí ap., ale i sestavení aparátu co nejučinnějšího odborně i dle požadavku moderních výzkumů a hlavně

hygieny. Tu i vedle nemocnic zařízeny býti musí způsobem naprosto moderním: doprava raněných po drahách, lodích nemocničních a p. a co hlavního i místnosti zvláštní pro izolaci pro případy nakažlivé, pořízeny přístroje k roentgenování a největší péče věnována místnostem operačním a ortopedickým oddělením i laboratorům, jež vypraveny musí být co nejlépe i dle nejnovějších poznatků vědeckých. Také odborné síly jsou zjednány a družiny lékařů, ranhojičů, zubních lékařů a specialistů ošetřovatelů a ošetřovatelek vesměs první třídy. Všecky laboratoře vypravené Americkým Červeným Křížem dle nabytých již zkušeností mají své kompletní pomůcky, instrumentáře, operační stoly, přístroje pro sterilisaci obvazů a nástrojů, v místnostech co nejučinněji vypravených, nemluvě ani o sanitetních opatřeních a přístrojích desinfekčních velikých rozměrů, koupelen, sprch ap. Tak jest za bitevní čarou a všude kde vojska se shromažďují, táboří a cvičí, však i doma mnohé se konati musí, stále připravovati a doplňovati. K tomu ovšem potřeba jest peněz, jež členstvím u Amerického Červeného Kříže se získávají a shromažďují. Čím více příspěvků, tím více prostředků k nákupu potřebných zásob atd.

Protože však všichni na frontu nemohou a starší a zejména dívky a ženy i doma vedením Červeného Kříže prospívají a pomáhají, jest tu i druhý světlý zjev lásky k bližnímu to jest součinnost dobrovolných ošetřovatelek čili asistentek, pracovnic. Prvé navštěvují kursy, učí se čemu třeba, kdežto druhé připravují prádlo, pletou punčochy, hotoví obvazy, balí gázu a různé maličkosti potřebné pro vojny i posílají za nimi vše co ku zpříjemnění stavu jejich nutné. Zásilky takové opět sprostředkuje Americký Červený Kříž. Zřizují se i zvláštní pomocné sbory válečné, jež zabývaly by se obstaráváním různých úkonů, jež poměry válečné mohou vyvolati, jako péče o pozůstalé, sirotky, pomoc při všech pracích polních, zahradních, při sklizni úrody, obdělávání polí a v různých technických odborech, závodech a při nedostatku sil a zvýšení potřeb i v pomocné organizaci občanských výborů k záchraně i výpomoci v dobách nejosudnějších a neštěstích, jež i doma udáti se mohou, nemluvě ani o opatření zdravotních a proti jakékoli nákaze. Mimo všeobecných sbírek k rozmanitým účelům humanitním a na úhradu potřeb, jež jevíly by se nevyhnutelnými za pomoci lékařů zřizují se zvláštní zdravotní sbory všude kudy transporty projíždí i poučuje se o různých nebezpečích, nákazy, nemocích, ranách, jich ošetření, mírnění nezaměstnanosti, ujímání se opatrného hospodářství v rodinách, společnosti i ochraně proti nebezpečím a úrazu. Ze všech těch darů poslední doby byla zjevna obět' hmotná i účinná pomoc všem, kdož pomocí se dovolávaly a všude opravdová a čistá, nezkalená láska k bližnímu a jeho nejdražšímu se ukazuje právě velikou institucí Amerického Červeného Kříže. A tu i naše Sokolstvo osvědčilo ihned svou pohotovost, protože se ví, že děje se vše u Červeného Kříže, nikoliv snad jménem toho kříže, ale proto, že pomocí je třeba zejména těm, kdož utrpení všelikému vy-

sazení jsou, at' toho či onoho jsou vyznání, přesvědčení, aneb k nepřátelským náleželi řadám.

A chtěli byste znáti něco o vlastním vzniku této instituce? Bylo 24. června 1859 v den strašné bitvy u Solferina, kdy bila se vojska Francie a Sardinie s nepřítelem po celých šestnácte hodin. Tehdy šestnácte tisíc padlo Francouzů a vojinů Sardinie a dvacet tisíc Rakušanů zůstalo na bojišti. Pomoc lékařská byla za těchto okolností naprosto nedostatečná a po několik dnů ranění ponecháni jsou trápení svému i bolestem bez pomoci. Na tisíce ubožáků s kletbou na rtech a v děsné agonii zmrálo "na poli slávy", sta a sta zmrzačených vleklo se úhorem za žízní a hladu, aby unikli sálajícímu paprskům jižního slunce. A ty všechny viděl občan švýcarský, Henri Dunant, ubírající se bojištěm, snaže se pomoci, seč mohl. Postřehl však záhy jak poměrně malá je ta pomoc, již bylo lze poskytnouti a co tu bylo bědy a strastí. Po návratu svém domů, máje stále na očích ty hrůzy válečné napsal knihu: "Vzpomínka na Solferino", kdež vylíčil utrpení raněných a zmrzačených i poukázal na to, že bylo by třeba postarati se o pomoc účinnější a soustavnou v dobách válečných. Přednášel o tom i v "Jednotě veřejných zájmů" v Ženevě, kde předsedal veliký boháč a dobrodinec Gustav Moynier. Dr. Louis Appia, vřelý hlasný filantrop a lékař a Adolf Ador, právník vřetěné pověsti ihned se zajímali o návrh občana Dunanta i upozornili na plány jeho generála švýcarské armády Dufoura, jenž byl rovněž slíbil zasvětit služby své dílu humanitnímu. Netrvalo dlouho a již svolána jest schůze jednoty, která by postarala se o zakládání spolků, jež by si "za cíl svůj obraly pomoc raněným vojinům a válkou trpícím." Schůze ta se odbyla v únoru 1863 a záležitost projednala, když byl výbor se jmenoval a M. Moynier postaven mu v čelo, aby našly se cesty a prostředky k docílení žádoucích výsledků rázu dobročinného. Byl úkol těžký a výbor nemalé měl obavy, že dílo sotva se as zdaří, vzhledem na různé překážky různých zemí a nepřístupných kruhů vládnoucích. V říjnu však již došlo ku vzájemné poradě i dostavili se zástupci mnohých zemí, již celkem sympatizovali s tímto hnutím a po čtyřdenních poradách, počavších 26. říjnem usnesli se na svolání mezinárodní konference, jež odbyla by se v Ženevě na podzim roku 1864. Na této konferenci přijata byla památná ženevská smlouva, vízící všechny účastnělé národy k založení organizace i přijetí pravidel veliké instituce humanitní, již položeny tak pevné základy neutrality a ochrany nemocnic i lazaretů států evropských i zajištěna pomoc vzájemná pro každý případ války všem těm místům označeným společným štítem polních nemocnic, lazaretů a základů, dopravních prostředků a všech osob, jako lékařů, ošetřovatelů i ošetřovatelek a pomocného personálu sanitní služby. První podepsaly smlouvu Švýcarská Národní Rada a císař francouzský a pak již jedna vláda za druhou. Podepsání to stalo se skutkem na radnici v Ženevě, 22. srpna 1864 a odznak velikého tohoto sdružení mezinárodních závazků stal se od té chvíle červený

kříž v bílém poli na páse osob ve zdravotní a sanitní službě se nalezajících toho kterého národa, jenž způsobem tím spolu s druhými se zaručoval ochranou i neutralitou všech zdravotních zásob a pomůcek, ambulancí, lékařů, ranhojičů, ošetřovatelů, ošetřovatelek, pomahačů i příručích, nemocných a raněných vojinů a mužstva péči jejich svěřených. Pod znakem Červeného Kříže začalo se pracovati cestou mezinárodní úmluvy, však národní ráz ponechán jakož i vedení vlastní těm kterým zemím, v souhlasu s jejich zákony a potřebami. Odznak červeného kříže byl uznán ku počtě republiky švýcarské, kde ustanoven byl hlavní stan této organizace. Švýcarské barvy jakž známo bílý kříž v červeném poli a konference pouze složení obrátila, kdežto na vedení vlastní správy ustanoveno, že přijímati se budou dobrovolné příspěvky, dary, odkazy a obnosy na zařizování ambulancí, nemocnic, polních lazaretů, sanitních prostředků dopravních a vše co třeba k úlevě bídy a utrpení v dobách válečných i v dobách větších kalamit. Práce Červeného Kříže již roku 1866 se projevila hlavně u nás v Čechách v zápolu Německa s Rakouskem, pak i v Itálii, kdežto ve francouzsko-německé válce již ukázaly se výsledky daleko lepší, neboť organizace, abychom tak děli prošla "ohněm zkušebním". Mezinárodní výbor přesvědčil se totiž, že "v době míru nutno připravovati se na možnost války i větších pohrom živelních a dle toho se zaříditi" a tak stalo se, že k Červenému Kříži připojily se téměř všechny vlády evropské a záhy potom i Asie následovala, Čína, Turkestan, pak již Alžír, Egypt a roku 1894 i Japonsko. Pokud Spojených Států se týče ty vyzvány jsou k součinnosti 19. srpna 1877 a roku 1881 za presidenta Garfielda v květnu dne 21. ve Washingtoně první ustavující kroky se staly na založení Amerického Červeného Kříže, jenž od té doby zdatně a ku dobru lidstva veškerého jménem humanity i neutrality působí.

***

Dr. Winfield S. Hall:

OTEC A SYN.

Nejlepší přátelé. — Jan s otcem svým studují některé záhady života.

(Pro list náš upraveno za laskavého dovolení spisovatele i Americké Jednoty Lékařské).

"Ovšem že, což se nepamatuješ, že Fanny měla skoro vždycky na jaře hříbátko? To by zdálo se opět na jakous periodickou změnu poukazovati, ne-li?"

"Ano."

"A můžeš ještě na jiné si vzpomenouti?" ptal se lékař, "co by v životě živočichů poukazovalo zřejmě na dobu přechodnou?"

"Někteří živočichové spí v zimě — jako jezevce, plazy a jiní. Ano, v přírodopisu se povídá i o medvědu, že v zimě vyspává."

"Všechny změny, které jsi byl právě vypočítal, jsou změny, jež dějí se jednou v roce, to platí o rostlinstvu i živočišstvu. A jestli pak znáš nějaké změny periodické, jež v kratších lhůtách skutkem se

stávají? Jak se honem jmenuje ta rostlinka, již často podél cest nalezáme s takovou bílou čepičkou, když jest ve květu?"

"Bílý jetel," odpověděl Jan.

"Nepamatuješ se na něco zvláštního, když studoval jsi lístky bílého jetele?" tázal se otec významně.

"Ach, pravda, každý večer schoulily se ony lístky a ráno se opět rozevřely, že ano? To by bylo tudíž kratší dobou přechodnou."

"Tak jest."

"O já vím v životě živočišném jest změna denní; vždyť i denně vyhladoví."

"A někteří z nich docela třikrát denně, jakž při obědě našem snadno se vypořádávají dá," dodal lékař.

"Pravda, jenže někteří živočichové nemají zrovna pokrm třikrát denně. Však at' je tomu jak chce, jestli jest třikrát, dvakrát denně, aneb jestli se nakrmí na delší dobu, jako plazy, na věci mnoho nemění, neboť opravdu jest jen periodickým, vid' že otče?"

"Dobře synu můj!"

"A zrovna jsem si vzpomněl na jeden ještě periodický úkaz čili takové změny, jež dějí se ještě v kratších lhůtách. Vždyť dýchání jest také takový okruh změn, jež opakuji se každých pár vteřin."

"Vedli jsme rozhovor tento již dosti daleko, abych dosáhl toho co vlastně chci. I dá se shrnouti asi takto. Všechny živoucí látky ukazují více aneb méně určitou dobu přechodní, čili periodické období, kdy jeví se jisté zjevy jistých jejich úkolů a činnosti."

"Rozumím. Kdybys mně byl však řekl před tím, nežli jsme se o vlastním předmětu rozhovořili sotva byl bych věděl kam vlastně míříš," prohodil syn.

"A ještě jednu otázku. Pamatuješ se, když jsi byl na farmě, jak dlouho telátko vyvíjelo se v životě matky své?" tázal se lékař.

"Strýc Jiří povídal, že trvalo devět měsíců."

"A pamatuješ se, kdy miláček jejich, pravá to Jersey, ta jejich Daisy dostala telátko?"

"Myslím, že bylo as prvního dubna," odpověděl Jan. "Byl jsem tam zrovna tak asi měsíc."

"Víšli pak jaká vlastně učinil strýc opatření, aby Daisy na jaře měla telátko?"

Jan se zamyslel a konečně prál: "Pamatuji se, že strýc poslal jednoho ze svých dělníků, kterýsi den, aby ji zavedl k sousedu. Ptal jsem se, zda-li chce krávku prodat a již mně ji bylo líto, ale strýc odpověděl záporně. Když pak jsem chtěl vědět, proč vlastně ji k sousedu tedy posílá, zarazil se jaksi a konečně povídá, že neví proč bych neměl znáti. "Otec váš povídá vám doma o vajíčkách, mlád'atech a jiných úkazech přírodních, proč bych ti nepověděl i já něco k poučení: "Věz tedy, poslal jsem Daisy k Jonesovým, aby navštívila svého manžela, jakž zajiště právem můžeme nazývatí otce jejího malého telátka, jež měla před dvěma měsíci." Potud strýc. A já mu povídal hned, že asi bude s dobyt看 zrovna tak jako s jinými živočichy; totiž, že otec musí

oplodniti vajíčko, nežli se mohou mlád'ata vyvíjeti vůbec."

"Tak tomu jest," řekl mi strýc Jiří a tak jsem se jej ptal, jestli zavede kravičku jen jednou za leto k takové návštěvě a on mi vysvětloval, že někdy bylo i dvakrát a to prý z toho ohledu, že se "nechytila," tak nějak to označil čili za měsíc zavedli ji zase. Když jsem se dotazoval proč zrovna za měsíc, vysvětloval mi strýc, že kravička byla rozehrátou každého měsíce, nežli byla stelnou."

"To stačí, nyní dojista rozumíš i chápeš celou situaci, není-li pravda."

"Ach ovšem — ovšem," prohodil Jan, "kráva měla rovněž svoji periodu čili období, aneb dobu přechodnou, že ano?"

"Ano," odpověděl lékař, "měla periodu to jest jisté období v životě její pohlavním. Čili období čtyř týdnů aneb osmadvacet dnů, tedy skoro jednou měsíčně."

"A živočichové ženského rodu všichni mají takovéto doby v pohlavním jejich životě?"

"Všichni," řekl lékař, "to jest všichni živočichové vyšší třídy; ssavci vesměs, ba i do jisté míry i ptačtvo. Všechny tyto živočichové mají jisté období pohlavních styků a v takovém období, v takové době, jež jednou ročně se obvykle naskytne, samice jsou do jisté míry rozehráty i chtějí býti připuštěny k samecům."

"Jestli ssavci všichni jeví tyto změny, a my k ssavcům rovněž patříme, pak platí pravidlo to i o našem ženském rodu, o ženě i ta má svá období, periodu či jak bychom to nazvali v tomto případě otče?"

(Pokračování).

Jos. Štíbr:

JEN STÁLE PILOVATI.

Když se člověk časem pohrouží v myšlenky a letí tou řadou let práce v sokolské věci, tak se zdá, jak ohromný kus práce byl vykonán přes veškeré ty překážky, které každý počátek má v následek, jako nepochopení, liknavost, vzdory a sobeckost a jiné a jiné věci které vždy na úkor dobra jsou v hojnosti. Někdy zase slyšíme někoho v proudu hořečném, přijde na mysl jak snad málo vykonáno, aneb snad ani pravou cestou se nešlo. Avšak, když vezme se souhrn staré i nové práce sokolské a někdy k vážnému problému se přikročí, tu seznáme žel, jak mnoho a mnoho v naší sokolské věci musí se ještě pilovati. A právě dnešní doba nám to nejjasněji dokázala.

Byl jsem ohromen vyjádřením se některých taky Sokolů, kde jsem se domníval, že snad lepší jádro, neboť vychování jak sami se chlubilí byli tam doma, kdežto nám některým až zde v této cizí zemi dopřáno do sokolské věci jen nahlédnouti. Jakého však jsme se mnohdy dočkali sklamání, když tito od samého pramene pili, kdežto my až ze vzdáleného potůčku svoji žízeň po vědění ukájeli.

Jest bolestné, když viděli jsme podobné "bratry" při veřejných svá široká prsa a svalnaté paže Čechů na odívání při zpěvu "drahá matko nedáme tě" a nyní v době pro svobodu české vlasti nejkritičtější plačtivě odmítali nastavení prsou a paží, jež česká matka vychovala a českým mlékem napájela, poukazuje, že sokolská věc jest proti veškerému vraždění.

Inu ano, rozhodně holenkové, ale právě pro tuto příčinu, že jest sokolská věc proti vraždění, má být každý Sokol na svém místě proti hrubému pruskému militarismu, který obzvlášť náš český národ nejenom tělesně, ale i duševně po staletí vraždil.

Násilí se povždy zlomilo zase jen násilím at' již v jakékoli formě a i zde není jiného prostředku. Ovšem, až veškeré lidstvo pozná, že všechny věci se mohou urovnati dobrou vůlí a zdravým rozumem, nebude třeba prachu a olava, ku kterému cíli pracovati jest jeden z nejdůležitějších bodů sokolské myšlenky. Mluvme si pravdu a čím více, tím lépe musíme pilovati a plevel od dobrého zrna mýtiti. Jest na čase, abychom sokolskou věc brali vážně a necítili se Sokoly pouze při vlnění praporů, při víru bubnů, hlaholu polnic, aneb za zpěvu bouřných písní. Něco tak velikého jest v odkazu našich zakladatelů, že není ani dosti času zasednouti a veškerou mysl do té naší práce pohroužiti. Jen stálým pilováním myšlenek a vymýštěním všeho, co dobru našeho kovu překáží, možno kouti kus dobré ocele. Ni v pravo, ni v levo, jen stále mužně v před necht' naše heslo a uvědoměním každého jedince, že celek nám musí býti nade vše. Nebud' me dětmi, abychom choutkám našich hověli na úkor celku. Přímé, upřímné slovo budiž nám vítáno a po pravdě bud' me vždy dychtivi a této průchod dejme pro vlastní své dobro, třeba jak by se nám někdy zdálo, že opáčenost byla by nám prospěšnější a lehčí k uskutečnění našeho nějakého plánu.

Pro naši pak výchovu těla i mysle beřme látky dobré a zdravé a nenechme se opáliti humbukáři, již svoje zboží velkým ráumem jak pro osvěžení těla tak i ducha nabízejí, kdežto v pravdě jak naše tělo tak našeho ducha svým zbožím otravují. Jen zdravý rozum a vhodné ho užívání může chrániti nás od těchto pohrom.

Bud' me si upřímní a pilujme každý sám na sobě co nejlépe možno a výsledek celku nás samé bude těšiti, že jsme na něm podílu brali!

O DOZORECH V ŽUPĚ.

Dle jiných i z vlastní zkušenosti podává Jan Holan.

Řízení jakéhokoliv sboru bez podávání určitých zpráv je nemožné, a chce-li tedy, kterékoliv naše sokolské ústředí správně a účelně prospívati, musí míti dobrých a spolehlivých zpráv. Obec musí býti dobře zpravena o župách, župě o jednotách, výbor jednoty o členstvu. Vedle zpráv čtvrtletních a celoročních, které jsou podávány v našem časopise a kde podán obraz činnosti všech jednot sdružených v Č. O. S., — jest důležité, aby ústředí župní se přesvědčilo z vlastního názoru svým dozorcem o pravdivosti dotyčených jednot. Rozdělení žup na okrsky jest u nás nutností k vůli snazší kontrole a zlepšení technického vedení.

Dozory tyto týkají se zajisté budou především činnosti technické a přehlídce odborných tělocvičných knih, aby evičitelstvo dotyčné jednoty mělo po ruce to, z čeho nejvíce možno čerpati bohatých zkušeností. Jsem zároveň toho náhledu, aby vydané příručky Č. O. S. v Americe, aneb touto doporučené pro Ovičitelské Sborny zakoupení byla povinna každá jednotka nejméně po jednom výtisku.

Župám, které jsou prvním přechodným článkem k Obci, připadají tu těžké úkoly, udržovati celou svou oblast v činnosti a v souhře s celým sokolským tělesem. Aby se tak státi mohlo, jest třeba každou župu dle velikosti rozdělit na několik okrsků a každý okrsek přikázati odborníku, který by bděl nad neutuchajícími životem jemu svěřených jednot, podával zprávy, radil a udržoval spojení s ústředím župním. Spravedlivě oceniti činnost jednoty, poradiť, pomoci — radou i skutkem jest vlastní úkol dozorce a to vše

za úkolem, aby se jednotka rozvíjela uvnitř a konala své poslání v místě svého působení i v celkové sokolské organizaci. Jedná se jen o to, abychom toto zařízení uspořádali co nejúčinněji, aby se nezvrhlo v pouhou formalitu, — někdy z nedostatku zkušenosti na bezúčelnou a v mnohých případech domácí jednotu ponižující.

Dozor dlužno dělit na dvojí: Na řádný a mimořádný. Řádný dozor jest nehlášený a zjišťuje stav jednoty za pravidelných okolností a kde toho je možno doporučuje se nejméně 3krát až 4krát do roka v každé jednotě. Mimořádný dozor jest hlášený a týká se hlavně příprav pro veřejná vystoupení (jednoty, okrsky, župy i Č. O. S.)

Dozorec z každého obvodu jest povinen přinést zprávy o nejzávažnějších věcech dotyčné jednoty, kde dozor byl vykonán. Aby z toho, čeho hlavně pro župu jest vědět třeba nic neopomenul, bře s sebou arch, kde má již otázky k vyplnění vytištěny, které zodpoví a vyplní dvojmo a zašle župnímu náčelníku, který je vezme do nejbližší schůze Techn. předsednictva ku schválení. Jeden opis obdrží Techn. předsednictvo, druhý se zašle příslušné jednotě opatřený razítkem, kdež ve sboru evičitelském i ve schůzi členské bud' přečten a o něm porokováno.

Do příští schůze Techn. předs. župního "Župy Střední" zašlu dvojmo takový arch, který jsem jako dozorec župy Havlíčkovy III. okrsku používal ku prohlédnutí a v případě, že by i na naše poměry vyhovoval, mohlo by se i Č. O. S. doporučiti.

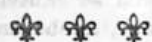
Kde náhodou připadne jednotka do okrsku, v níž jest dozorcem br. téže jednoty, doporučuji ze zkušenosti, aby dozor dotyčné jednoty svěřen byl některému z bratrů místo náčelníků župních aneb členu Tech. předs., který není jmenován pro žádný okrsek dozorcem.

Dozor řádný: Bratr dozorec přijde do jednoty, pokud možno před zahájením evičení, představí se náčelníkovi, oznámí mu účel návštěvy a požádá o bratrské informace. Před evičením prohlédne si tělocvičnu, hlavně pokud se čistoty, větrání týče a učiní si poznámky o nářadí. Na to jde k rozvrhům, jsou-li jaké a zjistí osnovy toho večera a poznamená si je. Pak dá si předložit knihu družstev, poznamená si statistiku a prohlédne ji, zda jest úplná za všechny měsíce a jak pečlivě jest vedena. Před započatím evičení představí náčelník dozorce sboru i členstvu a bratřsky jej přivítá jako zástupce ústředí župního.

Dozorec zjistí, zda jest dosti evičitelů ke družstvům a pak se vši pozorností věnuje se zahájení evičení. Sleduje, zda dodržovány jsou osnovy rozvrhu a pozoruje výevik a celkového ducha na evičišti. Při pořadových neb prostých sleduje hlavně správnost povelů a počínání evičitele. Nikdy však nezasahuje do vedení neb opravuje vedoucího před členstvem. Na to je přítomen evičitelské hodině; zapisuje všechny přítomné členy sboru a sleduje pilně pojmenování eviků. Po skončení evičitelské hodiny oznámí sboru výsledky svého dozoru, co bylo dobrého, co vadného, přijme případná vysvětlení a doplňky pro úpravu svého posudku, vyslechne přání a dotazy a skončí tak svoji úlohu v jednotě. Dovolují-li tomu okolnosti může si se sborem zaevíčiti a v případě něco nového ukázati a v srdečné náladě, která se obvykle při takovémto evičení vyvíjí, mnohou věc, spadající do dozoru, často účinněji může vyříditi, než by to při úředním chodu věcí bylo možno.

— Časopis "Sokolice", redakci sestry Tábořské v Praze byl vládou rakouskou jednoduše zastaven, protože psalo se v něm hlavně o poklesání mravní úrovně za války a sestry se na vzájem varovaly. Úřady nazvaly to "nepříslušným psaním." Aby ne.

DOPISY.

Sibíř, 6. února.

Milovaný bratře! Konečně po dlouhém a úsilovném pátrání a psaní jest mě dopřáno po tak dlouhé době úžasného utrpení a strádání opět s tebou několika řádky pohovořit. Poslední dopis, drahý bratře, odeslal jsem ti z Mnichova r. 1914 v červnu ale tvoji odpovědi jsem již nedočkal, poněvadž jsem byl mobilizován a v několika dnech vržen na bojiště. Psal jsem již několik dopisů ze zajetí, však nemaje správné adresy některé přišly zpět, ostatní byly marné. Úzasy pochodů a bojů a strašné týrání českých vojáků oficiéry, moje ranění atd. vypisovat ti nyní nebudu, to až v jiný čas, nyní krátce ti zdělím jen svůj osud. V srpnu 31. 1914 o bitvě u Záměstě v ruském Polsku byl jsem raněn a zázračným způsobem zachráněn. Druhého pak dne v úžasném boji byl jsem z mého úkrytu požárem vyhnán, ruským sanitářem bratrsky obvázan a ošetřen a sebrán. Pak dopraven do nejbližší nemocnice pak postupně dále až dostal jsem se do Moskvy, zde po chirurgické operaci poležel jsem 1 a půl měsíce. Potom odvezli nás v Nižnij Novgorod, kdež proležel jsem 4 měsíce. Pak odpravili nás v Západní Sibíř, kdež v městečku Petropavlovsku jsem se úplně zotavil. Za nedlouho na to v červenci 1915 dopraveni jsme byli na vozích 300 verst do lesů na roboty. Tak již trávím 2. rok v těchto hlubokých lesích, kde často za bílého dne vlka potkáš, kde zima začíná v září a dostupuje 40 stupňů mrazu, odloučen od svých drahých nemaje nijakých zpráv o nich; život můj podobal se životu šilence, který na všechno hledí tupě a je mu vše lhostejno, protože neví proč trpí. Až nyní osvěžila se trochu moje ubohá utýraná duše prvním lístkem z domova od tvoji dobré ženy, v němž mě posílá tvoji adresu a zděluje mně důležité zprávy. Odehazuje na bojiště, v náhradu za nezaplacený tobě dluh, poručil jsem ti všechny moje věci, z nichž ještě některé švagrová ani snad neobdržela; můžeš si o ně žádat každou chvíli. Zvláště hodinky mohou ti být památkou. Já již je asi potřebovat nebudu. Jak je ti známo zahraniční Čechové pozvedli své spravedlivé zbraně proti nepříteli. I mě za nedlouho přijde chvíle konat svou českou povinnost. Z hrůzy do hrůzy a úžasů: tak jest souzeno. Kdo žije na svobodě, ten život nedovede nikdy správně pochopit a ocenit, život správně možno pochopit jen tenkrát, když hledíš tvář v tvář smrti, kolem sebe vidíš pouze smrt a násilí! Tenkrát správně člověk život ocení. Nermut' se, drahý bratře, nad tímto, tragedie naše těžce zkoušené rodiny není ještě dohrána, hled', smrt našich rodičů, tragická žalostná smrt ubohé sestry a nyní dovidám se o nešťastné smrti drahého bratra Matěje, a žije-li nejmladší náš bratr Fratišek to vůbec ani nevím. A já na co si mám dělat naděje? Nechei více nadějí, moje naděje jsou zmařeny. Moje jediná naděje je nyní tam, kde již tisíce poetických českých bratrů složilo své kosti za svobodu budoucího národa. Na bojiště! Jen že s tím rozdílem, že tenkrát jsem byl násilím nucen a nyní jdu dobrovolně, nejdu vlastně ještě, musím čekat až mě zavolají. Pak půjdu s tím samým klidem jako jiní zajatí bratři šli. Zdali ty moje mínění neschvaluješ, prosím odpusť' mě, kdybys viděl a prožil to co já jsem prožil jednal bys také tak. Jen jediné moje přání jest to, že přál bych si dočkat od tebe dopisu. Potom snažnou prosbu k tobě bratře, bys o tomto mojim dopisu po čas války do vlasti ani slovíčkem se nezmiňoval, vydal bys mě tím všelijakým lidem na přetřes a to není zapotřebí. Pamatuj, že na krvi našimi vojiny ve Francii a Rusku prolité vyroste budoucímu pokolení štěstí a mír! A ty žij klidným životem dále, zpříjemňuj si jej jak můžeš, když je ti to osudem dopřáno. Líbá tě tvůj bratr Kašpar.

Kdes ve Francii, v řadách cizinecké legie v oddílu sbrském. V měsíci dubnu.

Za poslané srdečný dík. Také noviny nás potěšily velice a zejména tři čísla "Sokola Amerického". Jakž tuším psal jsem již byl jsem poraněn do nohy na strašném tom ústupu Albanií a konečně dostal jsem se s hochy dvanáctého srbského pluku šťastně na Korfu. Také několik přátel a krajanů, dobrovolníků ze Skoplje bylo tu se mnou a ti všichni za časté vzpomínali "bolnice" v "Inžinirských kasárnách." Smutné chvíle nadešly a vypisovat všechno to naše utrpení ani nelze. Mnozí z našich jeli na frontu k Bitolji, jiní zahynuli na transportech a my konečně oetli se zde ve Francii. Vedu ty své opět v hodnosti kapitána. Zdravím Vás všechny a těším se spolu s druhy svými, jak Srby, tak našimi hochy, že v Americe přibyl nám silný spojenec. Také bylo tu hned všude znát. A tu jen vzhůru za naši a všech malých národů svobodu! Vzpomínám mimoděk všech těch not a hlavně po potopení Lusitanie i rovnám s dobou přítomnou, jež pamětihodnou se stala právě přičiněním presidenta Vašeho Wilsona. Spojenci nepříteli na jeho klábosení a hru o mír neodpovídali, ale Spojeným Státům vysvětlivše stanovisko své vysly vždy vstříc i radují se dnes, že získán spojenec jménem humanity k potření Němce, jenž ovládnouti chtěl celý svět. Přál bych Vám viděti ty důkazy "německé kultury", jakž ji všude ustupující hordy německé projevují. V Srbsku dopouštěli se zvěrstev krutých na lidu bezbranném, ženách a dětech a také v Belgii ukázali co dovedou, o Polse ani nemluvě a tak bojuje se dále, až ku konečnému vítězství práva, pravdy a spravedlnosti. Divili by jste se, že nás již celé řady jsou, jak s přátely našimi Francouzi, tak i s Angličany a rozumí se, že i se Srby a také Rusové tu jsou dnes volní a svobodní! Starý přítel Vaší družiny ze Skoplje Dr. Žerajič jest rovněž zde ve Francii i čekáme též Dr. Borčiče z Bernu, ze Švýcar i nemůžete se diviti, jestli s dychtivostí přátel nejlepších zvědaví jsme na každou tu družinu Američanů, neboť jsme přesvědčeni, že i mezi těmi bude hojně našich, podle výzvy a slov bratrských listu Vašeho, jakož i zpráv jiných. V aviatickém sboru a pak v družině ambulanční konají Vaši obrovskou práci a na sta jest jich i v řadě. Pozdrav bratrský

Emil Rádko, kap.

Carpiagne, Francie, 10. dubna.

Podivíte se asi, kdo Vám bratři celkem neznámý píše! Jsem totiž cizí, ale mám tu čest znát Tě bratře pořadateli velice dobře z práce sokolské po leta a pak o sletu na výstavce a sice z naší matičky Prahy z roku 1912, když jste byli u nás v "Huse" ubytování, a tu předem bych se dovolil představit, byl jsem zaměstnán u obč. Jungra, hoteliera "u Husy" našeho Klofáče, po dva roky co číšník. Ten čas byli též s Vámi mnozí ze Cedar Rapids, Chicaga a jiní, již přijeli napřed uspořádat amer. oddělení. Tak náhodou dozvěděl jsem se adresy z čísla "Sokola Amerického", které před několika dny k nám do lágru přišlo a nám českým hochům ohromnou radost způsobilo, vedle i jiných novin. Za ně sterý dík.

Byl jsem v roku 1914 koncem prosince zajat v Srbsku a tam, když jsem se dověděl, že Vy jste též s velikou obětavostí přijeli, by jste pomáhali trpícím Slovanům, hleděl jsem se dostat k Vám, ale nebylo mně možná, poněvadž jsem pracoval na docela opáčné straně od Vás a sice blíž Bělehradu. Tolik dobra jste vykonali. Až teprve nyní, skoro po 2 letech poprvé vidím znovu Tvé jméno a znovu čtu o Vašich snahách.

Mám k tobě bratře doktore velikou prosbu a kdybych nebyl úplně přesvědčen o Tvé velké lásce a obětavosti vůči nám krajanům zajatcům a všem ubohým bez rozdílu, nikdy bych si nedovolil obtěžovati jako dnes, poněvadž jsem cizí. A protož mnohokrát prosím za odpuštění, ale vskutku ne-

mám nikoho druhého známého, na koho bych se mohl obrátit. Prosím co nejsnažněji, bude-li Ti možno "Sokola" mi poslat a jednou za čas i nějaké české noviny neb vůbec nějakou českou knížku. Zůstanu stále velikým dlužníkem.

Jaké útrapy jsme zažili po tyfu v Srbsku a hrozném ústupu přes Albanii, znáš zajisté Ty nejlépe a co třeba nám víš dobře. Z toho si udělá každý úsudek sám, když nás ze 70 tisíc zajatců v Srbsku zkosil tisíce tyf a ostalo nás nyní několik jen tisíc. A ještě i toto malé procento z nás co ještě žijeme jsme jak tělesně tak i duševně zničeni a proto mám k vám bratři tu velkou prosbu o nějakou četbu, aby alespoň člověk částečně sílil duševně. Jsem zde na komandě již od května 1916, když jsme byli přivezeni z Italie a jsem zaměstnán jako tlumočník, poněvač mimo drahé mateřštiny mluvím plynule srbsky, německy a francouzsky. Pracoval jsem ve Francii jako mladík 18 letý po 3 roky a též v Ostende (v Belgii), kde se většinou francouzsky mluví. Velice mně moje řeči prospěly, poněvač nemusím tak namahavě pracovat

jen přinesla by lidu svobodu! Sám asi před 14 dny jsem dostal dopis od mé vdané sestry z Prahy a divím se skutečně jak mohl projít rukou naší slavné c. k. censury, anebo snad již si ti páni tam také zpívají tu naši válečnou "Nám už je všechno jedno, nám už je to fuk!" Mezi jiným sestra píše: "Pepo, jest nyní hrozný život u nás. Pro každou maličkost musíme v největším mrazu na ulici stát v řadě, jako vojáci a někdy, což jest dost často, po několikahodinném čekání obchodník zavře krám a milostivě nám oznámí, že již více ničeho nemá pro dnešek na prodej. Každou sebe menší věc musím krvavě zaplatit. Venouš (to jest švagr) stůně již 10 měsíců a doktor mu radí, aby se šetřil a hlavně aby si přilepšil; ale z čeho? Jsem často celá zoufalá, když někdy nemohu pro děti (4) sehnat to nejnnutnější a někdy jezdím celé dny po venkově, ale ani tam nemohu nic koupit. Vyhlíží to zde, že v krátkém čase vypukne veliký hlad a nedostatek všeho! Též od večera nejedí elektrika a i děti mně poslali ze školy domů, poněvač se nemůže topit následkem nedostat-

Naši dobrovolníci chicagští při příjezdu do Jefferson Barracks, Mo.

vat jako druží, ale také to ničeho nenese do kapsy. Však to jest vedlejší věc, hlavně když si uchovám zdraví a sílu, která bude každému jednotlivci velice potřebná ku vzkříšení naší drahé vlasti. Musel jsem se také šetřit, poněvač krátký čas, když jsem byl z Valony přivezen na ostrov Orsinara v Italii zápasil jsem též měsíc s cholerou, které mnoho tisíc našich bratří podlehl a díky mé dobré konstrukci tělesné vyvážil jsem jako zázrakem z nebezpečí a dnes jsem úplně zdrav.

Též bych prosil o nějakou česko-anglickou učebnici, rád bych se též učil anglicky, poněvač znám několik slov, které jsem se naučil za mého krátkého pobytu v Londýně. Sám nemám prostředků, abych si ji zde mohl koupit a rodiče, kteří žijí v Benešově u Prahy nemohu o nic žádat, protože jsou nemajetní a mají ještě 5 malých krků žít v této hrozné situaci jako jest u nás nyní. Též mám ještě dva bratry vojáky a sice jeden též v zajetí ruském již dva roky a druhý stále na italské frontě. Pošta pro nás z Čech chodí velice málo. Dost často mám příležitost čísti malé listky, které se najdou v bedničkách z Čech zaslaných. Jaké hrozné poměry u nás jsou a jak hrozně trpí naše milá domovina pod krutými ranami pruského vlivu a militarismu. Nešťastná válka. Kéž

ku uhlí. Z toho se dá soudit jak chudina u nás žije. A při tom ten útlak vládní všeho českého."

Však nic na tom světě netrvá věčně a i nám v krátkém čase zasvitne hvězda svobody, o čemž jsme úplně přesvědčeni a nadejde snad brzy čas, kdy vám všem budeme moci poděkovat za to vše dobrodiní, tam daleko za mořem, za tu velkou obět', zejména Vám bratři a sestry, kterou jste tak vznešeně přiložili na oltář našeho vysvobození a dosud tak mnohé konáte ve spojeném šiku svém.

Útrapy, které jsem do dnes zažil co zajatec v Srbsku, Albanii, Macedonii, Italii a zde, kdybych Vám chtěl pouze nastínit, potřeboval bych psací stroj a věru byla by z toho hezky silná knížka. Však tu látku mám a použiji ji až jednou budu na svobodné noze, poněvač ač mlád (26 roků) nemám úplně žádnou chut' spisovat romány, dokud budu v těch zajateckých řadách místo na frontě se svými.

Dostal jsem též zprávu před rokem do Italie, že ta hrozná evropská hyena pohltila i našeho hoteliera, milého tatíka Jungra, a i on na stará kolena musel obléci ten "kaiser-kabát" a kde jest nyní, žije-li neví, nemám žádných určitých

zpráv. Co se týče mužského personálu od "Husy", dobré ¾ již padlo.

Těž si dovoluji zaslati zde v dopise moji fotografii, kterou jsem nechal k vůli drahým rodičům udělat z mého třetího roku v zajetí na upomínku mého nejsmutnějšího času v životě. Doufám, že odpustíš pravopisné chyby, které jsem udělal, poněvač jak výše uvedeno, člověk jest tak zdemoralisovaný, že by hnedle nevěděl správně své vlastní jméno.

Přijmi náš nejvřelejší dík za vše cos v Srbsku pro nás konal, za velkou Vás všech ochotu, i zdravím Vás našim: Na zdar!

Josef Vašák.

Santa Maria Capua Vetere, 16. dubna 1917.

Bratří! Došlo nám sem do našeho tábora číslo "Amerického Sokola" z prosince minulého roku. Snadno si představíte, s jakou dychtivostí jsme se naň vrhli, abychom zvěděli, jak smýšlí, jak pracují naši bratři ve svobodné republice. Četli jsme a radovali jsme se z toho, že naši lidé, členové našeho národa, kteří již tak dlouho žijí vzdálení vlasti, neodnárodnili se nejen formálně, ale i způsobem života, že zůstali Čechy.

Také my tady nezahálíme. Je nás ve zdejších táborech 5000, samých Čechů. A pracujeme po česku, houževnatě, jak je to jen za poměrů panujících v zajateckém táboře možno.

Máme zde Sokola, však právě na velikonoční neděli měl svoje první, velmi zdařilé evičení, hrajeme divadlo, je zde několik kroužků fotbalistických, hudební kroužek, pěvecký sbor atd. a co hlavní, dobře organizovaný sbor Českých Dobrovolníků, který je stále připraven s nadšením obětovat své životy za svobodu a neodvislost své vlasti. Čítáme dnes skoro 1400 mužů a počet náš roste, roste nezdělitelně. Stále noví čeští lidé přemáhají strach před rakouskou hrůzovládou, tak hluboko vžitý v jejich duše za čtyřstaleté poroby a hlásí se pak v naše řady.

Je nás tu 5000. Jistě značné číslo pro malý náš národ. Jsme si dobře vědomi, co znamenalo by těchto 5000 mužů vrátivších se do naší vlasti s povahami ucelenými, s nadšením, s vědomím své národní povinnosti.

Snažíme se je k tomu vychovat. Konáme přednášky, vyučujeme jazykům, hospodářství, obchodním naukám atd. Ale knižní materiál nám schází, zejména pro přednášky. Nyní, kdy rakouská vláda zakázala posílání jakýchkoliv tiskopisů svým zajatcům, je nám nemožno si jich jinak opatřit, než z Ameriky. Proto obracím se na vás, bratři, kteří jste nám nejbližší, a prosím vás snažně, pošlete nám něco, cokoliv, však rozumíte, co se nám hodí, co by bylo dobře povědit našim lidem. U mnohého snad leží taková knížka nebo brožura zapomenuta na stolku a nám by zde vykonala služby neocenitelné.

Vykonáte tím vlastenecký čin a zavážete si nás všechny, dobrovolníky české ve zdejších táborech, k vděčnosti.

V očekávání, že prosbě mé vyhovíte, zdravím Vás bratry. Na zdar! (Nesmím psát více než 60 řádků, ač bych rád.)

Joža Mánek.

V Paříži, dne 10. dubna 1917.

(Z usnesení členské schůze ze dne 7. dubna.)

České Obci Sokolské v Americe.

Draží bratří! Obdrželi jsme od Výk. Výboru N. J. S. přípís ze dne 5. února, jakož i dopis Župy Fuegner-Tyršovy ze dne 16. února s příloženým čekem Frs 146.00. Jelikož tyto dvě organizace patří již minulosti, projevíme svůj bratrský dík, jakož i jménem našich invalidů a vdov, kteří z fondu jemůž částka byla určena, podporování budou, Vám N. J. S., jakož i Župě Fuegner-Tyrš uchováme nesmazatelnou vzpomínku, neboť díky upřímné snaze všeho jejich členstva — dnes již Č. O. S. v A. — stalo se skutkem sjednocení Vašich

řad, které dnes, kdy hvězdnatý prapor Sojených Států Severoamerických pojí se s barvami spojenců, budou moci se zbrani vstoupiti na půdu naší drahé vlasti, by ji vysvobodili z rukou utiskovatele a nikdy více ve svorném úsilí nedovolili její porobení.

Od začátku války měli jsme na mysli palčivou otázku zda Sokolství nezklamalo, i hrdě pravíme, že nikoliv a doufáme, že ani v budoucnosti se neprohřeší na svém poslání. I s touto nadějí vzhlížíme k Vám v zámoří.

Výmluvně mluví rozpuštění Č. O. S. a velikého Svazu Slovanského Sokolstva rakouskou vládou, jejichž členstvo s odporem unikalo z armády Habsburků, by na druhé straně dobrovolně se chápalo zbraně a šlo s bujarým sokolským zpěvem proti tyranu. Zrovna tak mluví pronásledování vojínů a odsuzování jich na smrt, byla-li u nich nalezena legitimace Č. O. S.

V Rusku Sokolové byli z valné části zastoupeni v České družině a bři. Starý a Erben veřejně zvali Sokoly-zajatece k vstupu do české brigády.

A v Americe . . . Sami víte nejlépe stačí citovati Vaše sloučení, Těl. Jed. Slávoj v zámořském Táboře, ustavení organizačního výboru Sokolské Legie a dnes, kdy řádky tyto píšeme, doufáme, horečné přípravy k boji — následování příkladu členstva naší jednoty a všeho našeho dobrovolnictva ve spojeneckých zemích.

A co my zde ve Francii? Byla nás zde na počátku války hrstka. Ještě ani o nijakém konfliktu nebylo tuchy, již jsme tajně hleděli připravit sbor dobrovolců, který by ve vhodný okamžik, který jsme tušili — se zbraní šel proti našemu odvěkému nepříteli Germánci a Rakousko-Uhersku.

Sotva že telegrafní dráty přinesly zvěst o smrti následníka rakouského trůnu, náš starosta br. Smutný, po veřejném evičení v Bonneval, kde jsme dobyli prvou cenu, prohlásil slavnostně před četnou společností při hostině k naší poetě pořádané, že vypukne-li válka půjdeme proti Rakousku po boku našich přátel Francie a spojenců.

Válka byla přede dveřmi. Dali jsme podnět k organizování dobrovolníků a všichni do jednoho s planoucím zrakem v rozjařeném lici, pevnou rukou jsme psali svá jména na listiny, bychom Francii mohli předložit nabídku našich paží. K nám se hlásilo sta a sta jiných krajanů. Jako slabí silou, však duchem velcí slétali se pod perut' sídla naší jednoty v Královském Paláci a pak když nám Francie skytla svůj pohostinný krov a později přijala naši nabídku, přes šest set nás šlo za zpěvu, v čele s praporem našim na Invalidovnu k odvodu.

Pomníkem naší bez hluku vykonané povinnosti, však tak jak na nás dnešní doba žádá, jsou chudičké mohyly s dřevěným křížem, jež chovají ta velká srdce našich bratrů v Artois, kde jsme poprvé rozvinuli celý svůj šik, Champagne, Picardii. Přes sto členů naší jednoty dli dosud na bojištích, 40 jich položilo svůj život na oltář vlasti a několik desítek raněných a služby zbavených pokračujeme zde v pozadí v udržování spolkového života předválečného.

Tu a tam vystoupíme na veřejnost, bychom se spoluúčastnili na dobročinných podnikcích francouzských přátel-gymnastů. Tu je náš prapor střežen bratry na jejich prsou se stkví válečné řády francouzské republiky a slovanské Rusie. Když se kdo táže co jsou za vojáky se svými červenými košilemi a čapkou se sokolím peřím, hoší jim skromně však s hrdými záblesky v očích odpovídají: "Armée teheque".

S hrdostí nad tím co jsme doposud vykonali, at' již ve vlasti, Rusku, Americe, Francii mísí se vědomí, že Sokolstvo nezklamalo národ v nadějích, které na ně kladl; že dlouhá padesátiletá práce přinesla první květy v třetím jaře evropské války — jaře SVOBODY a HUMANITY — v podobě

prohlášení práv na naši svobodu spojenci za kterým cílem třeba bychom napjali nyní všechny naše síly.

Kyne nám št'astná úroda, však než přijde sklizeň, ještě jest před námi veliká práce — práce tvrdší, než-li dotud protož chutě k ní. Povinností naším nikdy nebude konce a vlastizrády na rodici se svobodě naší vlasti se dopustí ten, kdo jich dnes neplní, kdo nejde v našich řadách proti Rakousko-Uherské monarchii a Německu.

V poslední okamžik dozvídáme se o předčasném skonu bratra JANA ŠIMANA, prvního starosty Č. O. S. v Americe. Zpráva tato rozjítřila rány v našem nitru, cítíme jeho ztrátu tak jako by byl jedním z našich nejbližších druhů které nám zkosily kulky nepřátelské, jen vědomí, že svůj život, který zasvětil sokolské myšlence posvětil sjednocením jejich přívrženců v zámoří, utěšuje nás a my všichni jeho předčasněho odchodu do Neznáma želíme. Uchováваме mu nesmrtelnou vzpomínku a prosíme Vás můžete-li nám posloužit jeho podobenkou.

Zdravíme Vás bratrsky a Vaší činnosti provoláváme naše v boji zkuté Na zdar! a těm bratřím, kteří v Sokolskou Legii vstupují:

Na shledanou!

Za Tělocvičnou jednotu "Sokol" v Paříži:

F. Štěpán, J. Smutný, L. Polcar,
místopředseda. Předseda, t. č. jednatel.
v řadách dobrovolníků českých.

Trompeloup, France, 22. dubna.

Odpusťte bratři draží, jestli jsem si rozdělil na tři listěčky poštovní, jakž my zajatci píšeme a požádal našeho censored, aby "Sokolu Americkému" propustil. Nejprve vřelé pozdravy a vzpomínky na tu naši společnou práci v Skoplji, kdy v českoslovanském spolku bratře, spolu s druhými členy družiny Vaší usilovali Jste, abychom se hlásili jako dobrovolci k Srbům. Mnozí šli, těla jejich tli na různých bojištích Macedonie, aneb na strašném tom ústupu Albanií někde v bahně, kdežto z nás zachráněných ještě nyní mnohý stůně. Také drahý doktore sám pokašlávám. Tuberkulosa řadí v řadách nejen vojínů ale hlavně zajatců i mnohých jiných — následky zákopů patrně — a u nás není jinak. Vřelá zotavujeme se a znajíce s většiny svou povinnost půjdeme kam vlast volá, abychom se odvděčili za vše to, co po tři sta let bylo údělem ubohé Čechie pod strouchnivělou pěstí Habsburků, podpíranou železem a krví Průšáka. Několik našich druhů i s br. Bartůňkem odjelo do Nanterre; budou míti blíže do Paříže. Ani nevíte, jak přímo dereme se o ty noviny, které nám posílá br. Vokřál jménem Besedy Frič. Jak uvidíme červené razítko, již se radujeme, protože jest obyčejně balíček v němž pak i "Sokola" najdeme. A ten "Sokol Americký" jest docela jiný těch druhých listů — pravda, máme je rádi všechny a čteme zrovna hltavě — ale pro nás bratry požitek z četby sokolské, neohrožené, statečné a silné, jest tím větší, čím i ta odborná, zdravotní a technická část nám tak za časté poskytně rady a poslednější i něco z prostných. Ano, my evičíme někdy, docela i kroky a lehčí eviky tyčí a co neznáme tak konáme dle obrázků, podle možnosti. Cvičení nám jest záchranou, pokud našeho stavu vůbec se týče a také napomáhá zapuzovati různé, denně rojící se myšlenky melancholické, omrzlosti a vzpomínek na ty ubohé a stále pronásledované tam doma. Jednoty se rozpouští a Sokolice pečují o dorost, dokud jim úřady dovolí. Takto platit ze všeho hrozná daně, přírážky nové a nové a pomáhat v lazaretech, při dopravě raněných, v mnohých odborech válečné pomoci, k tomu jsou Sokolové moc dobří i ženy jejich, ale po česku evičit tot' hrozný přestupek proti státu v Čechách. Smutné zprávy z vlasti čteme jen ve Vašich listech, jinak máme špatné spojení s našimi drahými, ba co žádné, a pošta ne-

dochází. Ti, kdož pracují, jsou na tom celkem lépe oněch sem tam lelkujících. Práce a cvičení po ní, třeba jen jednotlivě, jsou nám vzpruhou, kdežto jiní z našich, kteří doma o sletech a na sokolských slavnostech "nazdarovali a hejslovanili" nejvíce, až z většiny patří k tak zvané inteligenci, nemohou se nějak z těch "černožlutých barev" dostat i vymlouvají se, "že musí se zachovati svému národu", až se domu vrátí, aby prý mohli dosažené svobody využít. Jak jinak jednájí však Srbové na příklad, ti junáci znají, že bez obětí na krvi a statech svobody se nezisrávají a taky pouhé povídání nespasí domovinu, ani národ. Často si připomínáme všeho dobra, jakž družina Vaše v Srbsku pro nás konala, také na objížděku tábora zajateckých vyslance amerického pana Vopičky vzpomínáme a co vše následovalo. Amerika v této válce mnoho vykonala a teď, když prohlášením presidenta Wilsona přihlásila se k spojencům, kéž vede ku prospěchu všech národů i těch, již v Čechách tolik trpí a strádající hladu snad hynou i obavami o doby příští.

S mnoha pozdravy končím, Alois Nováček.

Milwaukee, Wis., 28. března.

Výkonnému Výboru Sokolské Obce v Americe! Tělocvičná Jednota Sokol v Milwaukee, Wis., tímto dává návrh, aby veškerá úhlaví — značky na úředních listinách všech jednot sdružených v Sokolské Obci v Americe byla stejná, stejné rytiny, universální, dle způsobu jiných velkých jednot a sdružení. Jednoty by pak pouze připojily svá jména a místo působení. Dle dřívějšího způsobu skoro každá jednota měla jinou značku sokolskou — jiného tvaru a různých ozdob — na svých listinách úředních. Nyní po spojení se Národní Jednoty Sokolské s Župou Fugner-Tyrš bude prospěšno a vůbec nutno, aby Výkonný Výbor se na tom usnesl a jednotám nařídil jednu značku sokolskou, s kterou bychom se mohli honositi a naše úřední listiny a oznámky touto označiti. Čas, od kterého by bylo užito této ústřední známky, necht' určí Výkonný Výbor. My dovolujeme si zaslati tři vzorky odznaků a tyto navrhnouti, jako důstojné a pro českou i americkou veřejnost spůsobilé a Sokolstva čestné:

Vzorek a) Sokolský znak v pruhovaném poli amerického štítu.

Vzorek b) Sokol-pták v pruhovaném poli amerického štítu.

Vzorek c) Sokolský znak v pruhovaném poli. Sokol-pták nad štítem, držící tento ve svých drápech.

Písmena S. O. A. pak v unii, či v modrém poli s bílými hvězdami (Sokolská Obec v Americe).

Na úředních listinách tento odznak by byl v tisku černo-bílém. Na odznacích do dírký knoflíkové kabátu necht' jest barevný štít a sice:

Štít americký, v jehožto unii, čili poli modrém s bílými hvězdami by byla vložena zlatá písmena S. O. A. (Sokolská Obec v Americe) v červeno-bílém poli pruhovaném budiž znak sokolský neb sokol-pták v zlatém tisku.

Knoflíky sokolské — tyto štíty — necht' jsou výhradně prodávány Výkonným Výborem. Tím by se dostalo jen řádnému členu Sokolské Obce Amerického onoho znaku. Tyto buďtež malé a úhledné.

Schváleno ve čtrtletní schůzi T. J. Sokol v Milwaukee, Wis., dne 28. března 1917.

Jos. J. Moravec, starosta.

A. F. Šabart, tajemník.

Le Havre-Seine-Inférieure, 9. května, France.

Dočetl jsem právě posledně došlé číslo "Sokola Amerického" a tu přesvědčil jsem se, že na nás zajatce, bratře drahý nezapomínáš. Nemohu zapomenouti družiny Vaší a pobytu Tvého ve Skoplje v ubohé Srbiji a vzpomínaje dobrodiní nám tam prokázaných, všem chorým, raněným i ne-

šťastným bez rozdílu a bratřím naším zvláště, odhodlal jsem se i já Ti dopsati. Poměry v naší milé vlasti jak z došlých dopisů jsem vyčetl, jsou hrozné. Z domova nemůžeme ničeho dostati — ani to nejnnutnější, jako obuv, prádlo, šaty a p. snad proto, že není ani k dostání. Znaže Tě jako velkého našeho dobrodince, bratra upřímného, prosím, abys i mně a druhům mým zde poslal mimo četby české i nějaké to prádlo, ponožky, kapesníky, košile, boty a co myslíš, že by se hodilo. Víím, že jste již leccos poslali prostřednictvím Amerického Červeného Kříže nám sem do Francie, jako byli jste učinili ve Skoplje za doby hrozné epidemie tyfové obětující vše jménem humanity i životy. Vzpomínáme tu zvláště dobrého bratra našeho a milého kolegy Tvého Dr. J. Káry, jehož záhy žel následovala i družka pilná sestra S. Hamplova a konečně i ten vždy ochotný bratr Synáček. Kolikrát jsem cestou Itálii vzpoměl celé ty družiny Vaší a zejména Tobě bratře děkoval, neboť mohu říci, že věci Vámi mně poskytnuté zachovaly mně při životě. V čase velkého utrpení i strádání přiblížili se často rozvádění bratři a přátelé jeden ke druhému a v tom zajetí bratře drahý děje se napořád. Tu uvažuje se o čteném z české Ameriky, rozumuje se a nabádá ku vzájemnému pochopení povinností svých, jako Čechů na jedné a druhých Slovanů na straně druhé. Tak zejména se Slováci styky se navazují a my pomalu se přesvědčujeme, že neštěstí účinkuje na člověka tou měrou, že s druhým porozumění se snaží veliké věci naší společné, že teprve nyní vystihuje důležitost momentu, kdy jsme se 'predali.' Víím, že třeba v době přítomné nebude lze tak hned balíčky poslati, když i Amerika vešla v boj s odvěkým naším nepřítelem germánským a transporty nejdu zboží, nicméně píšu a za vše předem děkuji. Očekávaje zprávy tam od Vás k naší potěše, poroučím se i s druhými bratry zajatci do přízně všech Vás.

Otta Felc.

Newark, N. J., 14. května.

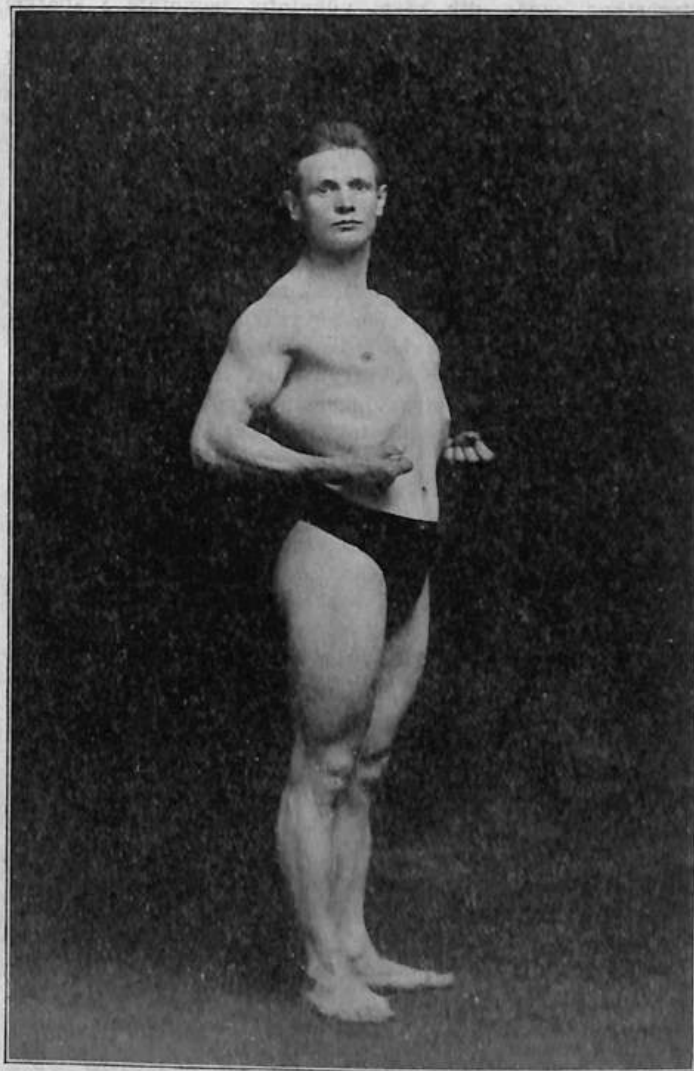
Ačkoliv nejsem dopisovatelkou s radostí píšu dnes, abych mohla o našem milém sboru povědět. Dne 12. května pořádali náš sbor 15-leté trvání a můžeme být uspokojeni nad úspěchem, neboť zábava se pěkně vydařila. Potěšilo nás, že měly jsme tu čest uvítat dlouholetou starostku ses. Annu Veselou z New Yorku s velikým počtem Sokolek, jež provedly krásné cvičení s kužely. Též naše sestry provedly Besedu, tanec, který se též jak náleží zamlouval, ano i naši Sokolové nelenili a ukázali, že se též tuží. Provedli pěkná prostná a cviky na náradí, pročež díky vám bratři a sestry new yorské, starostko a br. cvičitel, též i vám bratři a sestry zde, jež jste nás všechny obohatili tak krásným programem. Pěkně jste cvičili všichni, jen s chutí dále. Voláme vám mnoho zdaru. Též něco o naší milé starostce, nesmíme zapomenout, že i ona nesla zásluhu, neboť přednesla pěknou slavnostní řeč o našem sboru a v tak slavný den, jakož i čím jsme povinny našemu sboru a N. J. S., teď Č. O. S. Přála mnoho zdaru České Obci Sokolské v Americe, načež provoláno hřímavé Na zdar! Pročež my též přejeme naší starostce mnoho zdaru a slibujeme jí, že budeme konat své povinnosti, jak se nám ukládá, aby z nás měla radost a dlouho ještě mezi námi jako starostka ostala. O půl noci sestry provedly živý obraz, všechny v bílém, české a americké vlajky a veliká americká vlajka vztýčena sestrami, načež hudba zahrála oblíbenou americkou hymnu. Též náš zábavní výbor jak náleží pracoval k uspokojení všech, pročež díky bratřím za jejich výpomoc, a všem vůbec. Budeme se držet hesla: Svornost, rovnost a láska mezi námi přebývej. Na zdar všem novým sestrám přistouplým k sboru našemu.

Náměstka ses. Marie Hylská dala šálu k vylosování, dar pro České Sdružení, bylo rozprodáno sto čísel. Díky ti sestro! Na zdar!

Vilemína Ulmanová.

Newark, N. J., dne 25. května.

Přicházím opět br. pořadateli, neb víím, že sestry tentokráte převraceti budou časopis náš list za listem hledající zprávu od sboru našeho, ačkoliv nevím ani, jak bych začala — přec nemohu je sklamati. Když jsem posledně psala tu nenadála jsem se, že opět budu muset namáhati můj starý mozek skládáním dopisu do našeho milého "Sokola Amerického". Tentokrát ale musím, neb mně sestry nakazovaly, abych podala zprávu o naší oslavě patnáctiletého trvání, která teď již patří minulosti a poněvať mohu psati to nejlepší, činím tak mileráda. Zábava odbyvaná, dne 12. května byla v pravdě pro nás dnem sokolským a plného uzhánání zaslouží si tentokrát zábavní výbor, který

Vzor krásného těla sokolského. Br. A. Čermák, Cleveland, O.

neúnavně pracoval a o bohatý pořad se jak náleží postaral. Prvním číslem bylo: starostka naše, sestra Kar. Vlasáková zahájila zábavu velmi pěkným proslovem, slovy nehledanými uvítala obecnost a zároveň stručně vylíčila dějiny sboru od jeho založení až po dobu dnešního trvání. Proslov velice se líbil a obecnost pochvalou neskrbilo. Pak následoval společný nástup Sokolek a Sokolů ku cvičení, při nástupu tom, nevím, dalo-li se tak každému, ale já opravdu pocítovala trochu hrlosti, neboť místnost byla naplněna cvičícím členstvem. Obzvláště mile na nás působilo, že náš sesterský sbor Dívek a Paní z New Yorku oslavy naší tak hojným počtem se účastnil se svojí starostkou A. Veselou v čele a program náš obohatil svým vystoupením.

Sokolky New Yorské provedly velmi pěkné cvičení kůzely, pod vedením jich cvičitele br. A. Myslivečka, začez sklídily bouřlivou pochvalu. Pak následovala prostná členů Těl. Jed. Sokol Newark, velením jich náčelníka br. J. Dudy, které též bylo pěkně provedeno. Cvičení Sokolek našich ozdobné kroky při hudbě besedy, cvičení bylo dosti těžké a vzhledem k tomu, že máme hodně mladých cvičenek, začátečnic, bylo ladně provedeno a cvičitel náš, br. J. Kačírek zaslouží si plného uznání, jehož se mu, též i našim cvičenkám obecenstvem v plné míře dostalo. Na to následovalo cvičení členů na nářadí: hrazda, bradla a kůň. Posledním číslem byl skupinový čili živý obraz, představující mohutnost sboru pod hvězdnatým praporem americkým a při zvucích americké hymny. Program ukončen a zároveň ses. starostkou vzdán dík všem vůkolním jednotám i sborům a všemu obecenstvu za velikou účast při slavnosti naší. Obraz návštěvníkům velice se zamlouval o čemž svědčil dlouhotrvající potlesk. Musím zmíniti se o Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, jež též vyslali k nám delegáty a ti odvedli sboru našemu heslo pět dolarů, začez jim vzdáváme sesterský dík a budeme hledět při příležitosti oplatit, ne těch pět dolarů ale návštěvou. Co týče se slavnosti podala jsem snad vše a dlužno též vzdáti dík našim bratřím, kteří nám byli při zábavě hodně nápomocni, pracovali neúnavně a bylo jich hodně přítomno, ovšem, museli jsme je znáti osobně, neb kraj sokolský moc nevynikal. Zábava vydařila se morálně i finančně skvěle a tu bychom z té finanční částky, sestřičky, mohly obětovati jakousi částku ve prospěch Národního Sdružení, jen nevím, mám-li odvésti peníze, jestli se to povolí, odbočce místní, neb Čes. O. Sokolské, jak jsem četla poznámku v posledním čísle "Sokola Amerického". Též sestra M. Hilská obsadila háčkovanou šálu ve prospěch shora uvedené věci na kterou vybrala deset dolarů při zábavě té a kdyby každá sestra složila svůj členský příspěvek, totiž dolar pro Nár. Sdružení, dělalo by to hezkou částku a proto hled'te všechny sestry přiložiti ruku k práci a nějaký ten dollárek u vykonávání dvojnásobného dobra obětujeme na osvobození a na oltář vlasti své i neváhejme přispěti tam, kde pomoci naší třeba nejvyšší. Jsou mnozí, kteří neváhají obětovati svoje životy, kdežto na nás žádáno pomoci jen hmotné a proto ještě jednou, neváhejme nikdy. Končím s pozdravem na všechny, se sokolským Na zdar!

26. května, 1917.

Výkonný Výbor České Obce Sokolské v Americe.

Bratři:

Ve schůzi Plzeňského Sokola, dne 24. května, t. r. odbyvané, k povšimnutí došla resoluce T. J. S. St. Louis, Mo., v minulém čísle "Sokola Amerického" uveřejněná.

Po volném rozhovoru a po uvážení všech bodů v resoluci uvedených, přišla jednota naše k přesvědčení, že pořadatel "Sokola Amerického" br. Dr. Rudiš-Jičínský zcela v ničem se neprovinil proti zásadám sokolským ani stanovám našim, naopak jednal a psal ve svých úvahách redakčních tak jak psáti nucen byl by každý poctivý Sokol, na místo jeho dosazený. Resoluce T. J. S. v St. Louis, Mo., sama o sobě nic určitého neuvádí a co podává jest z části v hádankách.

Který záslužný a blahodárně působící muž napaden byl, nemožno nám nikde z uvedeného vyčísti, jen shledáváme, že tepání jsou redakci pouze vyrábitele všelijakých patentních medicin a to činí dnes každý slušný list. V tom hříchu není, naopak, povinností to listu, jehož existence nezávislá jest od štědrě placených oznámků a proto i na místě prvním povinností listu našeho, jenž jedině a pouze pro poučení a ozdravení lidu vydáván jest.

V době přítomné veden tuhý zápas takřka v celém světě o udržení svobody tisku a slova. Nás však, jak z resoluce St. Louisské vidno, rozčíliti dovede i jen sebe menší poznámka, aneb pokyn dobře i správně volený a hned voláme Výkonný Výbor Obce, aby každý takový volný, třeba i neviný projev potlačila.

Plzeňský Sokol není zaujat proti Českému Národnímu Sdružení — jeho rekord snad to dokazuje — nevěří však že bylo by u nás něčeho co bylo by nedotknutelným, nad kritiku, tedy ani ne České Národní Sdružení. Činíme však rozdíl mezi tím co ku poškození neb rozbití dobré věci sloužiti má a mezi tím co ku ozdravení a pročištění snah našich vésti musí a v poznámkách redakce, pokud tohoto se týče, ničeho neslušného neb bourajícího neshledáváme a jsouce u pramenu blíže než St. Louis, snad přece lépe znáti musíme. Při nejlepší vůli nalézti nemůžeme kde chicagský bazar nemístně kritisován byl. Či nesmí se k podpoře něčeho mimo obvyklé cesty jiného voliti, odporučiti, nežli co pomoci bazaru pouze vykonati se dá? Kdo věří pevně v to, že "úcel světí prostředky" všechny bez výjimky, a kdo věří, že co koná se pod pláštěm práce národní kdekoliv a jakkoliv, dobře že se koná, na cestu kluzkou nastupuje.

Plzeňský Sokol podporuje vše, co k dobru našemu přispívá, pochopiti však nemůžeme proč kaceřovati se má práce pořadatele časopisu našeho, jehož práce ve prospěch náš, k probuzení a ozdravení lidu našeho směřuje. Nemile dotýká se nás, pakli sami ze středu svého vážnost listu našeho poškozujeme a úroveň jeho bezdůvodně zlehčujeme. Dříve než odhodláme se k uveřejnění takých resolucí jakými list náš často se plnil a opět plniti začíná, měli bychom též uvážiti, že sta a sta výtisků "Sokola Amerického" do Ruska, Francie, Anglie, Italie i jinam posíláme. Tam všude list náš vážnosti se těší, jen my sami mluvíme své bezdůvodně zlehčujeme a tím přímo svůj význam v životě Čechů americký snižujeme. A nedivíme se pak, když i u jiných v neváženost upadáme. Nemůžeme se pak diviti všelikým článkům Horkého a jiných, bezdůvodně tepajících nás, aniž by byli působení naše náležitě seznali a oceniti dovedli.

Naším vroucím přáním jest, aby budoucně Výkonný Výbor Obce naší, žádnou protestní resoluci do listu našeho nepropustil, výjma tenkrát, když stížnost fakty podeprvena a na základě našich stanov oprávněna byla. A takovou resoluce St. Louisská, v posledním čísle uveřejněná, není. Celá resoluce proniká jako výpad proti pořadateli našeho časopisu, který snad není u každého oblíben. Jednota St. Louisská neměla by jména svého propůjčovati k takovému projevu. Nevěříme v neomylnost pořadatele listu našeho, však Dr. Rudiš-Jičínský dokázal nám skutky (Srbsko třeba jen stačí) že práci svou chápe vážně, že práce jeho nekončí pouze slovy, však skutky potvrdil to, co mezi námi ve prospěch dobra lidu našeho a každé větve slovanské hlásal. Kdyby redaktor "Sokola Amerického" měl vážně bráti resoluci St. Louisskou, tu, aby vyhnul se všem nepřijemnostem, musel by v budoucnu své redakční úvahy vždy před vydáním listu jednotám ku schválení zaslati. A to jistě nepřeje si nikdo z nás a snad ani ne bratři jednoty St. Louisské. Pokud nás se týče, my na základě zde uvedeného vyslovujeme pořadateli časopisu našeho svou úplnou důvěru a za práci jeho uznání.

Na zdar! Za Plzeňský Sokol v Chicagu,
Boh. Mikuta, starosta.

V. Holeček, taj.

(Pečet')

V Chicagu, Ill., dne 26. května, 1917.

St. Louis, 29. května.

Jarní veřejné naše mělo něco zvláštního co zajistě v žádné jiné jednotě dosud neměli. Pozvali jsme všechny Sokoly dobrovolníky, již zde dleli v kasárnách, v Jefferson

Barracks, očekávali jsme jich na 200. Nebylo jim ale možno přijít na začátek cvičení. Cvičení žactva bylo vhodně voleno přiměřeně věku každého oddělení, čímž docíleno bylo dobrého provedení, což jest zajisté mnohem lepší, nežli těžké výkony, nestejně a špatně prováděné. Prostná čekanců v nichž znázorněny byly atletické cviky, byla výtečná jak v sestavách tak v provedení. Dobrá snaha v hledání nových druhů eviků, což se i vskutku podařilo. Sokolky evičily se švihadly pěkné sestavy i provedení. Cvičitelský sbor Sokolek evičil s tenisovými pákami cvičení bratra J. Čermáka pro družstvo na šestém sletu v Praze. Provedení bylo takřka bezvadné, v čemž značně prospěla i hudba přiléhavá br. Trčky. Br. Trčka, jenž sám býval evičencem vždy se snažil o co možné nejbližší takořka splnutí hudby a cvičení. Cvičení svrchu uvedené řídil br. F. Buršík, náš

li, ale oboustraně upřímněji, nežli na té rusko-německé straně. Byli jsme náramně překvapeni seznávše, že z většiny jsou od bývalých "červených" Sokolů a ze všech co zde byli pouze dva zde rození, není to zajímavé? Čas utekl náramně rychle a nežli jsme se nadáli seřadili se, hudba zahrála americkou a českou hymnu — (bylo málo které oko suché) a při sokolském pochodu odcházeli. — Pár set těch našich nejlepších tu u nás prošlo a zajisté, že mnoho i jinde. Jdou aby dali to nejdražší co člověk má za svobodu lidstva, za svobodu svého národa! O vrat'te se nám hoši draží všichni, vrat'te se nám zdraví, tot' přání naše vřelé. A mně, když jsem viděl je odcházeti zaujal takový trpký odpor proti všem těm bídným, již nejsou schopni ani k oběti finanční a přece kdyby nevím co dali nevyváží to velikost' obětí těch v uvědomění jdoucích hrdinů. A což ti naši intel-

Sokolky o veřejném T. J. S. Mladočech, Racine, Wis.

evičitel. Další byla prostná členů a na nářadí členové a čekanci. Prostná sestavoval náčelník br. F. Novák. Prvý tento pokus byl velmi zdařilý. Br. Buršík i Novák jsou vychovanci naší jednoty. K jich výchově značně přispěl pravidelný cvičitelský sbor založený br. Eliáškem, dále vedoucí Paskovským, pak Roštíkem, Sokoly ze staré vlasti.

Právě po ukončení cvičení přišla hlavní četa českých dobrovolníků-vojáků, těch i všech dříve přibylých nejdříve se ujaly sestry (v náhradu za evropský zvyk voják — a kuchařka) a až zdejší vojáci nepotřebují nutně dobrovolnou výpomoc, byli pohostěni ze sokolské lásky a bylo viděti, že je pozornost našich sester těšila. Pak společně pochodovali do sálu kdež jim po staročesku zahráli solo, a žádná mladá ani stará neodřekla (u nás neobyčejné). A pak aby zvykali na útočení, jsme jim prolomili všechny linie, rozbili fronty a všude, po sále v jídelně atd. hloučky navazovali vzájemné styky, zas jako na ruské frontě po revoluci jsme se bratři-

ligenti, kteří měli být prvními horečnými vždy a všude a dnes mnozí uschováni za různá pochybná přesvědčení, druzí uraženi, že je národ neaklamoval na přední místa v řadách, pracovali nechtí.

Sokolům, pravým Sokolům musí být vzorem ti naši dobrovolníci, bylo potřeba jít — šli a neptali se kdo je jednotlivce bude oslavovati, zda zví národ o oběti jejich a právě proto obět' jejich nejceňnější.

Ni zisk — ni slávu!

M. Wimmer.

Cleveland, O. 29. května.

Stále je stěžováno, že dopisovatel nic nepíše do "Sokola Amer". A o čem psát? — Věčně tu starou písničku: Pracuje se tu a tam s chutí — jinde jsou druzí jen na obtíž. Od začátku tohoto roku jde to stále račím krokem — samá nechut', jiní opět kritizují a stěžují tím práci druhých. —

Konečně jsme se s velkou tíží zmožili ku provozování jednoho divadla, 11. února "Pro českou školu" ve prospěch Čes. Nár. Sdružení. Výtěžek byl \$100. — V březnu účastnili jsme se 5letého jubilea "Hrvatského Sokola" v kroji — brů: 22 sestry 2. — Pochodovali jsme více jak celou hodinu za velkého větru a sucha. Nebylo tudíž divu, že většina z bratrů hledali každou chvíli "šáteček" v kapse a ne a ne jej nalézt! — Ale přece jsme vytrvali! — 3. května byla mimořádná schůze bratrů i sester za příčinou spojení se jednot Čech—Havlíček. — Po tříhodinové debatě, kde vyměnily se různé a různé názory jak sester tak bratří usneseno, aby jednota naše stála na kroji českém — vlastním. Jen o tento bod, rozbilo se veškeré vyjednávání. Sokol Čech stál na tom — aby zůstala praporeční četa a také v jích mimořádné schůzi tento bod odhlasovali. — Na toto spojení hleděli ostatní clevelandské jednoty s dychtivostí — nebot' je to poslední jednota v Clevelandě, která udržuje kraj bývalé Národní Jednoty Sokolské — ale málo dodržuje zásad vlastních nosení jej. — Za příklad podáno Sok. Čech — Sokolstvo v městě Detroit, Mich. — Snad přijde jednou čas, kdy přece dojde k tomuto sloučení těchto dvou jednot — a Cleveland zůstane pod Garibaldiho košilí jednou na vždy. — Tu pevnou víru máme mnozí z nás — ale at' již je to jakoukoliv cestou — jednou k tomu dojde — musí! Náš "Ženský Odbor" nutí se ku práci všude, at' uvnitř, tak i v druhých národních institucích. — Chtěly sobě poříditi vycházkové kroje — že však látky zdejší líší se v barvě od pravé české a ze staré vlasti nemožno nyní nic objednat — posečkáno na dobu pozdější. — Ženský Odbor stal se členem clevelandské české odbočky "Červeného Kříže". — Jako kontribuční člen Červeného Kříže vyzývám "všechny" sestry, aby se staly členkyněmi tohoto humanitního odboru ve prospěch svých bližních; jest to jedno z nejlepších povolání člověka — by prospěl svému spolubližnímu. — Naše jednota postavila 10 bratrů do pole válečného, kteří se přihlásili jako dobrovolníci — 5 do Kanady a druhých pět stojí v armádě této veliké republiky a přichází čas, kdy ještě více řady naše se ztenčí. — A proto svatou povinností je těch bratrů "shnilých", aby také jednou přišli do schůze, do tělocvičny a ujali se práce, kterou budou musit zanechat ti, kteří je předešli. — 30. května měl Sokol Nová Vlast výlet s veřejným. Sešlo se bratrů v kroji z naší jednoty 30 a 10 sester a ostatní civilisté. — 3. června pořádá záb. výb. soukromou vycházku na farmu br. Ant. Kokeše a také deputace půjde do Detroit na pozvaný výlet. — 4. července odbývají místní české sokolské jednoty společný výlet s veřejným cvičením a proto dovolávám se znovu bratří i sester, aby se dostavili. Po druhé budu psát o něčem jiném. S pozdravem

J. Petr.

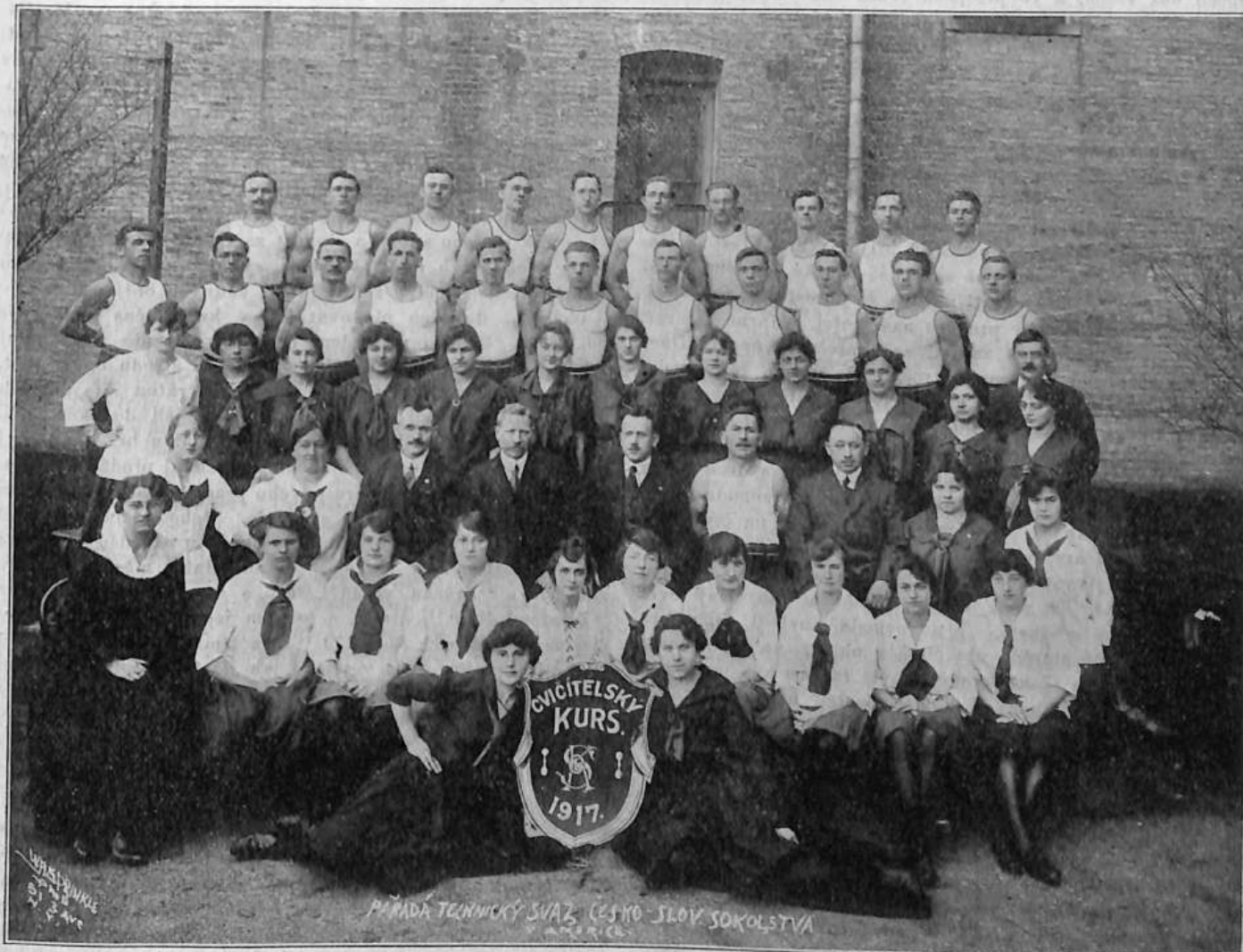
Chicago, Ill., 29. května.

Četnost dopisů z jednot v posledním čísle "Sokola Amerického" přinutila konečně též i mne, bych vytáhl z rezervy a připomněla mně, bych funkci dopisovatele ze Sokola Slávoje zadost učinil. Psal bych častěji, neb látky vždy dost, ale nejsou vždy myšlenky jak se říká pohromadě a pak členové na ty různé kyny a pokyny mnoho nedají. Ten, jenž myšlenku sokolskou poctivě chápe, pro ní i bez napomínání rád pracuje: a toho netečného z klidu nevyráší, kdybys byl výmluvným jako Cicero. — V době poslední udály se v jednotě naší velké změny. Není divu, dnes celý svět se tak nějak rychle točí a každý den přináší nám zjevy, jež jindy neprožily celé generace. Budeme mocí jednou směle sobě říci, že doba tato stála za žití, ovšem jen tenkrát, byli-li jsme těmi spoluvykonateli té nové éry lidstva. Netřeba nám malým, drobným lidem býti státníky, diplomaty anebo vojevůdci, bud' me třeba jen těmi prostými kmány. tím článkem toho ohromného řetězu, ale součástí jeho hyb-

nou. Žádoucnou pouze, aby každý z nás konal té práce v mezích, jež osud, schopnost a nadání každého jedince mu vyměřil. Dle toho též i bude zásluha jeho. Nečinme tak snad v očekávání nějakých odměn neb vyznamenání, ale v tom vědomí, že život náš nežili jsme nadarmo. Vnitřní uspokojení svědomí, tot' bude nám odměnou největší. — Možno říci, že v jednotě naší sokolská myšlenka byla přestěna s tím pravým zápalom a pochopením. Dnes, kdy jedná se o osudu naší milé vlasti a vítězství těch ideálů všelidských, kdy i Amerika vstoupila v boj, byli Jste, bratří, na místě, jedni z prvních. Nezradili jste posvátnost ideje Fügnera a Tyrše, jež byla vždy Vaším evangeliem. Dokázali Jste, že dosud český národ má syny, již pro svobodu doveďou nejen žití, ale též i umíratí. Za to Vám budiž, bratří, čest! Šli Jste, jak kázalo Vám dnes české svědomí. Jednota naše bude Vás mnohé těžce postrádati a zvláště Ty, milý bratře náčelníku, jenž vedl jsi nás mnohá leta a řídil jsi veškerou naši práci tělocvičnou, jenž byl's dítkám Tobě svěřeným dobrým vychovatelem, zůstaneš v myslích našich nezapomenutelným. Děkujeme Tobě za veškerou námahu a píli, jež jsi s láskou nevšední věci naší přinášel. Vzpomínky naše budou Vás stále po cestách Vašeho osudu provázeti. Zdar Vaším činům; vzpomínejte i Vy často na to Vaše milé, teplé hnízdo sokolů. — V armádu S. S. ve sbory dobrovolníků vstoupili bratří: Václav Balabán, náčelník; Jan Čeněk, podnáčelník; Karel Tichý, náměstek; Jos. Vítek, taj. cvič. sboru; Adolf Grossman, Jan Srp, Tomáš Klavík, Stan. Prokůpek, Emil Wurm, Arnošt Kopsa, Alois Šubrt, Fr. Pelich, a k české setnině 223 Batt. kanadské armády, jež nalézají se již v Anglii, br. Jos. Smažík. Pět bratří pro různé příčiny bylo odmítnuto. — Mnozí byli dobří činovníci. Ze sta členů naší jednoty jest to dobré procento; téměř všichni bratří svobodní. Nuceným odvodem řady naše ještě více prořidnou. Vezměte to též bratří náležitě v úvahu a Vy, jež jste zůstali, plňte své povinnosti s větší opravdovostí. Budiž Vaší snahou, by dlouholetá práce, jež s obtížemi byla vykonána, nebyla marnou. Udržte jednotu čistou a zdravou přes tato léta zkoušky. To bude též nejlepší odměnou těch našich hochů, aby, až se jednou třeba vrátí, viděli, že obět' jejich přinesla zdárné ovoce, že ten ideál, jež šlil je v jejich těžké povinnosti, udržel silné i nás. Proto nikdo neleň, přilož každý ruce k dílu, komu možno, chod' do tělocvičny. Vy starší bratří, chopte se vnitřní práce, každý dle svých schopností a uvidíte výsledky dobré. Nezanedbávejte též i druhé práce národní, v našem českém školství, v Č. N. S. a pomáhejte všude, kde dnes doba nás volá. Jenom o to Vás prosím, neoddávejte se té protivné resignaci — unavenost a z toho pocházející netečnost byla vždy největší překážkou všeho lidského pokroku. — S našimi hochy rozloučili jsme se dojemně. V neděli večer, před jejich odjezdem, uspořádán večírek, kde starosta br. Popelka vřelými slovy loučil se s nimi za jednotu. Ty okamžiky, kdy stáli jste hoši snad již posledně v našem řádu a hůbka pod mistrným řízením našeho kapelníka br. Povelného zahrála naše "Kde domov můj", "Hej Slované" a "Star Spangled Banner", nevymizí nám přítomným z paměti. Mnohý z nás slzel, ale byly to slzy toho českého vzdechu, jenž vydržel ta ponížení po celá dlouhá staletí a jež dnes stává se hroznou, trestající mocí. Ano, ta česká muzika dovede člověka rozebrat, s tou by ti hoši šli třeba do pekla. V pondělí, 23. dubna, jsme je doprovodili automobily na nádraží. Neradi se loučili s tou starou, třeba chudou tělocvičnou, kde mnohý z nich prožil nejkrásnější junácká svá léta, pro blaho a příští lepší budoucnost své vlasti. Jednota právě odbyla v neděli, dne 20. května, v Pavilonu Plzeňského Pivovaru své výroční veřejné. Tím zároveň našim bylo oslavu učiniti okazalejší, spojenou s akademií, oslavili jsme svoji 10-letou činnost. Původním úmyslem

ale doba není na to vhodná. Třeba řady naše značně odchodem mnoha bratří, většinou evičenců, byly oslabeny, evičilo nás počtem 20 bratří, Sokolie týž počet, žactva všeho as 10 a ženského dorostu as 10. Mužský dorost přestal po odchodu br. Balabána evičit. Cvičení vedl br. Liška, jenž převzal úlohu evičitele pouze dočasně. Celkem možno říci, že cvičení morálně bylo zdařilé, finančně též. Z technického stanoviska posoudí nejlépe bratři referenti. Jedno bych chtěl pouze bratři připomenouti a sice by jste snad nechtěli usnouti na těch vavřínech 10leté práce, nýbrž spěti výš a výš! Tot' úkol náš, daný nám našimi tvůrci a tot' i též zákon přírody: co silné bude žít, co slabé, zahyne. Doufám, že si vyběřete to první. Ted' musíme obrátiti svoji pozornost

smířovačkách aneb spojování s místní bratrskou jednotou Sokol Tábor Slovanské Lípy. Neraď se s tím zabývám, ale veřejnost a najmě sokolská by mohla říci, že to nějak uvázlo, aneb co s tím vůbec jest. Bylo by to nebratrské a neupřímné nezdělití fakta. Všiml jsem si dopisu br. Peroutky, myslím v dubnovém čísle, ale br. onen nepíše proč a jak se stalo, že byla dobrá snaha mnoha upřímných bratří a dvouměsíční práce výboru jen tak odvržena a třeba na dlouhý čas zmařena. Jak mohli bratři čtenáři nahlédnouti, podmínky byly pro oba tábory dobré, neb výbor si s nimi dal dosti práce, by byli všichni spokojeni, ale přece nevyhověl stranám všem. Nebyl snad čas ještě jak se říká zralý anebo snad nebude nikdy? Také uznáváme, že to škoda,

Cvičitel'ský kurs v New Yorku.

hlavně k našemu dorostu, což bude především úkolem nového evičitele br. Tesaře, jemuž bud'te ve všem ochotně nápomoeni. Úkol to nesnadný, ale značí celou naši budoucnost, neb odnikud náhrady za členstvo čekati nemůžeme. — Dík všem bratrům a sestrám, již jako výboři pro zdar veřejného pracovali. Že jsme i na Č. N. S. pamatovali dokazuje, že "vytágováno" as \$48.00, sbírka na večírku přinesla též \$18.50 na tento účel. Ted' budeme činiti přípravy na výlet, jež bude pořádan v neděli, 29. července v zahradě br. Šedy, známém "Eldorado Park" v Lyons, Ill. Peněz máme zapotřebí dost, neb dnes v době drahoty i vydání sborové stoupá a víte dobře, že za málo peněz málo muziky, jak praví již staré české přísloví. Na zimu projektujeme menší ukázkové cvičení. Ted' se ještě zmínit o těch našich

jeví-li se tak malé porozumění pro tuto dohodu, jež byla ku prospěchu jednot obou. Hlavně ovšem tím trpí národní život v naší osadě, jenž se běře u nás v době tak důležité jako dnes tempem velmi pomalým. Nás už v tom zlatém Merigoldu nevyruší téměř nic, ještě snad tak nějaké tornádo, kdyby přišlo, by tu krev naši trochu rozproudilo. Může se svolati nějaká národní manifestační schůze a pod., síň zeje pomalu prázdnotou. Za to v neděli ráno potkávaš silné zástupy, ale z kostela, a proč? protože ten lid nikdo k němu jinému nevede. Mnozí řeknou, není vhodného národního střediska, druzí, že není toho nadšení mezi tak starými osadníky, jiným snad vadí osoby, ač třeba sami se do toho popředí nehrnou a tak bys mohl těch argumentů nasbírat na bušle. Hlavně ale co překážkou všeho toho snažení za

ozdravení našeho života jest rozpoltěnost v naší osadě. Svornou práci dá se i netečnost vyléčiti. Osada naše, kde přebývá tisíce Čechů, mohla by býti vzorem a ne tak zamořenou, tichou vesnicí, jakýmž dojmem as teď na člověka působí. A to jednota naše měla hlavně na mysli při započítí této akce, prospěti a ozdravit náš národní život v osadě naší. Ovšem, chtěla toho docílití práci společnou, neb není možno malému kroužku lidí, třeba sebe nadšenějších, toho dosíci. Ty osoby v popředí mohou pak činiti co jim možno, všem se nezachovají. Jsou-li ale částmi toho velkého celku, jinak se na ně pohlíží, mají větší oporu za sebou, a třeba nad mnohou chybou jejich se oko zamhouří. Toho jsme chtěli v osadě naší docílití, více svorné práce ve prospěch nás všech, a ve prospěch celku národního. Jednota naše nebyla nijakým jiným popudem hnána, a nebyla to snad též práce jednotlivců, jež snad by se chtěli vyšinouti nad hřebety jiných. Každý veřejně činný našinec ví, co jest z té národní dřiny, trochu nevděku, nevyspání a často promrhávání drahého času. V jednotě naší mohli bratři získati zdravé, mladé jádro. Byli jsme snad chudí, ale jest v nás síla a odhodlání k činům a to jest čeho nám všem dnes třeba, soustředění našich sil. Uznáváte bratři vy starší, že někdo Vás někdy nahraditi musí, nemá-li ten národní majetek, jež jste za léta pracně shromáždili přijíti v nic. Jest to majetek českého lidu a ne Vás a ne nás a také každému musí posvátným býti. Též uznati musíte, že dorost náš nebyl tak v té ideji odchován, aby pro věc naši hořel. Marno zapírat, to se dalo všude tak a zapříti se skutečnost nedá. Dnes hledáme záchranu v dorostu, trochu ale pozdě, řady nedoplňujeme, spíše ztrácíme a hlavně ve kvalitě našeho členstva. V dopise Vámi jednotě naší zasláném tvrdíte, že hlavní překážkou spojení byla otázka krojová, budiž, připust' me, ale to by též muselo býti závadou svorné práce v našem ústředí, a ta doufám, že není a snad nebude. Tím ale též připouštíte, že Vy vlastně, jichž počet na čtyři sta, bojíte se vlivu hrstky sta lidí. Kdyby ten argument přicházel z naší strany nedivil bych se tomu, ale Vy, bratři, taková přesila? To není logické. Otázka tělocvičny byla jiným, tvrdším oříškem. My rozhodně nebyli jsme pro stavbu na místě starém, ale čistě z ohledů na budoucnost jednoty, což ale z těch důvodů nebylo tak na věc pohlíženo u Vás, aspoň od mnohých Vašich bratří, nevím, jest-li z pohnutek osobních aneb ze stanoviska obchodního. Při řešení takového problému ale nutno brát ohled pouze ku blahu a dobru celku. At' už bratři věc dopadla jakkoliv, pouze věřte, že nás vedly snahy čisté, prosté všech intrik, neb nejsme ti, již by chtěli znehodnocovati dlouholetou práci Vaši, máme a budeme míti vždy uznání pro ní, třeba jsme se v detailech lišili. Ale z těch ujednání ničeho neslevíme, neb jsme šli v to spojení jako bratr s bratrem, jako rovný s rovným. Nemožno nám nikdy uznati právo úplné nadvlády přesily v počtu, nýbrž čisté klidné spolupráce v lásce bratrské. Lišíme-li se v názoru toho amerikanismu, dokázali jsme skutky, že ten hvězdnatý prapor svobody jest nám stejně tak drahý jako ten náš červeno-bílý. Milujeme svoji rodnou, trpící vlast českou láskou jak pro máti naši vlastní, jež nám život dala, Ameriku jako ženu, jež nám dala vše co měla, láskou stejnou. Možná že snad přijde doba, kdy se více sblížíme, dnes, žel, tak není, pouze ku škodě táborů obou. Na zdar!

Jan Zachotina.

Dallas, Tex., 30. května.

Co se týče nás — činíme se nad poměry — aneb jen tak jak příležitostně jest nám možno. Na poslední dny dubnové, jež jsme byli zasněti bazáru, zbývá nám již jen milá vzpomínka. Vzpomínka ušlechtilé a čestné práce v těchto dnech vykonané. Nezklamali jsme se v našem lidu počítajícím na jeho pomoc a příspěví. Hojná účast hned první den — do-

svědčila, že záslužný tento čin nedošel nepochopení. Dokazovaly to i mnohé krásné cenné věci, jež pile žen a mužů byla připravila. Krásný program, jenž vyplňoval tyto tři dny byl br. Kučerou rozříděn asi takto: Sobota, 28. dubna: Večerní počátek zábavního programu: 1. Nad dějinami", J. E. Machar — přednesla ses. M. Mrkývkova. 2. Cvičení na koni na šif — provedli Sokoly. 3. Uvítání hostů — br. Bendl. 4. Prostná s ozdobnými kroky — provedly Sokolice. 5. Řeč, — Český národ a válka, J. Buřata. V neděli 29. dubna, večerní program: 1. Řeč — ses. Růž. Partykova. 2. Za úsvitu — sokolský pochod, zapěl Sokolov. 3. Housle a piano. — Solo — ses. L. Rendlová a Jan Kebrdle. 4. Skupinová prostná — žáci. 5. Hawaiský valčík — tělocvičný tanec, předvedly Sokolice. 6. Cvičení s tenisovými raketami, ses. Marie Kosourová a Venuše Polavkova. 7. Řeč — M. Pázdral. V pondělí 30. dubna, večerní program: 1. Řeč — M. Ehrenberger. 2. Cvičení na bradlech — Sokolové. 3. Zpěv — ses. Valčíková. 4. Rohování — Sokolové. 5. Kroužení osvětlenými kuželi — br. Kučera. — Tímto byl skončen program i s bazarem a náš pocit díky nese se těm, již stali se jeho účastníky. Celkový výnos obnášel asi \$600, zahrnuje v to i jisté peněžité dary jednotlivců. Považuji za svoji povinnost jménem bratrů a sester vysloviti br. Kučerovi náš vřelý dík za jeho snahy a činnost za tu obětavou práci, kterou v těch dnech pro náš spolek vykonal. On jest jedním z těch, již nelekají se žádné práce, žádných obtíží s ní spojených, již dovedou obětovati se v každý čas pro svoje Sokolství. S jeho příjezdem (neboť jest zde mezi námi asi přes půl roku) rozproudil se v našem středu opět život, který jak se zdálo již byl zanikl ztrátou sil dobrých pracovníků, již byli se koncem roku rozjeli do světa. Ti, kteří zde zůstali byli prací skoro přetíženi a br. Rendl byl asi ten první, jenž sobě z hluboka oddechnul předávaje polovici svých starostí na bedra nového pracovníka v němž činní členové našli výborného evičitele. Jeho zásluhou přišel též náš divadelní kroužek do činnosti a tu osvědčuje se býti dobrým režisérem i hercem. V posledním měsíci sehrány zde byly: "Srážka vlaků" žert o dvou jednáních; dále "Zmařený život", drama o jednom jednání s krásným večírkem ve prospěch řádu 130 "Jara" místní odbočky. A již opět připravujem něco veselého jak již to nadpis kusu sám prozrazuje: Automobilista, čili Kilometržrout. Doufám, že se opět při něm všichni sejdem a navzájem mile pobavíme. Tímto končím s upřímným Na zdar

Růžena Partykova.

Hillsboro, N. D., 31. května.

Bratře Sokole! Byv návštěvou v Chicagu v březnu, kdy byla pořádána slavnost 25-letého trvání Sokola Chicaga, chtěl jsem Ti bratře drahý též rukou potřást a gratulovat, jak pevně stojíš a pravdu hájíš a též jsem měl jeden výtisk našich novin, v kterých náš prof. E. F. Ladd, nyní president "Agricultural College of Fargo" a známý chemist, potvrzoval vše co list náš na poučení nás psal proti těm všelikým patentním medicínám, ale nešťastná náhoda tomu zabránila, neboť jsem se musel navrátit k domovu dříve, nežli jsem polovic mých přátel navštívil. Byv na jevišti představen jako zakládající člen, myslel jsem, že nám pořádající výbor dá příležitost se vyslovit, jak každý z nás za ta dlouhá léta něco vykonal pro jednotu a věc naši, zvláště já, který je 21 rok mimo Chicaga, ale nestalo se tak. Po mnoho roků jsem zde bydlil, že jsem neměl Čecha za souseda blíže nežli 20 mil, tak nemíti trochu té sokolí krve v sobě, skutečně bych byl pro národ dávno ztracen. Abych Ti vypsal, jak jsem se zde též činil něco pro náš národ vykonati, když nynější válka vypukla. Mnoho mnohokrát mně to vzalo hodinu, někdy až dvě mým sousedům (kteří jsou Norvežané, Švédové, Irčané, Angličané a Američané) vysvětlit, kde jsou Čechy na

mapě a jak jsme byli po léta utlačováni od toho Němčika. Abych nezapomněl, též zde máme Němce, dříve se stavěli na zadní, ale teď jsou jak se říká v žitě.

Byl jsem též v síni Plzeňského Sokola na pohřbu Sokola Šimana, škoda ho, že tak záhy od nás odešel, neboť takých málo. Tak si ho pamatuji, když byl ještě mlád, byl se mnou stejného stáří, jak byl vždy veselým, rázným a jak se všady přičiňoval.

Příloženě zasílám \$10.00; rozděl jak za dobré uznáš na Červený Kříž, na četbu a dary pro zajatce, neb Ty víš lépe, nežli já zde, jak to třeba rozdělit. Jsem členem Nár. Sdružení, zaslal jsem přímo.

Se sokolským Na zdar!

John Kounovský.

Syracuse, N. Y., 1. června.

Spěchám opět se svou troškou do mlýna. Jest to bezpochyby tím, že jsem tak hrozně samolibý a rád čtu to svoje jméno pod tím tištěným sloupečkem. Dost možná, že tentokráte bude nás psát víc, protože vím, že mnohý mně ten kousíček slávy, kterou si hledím pro sebe prý získat, závidí. Dost možná, že každý již psal o té naší cestě a že jest každému dobře známa, ale přes to budu psát totéž ještě jednou do našeho "Sokola". Když jsme uslyšeli, že našeho pobytu v El Paso jest na krátko, žádný z nás neronil slzy. Ba právě naopak. Každý se veselil, ba v Company M dokonce skákali radostí místo cvičení. Championát dostal jeden polský kaprál. Nevím, jak je to možné, že naši Sokolové se tam nechali přeskochit. Až po celý čas našeho pobytu v El Paso jsme byli nuceni ten prach texaský jíst, dýchat i plivat předposlední den našeho pobytu dalo se do deště, kterýž pokropil nejenom ten prach, ale také i nás. Řádně se ochladilo a my byli právě bez přístřeší, neboť stany byly již strženy a odvezeny. Udělali se ohně, mohu s hrdostí říci, že ten náš u L Comp. byl největší, protože hoši od nás uměli dobře "sekat" dříví, kolem těch jsme se usadili a hřáli se dlouho do noci. Večer se ještě postavili malé stany, které vypadají jak psi budky. Jsou však dosti pohodlné pro 2 muže. Jsou pouze pro spaní. Druhý den po snídani byla odvezena kuchyně a k obědu jsme dostali už jen "sandwich", který byl však dosti veliký, že nás nasýtil na několik hodin. V devět hodin večer, dne 20. května jsme vyjeli z Texasu. Tak rádi jsme opouštěli ten nehostinný kraj, ty urputné Mexikány, kteří jsou vůči našim vojákům tak nedůvěřiví. Cesta naše byla zajímavá. Projeli jsme 10 států. Navštívili jsme větší města, Houston, New Orleans, Birmingham, Lexington, Cincinnati. V Texasu mně nejvíce zájímalo, údolí Dáblovy řeky, ty obrovské skály, kdež na nejprůkrčíjších místech kvetl kaktus. V Louisiana zas ty bažiny, které se táhnou 20 až 30 mil podél dráhy. Vypadají jak obrovské louky, pokryté bílým květem leknínu. Každý stát o sobě byl něčím zajímavým. Alabama nádhernými borovými lesy, Tennessee svými horami a tunely, to krásné údolí řeky Kentucky, ta stará města v Ohio, z nichž nejpozoruhodnější jest Kent, úrodné lány New Yorku, zkrátka celá cesta byla plná novinek pro většinu z nás. V neděli, dne 27. května jsme dorazili do Syracuse a byli jsme ubytováni na New York State Fair Grounds. Přijeli jsme do deštivého počasí a mnohý v té velké budově, kdež byl celý pluk ubytován, zmokl přes noc. Ve středu se opět vyjasnilo a nyní zde máme krásné počasí. Zase nás trochu více od sebe rozdělili. 23. pluk byl rozdělen do 3 pluků, 23, 49, 50. Někteří Češi byli ponecháni u 23. pluku. Jiní přiděleni ku 49, 50. Naši cvičenci mají teď nejlepší naději na postup.

Ku konci opět musím připomenout, že sliby jsou chyby. Nezáleží mně na tom sice, jak kdo je své etí dbalý, však co se stalo s těmi pány, kteří jsou též členy Sokola a nechali

se veřejně oslavovat, že vstoupí do armády, pak hanebně zůstali doma! Myslím, že tací bratři by měli být z řad Sokolstva vymazáni, neboť nám žádnou čest nedělají. Když jsem byl v St. Louis, seznámil jsem se tam s mnohými bratry. Psal jsem a dostal ihned odpověď. Píšu, že u St. Louiské jednoty se činí, a že následují příkladu Chicaga. Br. Šimeček mě píše to samé o New Yorku, Omaze, San Francisku. Takové zprávy rádi slyšíme, neboť nám do svědčují, že obět' těch našich hochů nebude marna. S pozdravem na všechny Sokoly i Sokolice. Na zdar!

V. Šimaner, L. Co. 23. Inf. Syracuse, N. Y.

Schenectady, N. Y., 2. června.

Každý jistě se zájmem hledí do každého čísla orgánu našeho, bude-li tam též něco od nás ze Schenectady. Ani jsem se k tomu nemohl za celý čas dostat. V posledním čísle zmínil jsem se o možnosti spojení Pěveckého a Vzděl. spolku "Pokrok" s naší jednotou. Dnes věc tato jest již odbyta, podmínky byly takřka jednohlasně přijmuty a na den 25. března spojení ono jsme oslavili v Sokolovně. Při příležitosti té žactvo vedené br. náčelníkem zatančilo čtveřluku, která byla dobře provedena a musela být opakována. A teď něco z činnosti zdejšího sboru Sokolek, mám toho trochu více, nevím jestli mně to vše br. pořadatel přijme. Hlavní bod, na který chci poukázat, kde je hlavní kámen úrazu, jest náš sbor Sokolek. Nemyslím náš, protože ještě k Am. Obei Sokolské nepatří — ale zdejší. Sbor tento jest v poslední době činný až přes příliš na obě strany — to proto, že tady teď budeme mít laskavosti některých sborů dva. V zápisu V. V. Am. Obce Sokolské, ze dne 30. dubna t. r., dočísti se lze: Těl. Jed. Sokol Schenectady, N. Y., žádá o přijetí Sokolie pod prapor Sokolské Obce. Jaká to radost pro každého z nás zvláště pro toho, kdo viděl ten boj za více jak jeden rok. Vypisovati vše vzalo by trochu mnoho místa — ale poukázati chci na zpátečnickost některých Sokolek zdejších. Ze stávajícího dosud sboru, který čítá myslím 53 členky, nechal se zapsati 19, které jsou si vědomy plně úkolu svého a vstoupily pod prapor Amer. Obce Sokolské, začej jim všechna čest. Že se nedaly všechny zapsati jako jeden celek, toho jsou příčinou samé nicotné sváry, které by dávno již měly ustoupiti do pozadí. O toto přistoupení k Obei Sok. pracovalo se již od návštěvy br. V. Lipského z New Yorku. Již tedy více jak jeden rok. Až teď po tak dlouhém zápase, kde snáze by bylo hlavou zeď prorazit, se věc ta uskutečnila. Že tak málo sester se dalo zapsati z takového počtu, jest příčinou několika jednotek, které již delší čas jsou sboru tomu spíše ku škodě, nežli ku prospěchu. Jak takové byly a doposud jsou náruživy vstoupiti v řady sokolské, jest viděti z toho, když po návrhu jedné sestry ohledně přistoupení k Obei Sokolské, dán byl dodatek dobře promyšlený — odložiti vše na dobu asi 5 neb 6 roků. Až prý nynější mládež těl. školy doroste, pak ať si zařídí dle svého. Tot' nápad, na který hned tak každý smrtelník nepřijde. Tak se pracovalo více jak jeden rok, věc ta se odkládala za příčinou, že ještě nebyly žádány od žádného a na soukromého že se nesmí brát zřetel. Do schůzí se chodilo jako do řečnické školy a tyto ještě při otevřených oknech konány. — Mladším sestrám bylo vytknuto, že prý jednájí z nerozumu, myslím, že stáří asi na rozumu moc nedodává. Takových příkladů jest dosti jak se zde pracovalo, že se vše ani nesluší psáti do listu našeho sokolského. Jednou se začítí muselo ukázati vše v pravém světle, neboť na to již mnoho bratří poukazovalo. Jednota naše, jak aspoň stanovy Obce nařizují, starala se dostati sbor pod prapor společný a za to vše se některým bratřím dostalo dosti dobrých výčitek, že jim byl jejich příčinou sbor jejich rozbit. Nic si z toho bratři nedělejte a přejděte přes vše hladce a jděte dál s myšlenkou, že přispěli jste jen ku dobré věci, berouce podíl na založení

zdejšího odboru Sokolek patřícího k Obei Sokolské. Sbor ten, ač malý, může se též po čase vypracovati k metě vyšší — nic na světě není nemožného.

Myslím že teď mnohá ze sester, když ne hned, tak po čase si uvědomí jaký chybný krok učinila a bude žádati o přijetí do nového sboru. Pak bude záležeti na sestřích rozhodnutí a to důkladné. Nebrati do středu svého členkyni takovou, která svým vlivem byla by spíše ku škodě, nežli ku prospěchu jak až doposud se ve starém sboru dělo.

Dne 12. května nově založený Pěv. Odbor uspořádal zábavu, při níž zapěny některé písně, řízením sbormistra br. Jos. Koníčka. Vystoupení Pěv. Odboru bylo téměř překvapující za tak krátkou dobu nacvičení. Polovina čistého výtěžku ze zábavy té byla dle protokolního usnesení darována Čes. Nár. Sdružení. Usnesení toto potrvá až do konce roku, spadající na všechny zábavy jednotou pořádané. V neděli, dne 27. května účastnila se jednota schůze pořádané pod záštitou Státního Dělnického Depart. Státu New York. Řečníci byla paní Clarksová, která vylicila celou nynější situaci a hlavně o ukládání peněz v státních bankách, aby žádný nebyl v pochybnostech. Dále promluveno v řeči polské, maďarské, italské, německé; za nás Čechy promluvil obě. Karel Pergler. Řeč jeho v krátkosti a stručně pronesena byla aplaudovaná jak br. Slováci tak i Poláci.

Po schůzi té zajel si obě. Pergler k nám do Sokolovny, kde mezi námi promluvil několik upřímných slov a zároveň podal i některé doklady, které mu nebylo možno na veřejné schůzi promluvit. Slova jeho myslím lečtěrejšímu br., který měl pochybnosti o Nár. Sdružení, jistě přirostla k srdci. Těším se, že v krátkosti bude uspořádána schůze kde obě. Pergler dle jeho slibu promluví, jelikož byl čas pokročilý nebylo možno mu vše vyliciti. Na den, 16. května uspořádá jednota cvičení žactva i členů. A zároveň tentýž neb druhý den bude přijmut sbor Sokolek k Obei Sokolské, kterému přeji v jeho začátcích všeho dobra a volám naše hřimavé: Na zdar!

Vác. Kozák.

Milwaukee, Wis., 2. června.

Otevřením jarní sezony nastal v naší Sokolovně větší ruch následkem výročního výletu a závodů naší jednoty do Pabst Parku, v neděli 17. června. Závodů a veřejné cvičení pořádají spojené spolky tělocvičné a sice naše T. J. Sokol, South Side Turnverein, West Side, Bahnfrei a Švýcaři. Naši hoši dobyli si v loni první ceny četové — stříbrného poháru, jakož i první ceny pro jednotlivce br. Fr. Kříž — mimo více cen jednotlivých. Dodělají se letos téhož výsledku? — Doufáme, že ano, a naděje naše jest potvrzena cvičitelem br. Štěpánkem, který veškeré svoje síly a schopnosti našim boreům věnoval i doufá v čestné vítězství našich hochů. Závoditi bude celkem 24 boreů od naší jednoty — 2 čty po 8 členech a 8 jednotlivců. Odpoledního veřejného účastní se Sokol v cvičení prostném a též Sokolky budou cvičiti prostná. V 8 hodin večer rozdáván cen vítězům, předsedou spojených Turnérů, kterýmž jest pro tento rok opět náš neúnavný pracovník sokolský, br. Ant. Šabart, ml. Doufáme, že naši krajané dostaví se v hojném počtu a přispějí k úspěchu závodů a veřejného. Naši hoši se svým cvičitelem již toužebně očekávají dne závodního, aby opětně dokázali svoji schopnost nad německými Turnéry a tím naši jednotě a vůbec celé naší národnosti morálně přispěli. Jak již jsem psal minulá leta, dokazují i etos opětně, že naše Sokolstvo nevychází do styku s německými Turnéry, aby tyto finančně neb i jinak podporovalo, jak doposavad někteří naši krajané věří, — naopak náš dorost jde do boje na tělocvičná pole, by čestně — morálně nad eizonárodními Turnéry zvítězil, což zajisté jest lepší cíl, nežli bychom jako občané této republiky zde národní tření roztahovali. My

vidíme v utkání se s německými — vlastně americkými Turnéry práci čestnou — Sokola důstojnou a povinnou. Co Sokolové jest naší povinností dáti našemu dorostu všechnu příležitost, aby mohl své síly se všemi národy, aby dala se mu příležitost zvítěziti nade všemi Turnéry. A jako američtí občané my nesmíme dělat mezi občany z jiné krve nežli české žádného rozdílu. Máme svorně státi pod jedním praporem — pod praporem hvězdnatým — pro povznesení a zslachtění amerických občanů, svorně pracovati a odchovávatí této zemi občany zdravé v těle i myslí. Na našich Sokolech žádáme, aby čestně zastupovali český národ v řadách občanů amerických a jenom společným vystupováním s eizonárodním lidem náš Sokol uplatní svou povinnost k českému národu. — Němečtí Turnéři v této světové válce prohlásili se ve prospěch americké vlády a zemi proti Německu — a tudíž dostali své povinnosti co američtí občané! Kdyby se stalo během času, že němečtí Turnéři v Americe, by se nezachovali co dobří občané američtí a českému národu nějaké zlo učiniti chtěli, můžeme směle ujistiti všechny Sokoly a krajany, že náš Sokol by neztratil ani vteřiny času, a veškeré styky s těmito by okamžitě přerušil a jejich chování veřejně a náležitě odsoudil. Sokol v Milwaukee vždy hájil vše co české jest a co věrní Čechové stojíme vždy v prvních řadách všech bojů a podniků ve prospěch národa českého v této republice a v naší dálné české zemi! Velice správně vystihl naše stanovisko vůči Turnérům německým zde v Milwaukee, starosta Sokolské Obece Americké, náš milý br. Čermák, a jsem si jist, že jest zde málo tak věrných duší — Sokolů a zároveň občanů amerických jako jest náš starosta, br. Čermák. V minulém čísle i náš orgán "Sokol Americký", jasně vylicil naše utkání se spojenými Turnéry! My nemůžeme, než děkovati br. Čermákovi za jeho správné jednání a rozsudek, neb jednal čestně a poctivě co Sokol a americký občan! Doufáme, že naši krajané v Milwaukee, zanechají jakékoli, nevěrohodnosti vůči Turnérům z německé krve a tím přispějí ku zduchu našich hochů, kterýchžto přáním jest oněch závodů se účastniti. Nejlepším českým podnikem, zdařilým v každém slova smyslu, byl bazár, pořádaný sdruženými českoslovanskými spolky v Milwaukee, ve dnech 24., 25., 26. a 27. května. Návštěva po všechny dny byla veliká, takže veškeré věci pro bazár darované byly rozprodány. Celkový bazární výdělek ve prospěch boje za českou samostatnost činí okrouhle kolem 5 tisíc dolarů, což jest nad naše očekávání. Bazár hostil mayora města Milwaukee, obě. Lan. W. Hoana, kterýžto pronesl v den zahájení krátkou, avšak dobře promyšlenou, krásnou řeč, kteráž dlouho zůstane v naší paměti. Veškeré listy anglické v Milwaukee, přinášely denně zprávy o našem bazáru a velice pochvalně se o tomto a o boji našem za Svobodu a Samostatnost českého národa zmiňovaly. Dr. L. Fisher z Chicaga ukončil náš zdařilý bazár krásnou řečí, kterážto byla jednou z nejlepších a nejcitlivějších k našemu lidu správnou češtinou pronesenou. My jsme s bazárem spokojeni. Naše jednota, naši zástupci a Tělocvičná Jednota Paní a Dívek dostali své povinnosti vůči našemu národu v jeho těžkém boji. Pracovali jsme svorně s ostatními zástupci a náš lid přinesl oběti další v dny bazárové. Nemůžeme než děkovati všem zástupcům jakož i krajanům za jejich přispění v dny bazárové, na které dlouho a mile všichni vzpomínati budeme. Ještě slušno podotknouti, že z církevních jednot jenom evangelická obec s námi společně pracovala a to k jejich etu, velice zasloužile. Ze slovanských spolků jedině zůstal náš a slovanské věci věren Sokol Slovenský a Slovenské Sokolky! Tudíž opět jest to Sokol, který bojuje za národní věc, za svobodu drahé Slovače! Všechna čest Vám bratři a sestry Sokola Slovenského! Končím přeje našim boreům a celé naší jednotě mnoho zduchu!

Jaroslav J. Hein.

Fort Sloan, N. Y., 3. června.

Uvolil jsem se dopisovati do "Sokola Amerického" za naše česko-slovenské dobrovolníky z New Yorku. Celkem nás bylo, když jsme odcházeli 70, a druhý den jich přivedl br. Klein 20. Myslím, že Češi v New Yorku nikdy nezapomenou na den 31. května 1917, nebot' to byl svátek newyorských Čechoslovanů. Kapela vojenská přijela pro nás z Fort Sloanu až do Sokolovny. Před odjezdem Sokolovna v 71. ulici byla naplněna přátely odvedených. Zármutek bylo vidět na každé matce kde syn jejich odcházal, aby hájil práva Spojených Států. Průvod byl veliký a většina krajanů doprovázela nás až na nádraží. Před odjezdem z nádraží hudba zahrála nám americkou hymnu a my vstupovali do vlaku i odjížděli do kasáren. V sobotu nás navštívili bři. Modr, F. Bartůnek, Ant. Cívín. Elian a Šimůnek přinesli nám cigaret a doutníků dost a já to vždy rozdávám. Děkujem vám bratři za všecko. My se máme doposavád dobře až jak to bude dál. Myslím, že tohle postačí a po druhé víc. S bratrským Na zdar!

Joe Szama.

PÍSEMNICTVÍ.

"Slovenský Sokol" napsal: "Nové poznatky a základy fyziologie těloeviku", jest práce, jež začala vycházet v tomto listě, dílo to mezi našim Sokolstvem dobře známého lékaře a poradatele "Sokola Amerického". Potřebu odborného rozboru těloeviku a jeho účinků na zdraví jsme pocítovali hned od toho dne, kdy jsme počali propagovati pěstování těloeviku v našich řadách. Však skromné prostředky hmotné, jakož i ta okolnost, že odborných sil na tomto poli pracujících v řadách našich není, stálo v cestě uskutečnění toho, co jsme chtěli již dávno poskytnouti členstvu ku správnějšímu pochopení významu těloeviku. Kdo pozoruje výkazy úmrtí ve sloupcích našeho orgánu, musí mu napadnout ta okolnost, že ohromné procento mladých životů padá v obět' současným různého druhu. Hluboké vniknutí v poznání ceny těloeviku vzhledem na zdraví člověka jest v řadách našich velmi potřebné i z ohledu jiného. V řadách našich zakořenil se ten osudný zlozvyk, že po sborech považují za dosažení vrcholu v otázce pěstování těloeviku, když mají "jednu četu" kopané, která tu i onde reprezentuje sbor po stránce těloevické. Otázka těloeviku v širším slova smyslu mezi námi porozumění dosud ještě nedošla. Práce Dr. Jičínského jest znamenité dílo, které bude vycházet v našem orgáně řádně nejméně na jedné straně. K vůli snadnějšímu porozumění těžších věcí připojeny jsou ilustrace. Dr. August Sáska, správce vzdělávacího odboru se ochotně uvolil ob čas jednotlivé statě i po-drobněji probrati. Takto dávno citěná mezera by byla zaplněna a organizace naše s lechtlostí spisovatele dostala vzácné dílo literární, které jest určeno, aby dlouho tvořilo základ hodnoty a vlivu těloeviku na zdraví člověka. Upozornili jsme na práci tuto, abychom upoutali pozornost našeho čtenářstva ku každému řádku hned od zahájení uveřejňování díla. Čti každý usilovně a každý řádek pozorně. Jest to s takovýmto předmětem jako s počtářstvím; jestli se nenaučíš, že jedna a jedna jsou dvě, nepochopíš, že tři a čtyry jest sedm. Celá práce Dr. Jičínského bude vydána i ve vzácném sešitě i bude znamenitou pomůckou při pořádání kursů pro evičitele atd."

Česká literatura rolnická byla obohacena opět o jeden cenný a praktický spis, jediný svého druhu v české literatuře, pod titulem "Chov dobytka", sepsaný Janem Janákem, redaktorem Hospodáře. Kniha obsahuje důkladné poučení o chovu koní, oslů, mulů, hovězího dobytka, prasat, ovců a dojných koz na amerických farmách, zahrnuje stručné popisy a vyobrazení různých plemen koní, rozdělení tříd koní dle upotřebitelnosti, uvedení nejžádoucnějších druhů a praktické návody ku krmení, formy krmných dávek pro

farmářské koně i pro koně konající jiné práce, zařízení koníren, stáji atd. a podobná pojednání a návody při všech ostatních druzích dobytka domácího. Jsou tu návody, jak si počínati při plemenitbě a porodech, jak odchovati mlékařská telata, jak je krmiti, v jakých dávkách krmiti dojnice pšeničnými otrubami, lněnými pokrutinami, bavlněnou moučkou, mazkovou moukou, sušeným mlátem, sladovým květem, homínovou moukou, sušenými výpalky, řepnými řízkami, melasou, pohankovými otrubami, kokosovou moukou, peanutosovou moukou, kukuřicí, ovsem, ječmenem a žitem šrotovaným atd., a podobné návody na odchov všech mláďat na farmě. Dále obsahuje předpisy na různé zdravotní prášky pro dobytek. Krmení vůbec věnována jest zvláštní pozornost, tak jako i zařízení stájí, ohrad atd., takže každý začátečník i starý farmář najde tu neocenitelné praktické poučení jak dobytek všeho druhu opatřiti, chovati i vykrmovati k docílení nejlepšího užitku. Ovcím i kozám věnována je značná pozornost, a statě dotyčné přijdou jistě vhod zvláště v této době, kdy se chovu koz začíná na malých farmách, v předměstích i městech věnovati více péče. Kniha opatřena je 92 pěknými čistými vyobrazeními dobytka, nákresy stájí, koryt, žlabů atd. Cena knihy v papírové vazbě s plát. hřbetem jest \$1.00, v celoplátěné vazbě \$1.40. Objednávky vyřizuje nakladatelství: Národní Tiskárna, 406 South 12th St., Omaha, Neb.

LISTÁRNA REDAKCE.

N. T. C.: Popsal jsi osm stránek papíru a to drobným písmem. Když přečtli jsme do konce nevěděli jsme o co se vlastně jedná. Nedostatek místa v listě jest patrný, proč tedy nesednout a v kratším listě popsat činnost Vaší jednoty. Psáti o hvězdářství a na evičení jednoty zapomenout divně se vyjímá.

Br. Kounovský: Obdrželi jsme poslaných dollarů deset i rozdělíme dle přání Tvého. Díky vřelě.

J. P. Neb.: V případě tom jedná se patrně o tuberkulózu hrtanu. Nutno poraditi se s lékařem a to záhy. Ne každá medicína pro každého se hodí a na každou chorobu, ale lékař dle vlastního stavu nemocného předepíše a dobrý jest lékař, jenž v případě takém pravdu zdělí, aby druhé chránil.

Sestra: Za zaslání adresy děkujeme i poslali jsme ne-prodleně do onoho tábora zajateč list náš.

Mnohým: Pro nával látky zůstalo zpět.

BESEDA "J. V. FRIČ" SOKOLSKÝM SBORŮM:

As před půl rokem rozeslala Beseda "J. V. Frič" všem sborům soustředěným v N. J. S. v Župě Fugner-Tyrš brožurky "Význam učení Tyršova" vydané k uctění památky autora řečené přednášky, svou rakouskou soldateskou uštvaného a zavražděného prof. Josefa Felixe, a čistý výnos byl určen ku získání a podpoře českých dobrovolníků ve spojeneckých armádách. Sbory byly dopisem požádány o laskavé rozprodání, případně odkoupení jmenovaných knížek, pro Sokolstvo tak důležitých, a při ceně 10c. jistě laicných, nemluvě ani o morálním významu a účelu jich vydání. Některé sbory nám ochotně vyšly vstříc a rozprodavše knížčky, peníze stržené nám co nejdříve možno zaslaly. Jiné sbory vrátily část' nebo všechny zaslání brožurky, anebo slíbily později je rozprodati a nám peníze zaslati. Ale od převážné většiny sborů jsme neobdrželi žádné odpovědi, tak že po tak dlouhé době nemůžeme tuto záležitost urovnati. Proto důtklivě žádáme bratry tajemníky, aby nám buď zdělili, že buď řečené knížčky jsou rozprodány či stačce nebo úplně, anebo, že je sbor nemůže nebo nechce převzít, a v takovém případě nám je vrátiti, adresující všechny záslky, balíčky nebo peníze na tajemníka tiskového výboru, Václav Hnátek, 3219 W. 22nd St., Chicago, Ill.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNĚ SCHŮZI V. V. SOK. OBCE,
konané, dne 28. května 1917.

Schůzi zahájil starosta br. Čermák za přítomnosti 11 zástupců. Nepřítomni br. Háek, Dr. Mueller, sestra Splavcová, jsou omluveni. Neomluveni sestra Pejřilová a Pánková.

Sbor Sokolek "Libuše" Crete, Neb. zasílá svá domácí pravidla, ku přehlednutí. Br. jednatel přehledl a některé malé změny učinil.

Br. Josef Jurka bývalý pokladník N. J. S. zasílá \$3.84 na vyrovnání svého dodatečného příjmu.

Sokol Havlíček Cleveland, Ohio, žádá vysvětlení stran příspěvků Č. N. Sdr. Br. jednatel uvědomí, by odváděli příspěvky ty k rukou V. V.

Sokol Slovan Lyons, Ill. oznamuje schůze se Sokolem Lyons, kde bude jednáno na sloučení obou jednot, žádají jednatele o účastnění. Br. jednatel vyhověl a oznamuje, že docílilo se onoho sloučení.

Těl. Jed. Sokol San Francisco zasílá omluvu o zpoždění oznámení hlasování, jež ve prospěch \$2000 a účelu Č. členů, spolu s příspěvkem \$1 ze člena obnos \$122.00 a Los Angeles \$20.00 Č. N. Sdruž.

Podobný výsledek hlasování zasílá Sokol "Fuegner-Tyrš" Dayton, Ohio.

Těl. Jed. Sokol Schenectady, N. J. oznamuje, že Ženský Odbor trvá 3 roky. Z ohledu toho usneseno, by byli přijaty do svazku S. Obce.

Těl. Sbor Dívek a paní v Newark, N. J., vysvětlují nedorozumění ohledně čtvrtletní zprávy.

Těl. Jed. Sokol Schenectady žádá V. V. o dovolení umístění vložku v navrhujeících listinách a to by každý žadatel o přijetí do Těl. Jed. Sokol musí býti členem Č. N. Sdr. Usneseno této žádosti vyhověti a pro ostatní jednoty ponechati do sjezdu.

Br. Hasman od Sokola Masaryk z Flint, Mich., oznamuje rozejiti se této jednoty a zasílá zbylý obnos \$48.13 k rukoum jednatele V. V. pro Č. N. Sdr.

Br. Leo Všečka starosta bývalé Župy Severo-Východní dopisem táže se, zdali knihy a peníze, majetek to bývalého Župního Výboru nemohl by zůstat v rukou výboru okrskového pro okrskové práce. Br. jednatel zděluje, že na dopis odpověděl záporně a radil, aby v této záležitosti se vyjednávalo s Ústředím Východní Župy.

Br. Král, tajemník Těl. Jed. Sokol St. Louis, stěžuje si, že ač zaslal výsledek hlasování o návrzích, ve zprávě jednatele uveden nebyl a proto žádá vysvětlení. Br. jednatel čte opis dopisu, který zaslal br. Královi v odpověď, z něhož vysvítá nedopatření ze strany jeho.

Br. Josef Štěpánek od Těl. Jed. Sokol Forth Worth, Texas, v dopise oznamuje nedorozumění s jedním bratrem a žádá o radu jak vyřídit záležitost spornou. Ale protože neuvádí ji, usneseno dopsati mu aby, zdali týká se místní věci, hleděli vyřídit sami.

Sokol Slávský podává náhled jak možno udržeti činnost v tělocvičně. Dopis odkázán Ústř. Tech. Odboru.

Těl. Jed. Sokol v Little Ferry, N. J. táže se, zdali bratři, kteří jsou v Armádě Spoj. Států musí příspěvky platit. Jednatel dopisem oznámil usnesení poslední schůze V. V.

Br. Josef Kafka oznamuje zvolení své do úřadu účetního Těl. Jed. Sokol New York na místo zesnulého br. Součka. Na návrh jednatele vzdána zesnulému poslední pocta povstáním všech členů V. V.

Plzeňský Sokol zasílá resoluci, která z usnesení V. V.

uveřejněna na jiném místě S. Am. Ač projeveny náhledy, aby podobným resolucím vůbec nebylo popřáváno místa.

Br. Aug. Fibiger Sergt. Clearing Dept. v Kanadě, žádá V. V. by poslal svého zástupce do kongresu dam, majících za účel jednati o zavedení tělocviku do veřejných škol, který by objasnil jim naší tělocvičnou soustavu, aby jim anglickými příručkami stejného obsahu a pomocí obrázku ze sletu a podobných vysvětlil účelnost její. Br. jednatel na dopis ten po poradě s br. starostou odpověděl, že přání to muto není možno vyhověti a že mu posílá několik výtisků, každé z dvou brožur anglických, které na ruce měl se zdělením, že anglického popisu soustavy Tyršovy není, aniž má pohotové soubor obrázků ze sletu neb takových, kterými by naše cvičení byla náležitě znázorněna. — Na to br. Fibiger novým dopisem žádá, by br. Čermák napsal nějaké pojednání anglické v sokolské soustavě a br. Čermák požádal br. jednatele, aby na žádost' tu odpověděl, že není možno na tak krátkou dobu dáti se do sepsání nějakého takového pojednání, protože by podrobno mohlo býti posudkům odborníků a po případě mohlo by přijíti do tisku. Jednatel v tom smyslu odpověděl a jednání jeho schváleno, ale při tom jednáno o nutnosti vydání podobného díla, záležitost' ta odložena Ústřed. Tech. Odboru k vyřízení.

Prohlášení zasláné okrskovým výborem Č. N. Sdr. z Iowy; vzato na vědomí.

Sokol "Komenský" předkládá resoluci a po jejím pojednání, usneseno zdělit Ústředně Č. N. Sdr. svou plnou důvěru s jednáním, které v té záležitosti učiní.

Příručí Adjutant General předsedající v úřadovně pro vystěhovalectví, žádá, by v "Sokole Americkém" byla otevřena rubrika otázek a odpovědí týkajících se poměrů nynějších a neobčanů. Projevuje ochotu všechny otázky zodpovídati a radu podati.

Opravený účet tiskárny "Slavie" nepoukázán k výplatě a br. jednatele uloženo záležitost tu znovu projednati s Národní Tiskárnou.

Všecký majetek S. Obce byl soustředěn do místnosti k účelu tomu upravené v Sokole Chicago.

Br. jednatel navrhuje, aby oznámková část' v Sokole Amer., byla rozšířena o dvě stránky, tak aby při vazbě nemuseli mezi čítačí látkou býti stránky z adresáře. Dále navrhuje, aby sazba Tech. části byla uschovávána a příležitostně z ní tištěny knihy, čímž se získá levně příruček cvičitelům, což schváleno.

Technické pomůcky převzaté majetkem Župy Fuegner-Tyrš byly předány Ústřed. Tech. Odboru.

Za účtující výbor podává zprávu br. Šimeček, že shledali knihy jednatele v souhlase s pokladní knihou.

Br. Ad. Vlk zástupce v Č. N. Sdr. podává zprávu, že pracuje se na získání katolíků ku společné práci za účelem podpory snah docílení samostatnosti a že vojenský výbor skončil svou činnost' a účet na vydání s touto akcí spojené předloží v příští schůzi.

Obsazování obrazu darovaného br. Vackem usneseno skončiti a uloženo br. Doležalovi, Vonáškovu a Paskovskému by tah provedli ve schůzi Ústřed. Tech. Odboru a usneseno by případně-li výhra na číslo neprodané, aby V. V. obraz ve své držení převzal a Č. N. Sdr. dodatečný peněžní dar učinil.

Br. jednatel zděluje, že učinil výtah všech článků Sokola Amer. a Borce Amer. a žádá, by nějakým způsobem práce ta byla otisknuta. Uloženo vyšetřiti přijde-li levněji vytisknout zvlášť' neb v Sokole Amer. Br. starosta v uznání za onu práci vzdává dík br. jednatele.

Nákres na diplomy br. Košařem předložený, přijat a dán br. Košařovi ku dalšímu provedení a při tom usneseno, aby i čestné členství obě. Frothinghama a prof. Masaryka bylo uvedeno v téže formě.

Br. jednatel oznamuje zakoupení psacího stroje za \$37.40, protože nemohl na oznámku výhodně stroj získati.

Tajemníku uloženo zaslati poděkování Sokolu Chicago za upravení čítárny pro schůze V. V.

Br. Šimeček navrhuje by v S. Amer. bylo vyhrazeno zvláštní místo pro seznam všech Sokolů, kteří chopili se dobrovolně zbraně, aby pomáhali svobodě národa našeho a tak vděčná pamět jim uchována byla.

Dále usneseno, aby jednatel obstaral anglické průkazní listiny, které by dával V. V. všem těm členům, kteří do služeb spolkového vojska nyní vstupují i těm kteří již tak učinili.

Vzpomenuto čilé Jednoty Town of Lake a jejího ziskání za člena S. Obce.

Příjem v dubnu 1917.

T. J. S. St. Louis, Mo. za přísp.	\$ 63.35
Sokolky Rozvoj za přísp.	2.70
Sokolky Blesk, Baltimore, Md. za přísp.	4.05
Sokol Moravan, Toledo, O., za přísp. \$9.80, Č. N. Sdružení \$9.10 . . .	18.90
T. J. S. Plattsmouth, přísp. \$17.15, do f. sj. \$5.30..	22.45
T. J. S. Slovan Lyons, Ill., za Tab. evič. a kroužku	2.50
T. J. S. Ord, Neb. za přísp.	4.50
T. J. S. Vyšehrad za přísp.	10.30
T. J. S. Prague, Okla., za přísp.	12.45
Sokolky Newark, N. J., za přísp.	3.25
T. J. S. Los Angeles, Cal., za přísp.	5.10
Sokolky Plzeňské za přísp. 11.80, do f. sjezd. 5.78..	17.58
Sokolky Plzeňské za listky výherní na obraz.....	8.20
Sokolky Slávské Chicago, za přísp.	3.45
T. J. S. Montgomery, Minn., za přísp.	11.40
Slovenský Sokol Cleveland, O., předpl. na S. Am.	2.00
T. J. S. Nová Vlast za přísp.	49.45
American State Bank, úroky bru. Jurkovi	3.84
Sokolky Portland, Ore. za přísp.	2.35
Sokolky Omaha, Neb. za přísp.	4.20
Čunat K., Chicago, Ill. za přísp.	2.00
Ruziak Petr, Bridgeport, Conn., předpl. na S. A. ..	3.00
Krulich Fr., New York, za oznámku	6.00
Pavliček F., New York za oznámku . . .	10.00
T. J. S. San Francisco, přísp. na Č. N. S.	102.00
T. J. S. Los Angeles, přísp. na Č. N. S.	20.00
Martinka, Cicero, Ill., předpl. na S. A.	2.00
T.J.S. Čech Cleveland, O. za přísp. 44.10, f. sj. 19.80	63.90
Ž. odbor Sokola Fugner, Chicago, přísp.	1.05
T. J. S. Iowa City, přísp.	12.70
T. J. S. Howells, Neb., za přísp. 10.20, do f. sj. 3.40	13.60
Růžička Fr. J., New York předpl. na S. A.	3.00
Sokol Havlíček Tyrš Chicago, Ill., přísp.	70.80
Kleka Jan, New York, předpl. na S. A.	2.75
T. J. S. Malin, Ore., přísp.	6.00
T. J. S. Oak Park, Ill. za přísp.	19.65
T. J. S. Slávoj . . .	18.00
T. J. S. Žižka Dallas, Tex., za přísp. 13.10, do f. sj. 11.60 . . .	24.70
Martínek F., splátka směnky . . .	100.00
T. J. S. San Francisco, Cal., přísp.	32.70
Sokol Havlíček, Cleveland, O. přísp.	40.35
Sokol Slávský, přísp.	55.15
Čechie za 200 lístků na obraz . . .	20.00
T. J. S. T. G. Masaryk, Flint, Mich.	48.13
Úrok z banky za březen . . .	10.14
Úrok z banky za duben . . .	9.26
Žen. Odbor Sokola Havlíček, Clev., O. přísp.	5.40
Žen. Odbor Sokola Nová Vlast, Cleveland, O. přísp. 2.75, na Č. N. S. 21.90 . . .	24.65
Jenota D. A. S. v New York předpl. na S. A.	4.00
	\$982.95

Vydání v dubnu 1917.

Čís. čeku:

37 Vonašek T., Chicago, Ill., poštovné a dovozní co jednatel U .T. O.	\$ 7.60
38 Paskovský J., pošt. co náčel. U. T. O.	2.07
39 Národní Tiskárna za 9600 výtisků S. A. \$349.10 (o 4 str. víc a 1 str. číslic) a doprava \$61.74.....	410.84
40 Ú. T. Výbor Župy Východní na spol. evič.	125.00
41 The Truth Seeker, předpl. pro redakci.....	3.00
42 Dr. J. Rudiš-Jičínský, Chicago, za redakci dub-dubnového čísla S. A.	45.00
43 Košar J., za spolured. dub. S. A.	15.00
44 Čermák J., za red. technické části dub. S. A. ..	15.00
45 Národní Tisk. za tisk odst., cest. a přest. listin, tři tisíce celkem . . .	11.25
46 Národní Tiskárna za štoček.....	2.75
47 The Franklin Co., za štočky pro dub. číslo S. A. .	6.05
48 Bachman Emil, za gumové razítko.....	1.40
49 České Nár. Sdruž., předpl. Čes. Slov. Samostatnost	2.50
	\$647.46

Příjem:

Vydání.

Za příspěvky .....\$ 547.25	Tisk S. A. ....\$ 349.10
Do fondu sjezd. 45.88	Doprava S. A. 61.74
Úrok z banky..... 23.24	Redakce 80.50
Předpl. na S. A. 18.75	Štočky 8.80
Za oznámky 16.00	Spol. evičitel 125.00
Půjčka 100.00	Pošt. a dovoz. ÚTO. . 9.67
Č. N. S. 229.33	Tiskopisy 11.25
Ú. T. O. 2.50	Různé 1.40
Celkem .....\$ 982.95	Celkem \$647.46
Z min. měsíce..... 4,738.04	
	Finanční stav:
Souhrn \$5,720.99	Dluhopisy \$3,000.00
Vydání 647.46	Směn. pohledávky.. 1,353.05
	Hotovost v poklad.. 5,073.53
Zbývá na hotov.....\$5,073.53	Záloha na nářadí... 785.61
	\$10,212.19

Fond sjezdový	\$2,123.63
" " směn. pohl.	109.00
" Sokolské Obce	300.00
" Úrazový	404.00
" Kursový	104.85
" Ú. M. Š.	6.20
" Č. N. S.	306.53
" Ú. T. O.	1,907.81
Různé	15.15
Vzděl. Odb.	103.57
	\$5,380.74

Cyril Popelka, tajemník.

ZÁPIS O SCHŮZI KONANÉ, DNE 3. ČERVNA 1917.

Schůzi zahájil br. náčelník Jos. Paskovský za přítomnosti brí.: Fr. Peeivala, J. Žitnýho, J. Brouka, J. Pokornýho, Fr. Paula, Fr. Slivy a T. Vonaška. Nepřítomni brí.: Jos. Čermák a J. Košar, ale oba omluvili. Sestra Kazdová a br. Jebavý nepřítomnost svou omluvili. Sestra E. Bilková, nová zástupkyně přestavena přítomným a uvítána by vši br. náčelníkem, slíbila pracovati ku prospěchu sokolské myšlenky. Zápis o minulé schůzi čten a schválen. Br. Aug. Fibiger z Winnipeg, Canada žádá, by poslán byl do Winnipeg zástupce Sokolské Obce ku kongresu dam zajímavě

cích se o zavedení výchovy tělesné do kanadských veřejných škol k vysvětlení soustavy sokolské, a aby přivezl s sebou pojednání a obrazy. Jednatel čte odpověď, kterou na dopis ten dal, jakož i další korespondenci v záležitosti té vedenou, aby podrobněji vysvětlil U. T. O. příčiny nemožnosti vyhověti žádosti té. Zdeňuje k tomu, že o dopisech těch bylo také jednáno ve schůzi V. V. Sokolské Obce, a že tam uznána byla nutnost vydání anglického pojednání o naší sokolské výchově tělesné, a že nyní je na U. T. O. by odčinil co nejdříve potřebu tu. O záležitosti této jednáno důkladně a rozpravy na ní účastnili se: br. Pecivál, jenž při tom zdělil, že naše vláda právě vydala spisek tělesných cvičení majících podobnost s našimi cvičeními, pak br. Žitný, Brouk, Pokorný. Všichni mluvili ve prospěch vydání podobného díla a na návrh jednatele bratří: Čermák, Pecivál, Kořář, Paskovský a dr. Jičínský mají být požádáni, by se sešli k poradě a dohodě na vypracování nějakého anglického spisku. Čten dopis bra. R. Waldhausera, jednatele Ústřed. evič. sboru D. A. S. nímž žádá rozhodnutí v otázce evičebního kroje Sokolie, t. j. zda má být používáno tak zvaných "Midy" bluz neb jednokusového obleku. Jelikož v minulé schůzi U. T. O. bylo usneseno otázku kroje ponechat sjezdu, neučiněno rozhodnutí ani v tomto případě, neb oboje oděvy mají své výhody i vady. Br. Paul slíbil přinést do příští schůze oblek, jakého je používáno v koleji v níž on vyučuje. Sestra Bílková dává přednost "Midy" bluzám, ale nesmí být pak spjaty pasem, mají být stejného střihu i límce mají být stejné. S jiné strany poukazováno zas na to, že takové bluzy nejsou výhodny při cvičení nářad'ovém. Jednotný oblek má vady ty, že jsou v něm pružiny a že při cvičení paží tahají se i kalhoty (bloomersy). Sestry Sokolky by měly již nyní o otázce té jednati, aby na sjezdu snáze bylo docíleno konečného vážení rozhodnutí. V odpověď na dotaz učiněný U. T. O. odporučuje, by evič. sbor D. A. S. obrátil se na Župu Východního Svazu, neb vydal-li by U. T. O. rozhodnutí nyní mělo by být závazné na delší dobu a ne pouze do sjezdu na němž může být zvráceno. T. J. S. Praha z Prague, Neb. zděluje vyhlídky pro toho, kdo by se chtěl ujmouti cvičení nyní, ale protože nejsou pro inteligentního evičitele vábny, vzaty jsou pouze na vědomí. Jednatel z dopisu bra. Leo. Všetečky bývalého starosty Župy Severovýchodní vyjímá zdělení o připravovaném společném vystoupení všech jednot clevelandských na den 4. července a že výtěžek těchto, bude-li jaký, má být věnován zajatcům, neb na podporu vdov a sirotků. Usneseno ku dni tomu poslati zdavici. Jednáno pak o dopisu Sokola Slávského, odkázaného též V. V. S. O. k vyřízení U. T. O. Obsahuje návrh, aby těloevičny naše byly nyní otevřeny k vojenskému výeviku těch, již očekávají povolání do zbraně. Těm by předběžný výevik jistě prospěl a sokolským jednotám by na škodu nebylo přilákání do těloevičen těch, již se jim z různých neznámých příčin vyhýbali. O dopisu tom bylo také delší dobu jednáno a když br. náčelník zdělil, že ve schůzi Sokola Chicago podobný návrh byl učiněn br. starostou Plačkem, a když br. Paul zdělil, že členstvo Plzeňského Sokola již podobnému výeviku podrobuje, uznáno za praktické odporučiti návrh tento Župám k provedení. Přítomný tajemník Sokolské Obce, br. C. Popelka, přednáší usnesení evič. sboru Sokola Slavoj, by u každé jednoty zřízen byl sbor evičitelů, a ty aby byly připravovány k vedení cvičení žákyň po případe i žáků. Usneseno odporučiti Župám návrh tento s dodatkem uspořádání kursů menších pro evičitelky. Čteny zápisky o schůzích Župy Západní. Z nich vysvítá, že Župa ta ztratila víc jak jedno sto evičitelů členů vstoupením jich do služeb Spojených Států. Dále: že bývalý Ústřední Výbor Župy Střední dosud neodvezl knihy své. Uloženo jednatelem, by znovu požádal bra. Filipa o skončení záležito-

sti té, a neučiní-li tak, má být požádána jednota Cedar Rapidská, by knihy vyzvedla, přehlédla a odeslala. Br. A. Čermák děkuje za rozhodnutí vydání příručky jim dodané a ponechává obstarání jejího tisku jednatelem. Příručka ta musela být doplněna zmínkou o organizaci amerického Sokolstva, což učinili již br. náčelník s jednatelem. Usneseno by příručka měla název: Přehled sokolské soustavy. Za člena U. T. O. doporučen na místo bra. Balabáma br. Jan Tomeš od Sokola Slávského. Jelikož V. V. S. O. předal knihy družstev a výtisky Technické Hlídky (v kapesním formátu) usneseno by knihy družstev vzdor tomu, že byly pořízeny tech. odborem F. T. při nákladu víc jak dollar za jeden výtisk, byly prodávány po 50 centech, aby umožněno bylo jejich užívání i u slabších jednot a aby se staly všude součástíou výbavy těloevičny. Knížečky mají být prodávány po 10 centech. Tím získají evičitelé jednot levně hojnost příkladů cvičení hodících se pro veřejná vystoupení. Jednatel má oznámiti v příštím Sokole Amer. i v Dě. Sokole. Jednatel oznamuje, že požádal tiskárnu, by z minulého čísla S. A. uschovala tři stránky cvičení kroků, a aby jakmile se takých stránek sejde osm, vytiskla 500 archů, čímž za rok neb dva získána bude velice pěkná a levná příručka pro evičitele. Schváleno. Jednatel čte opis dopisu zasláního Ústřed. Výboru Župy Východní Svazu ze dne 29. května spolu s čekem na \$125.00 a sice doplatek \$50.00 na požadavek \$250.00 a \$75.00, polovinu to na vydání spojeného se společ. evičitelem, jak v poslední schůzi byli usneseno, a při tom poukazuje na zápis o schůzi U. V. Jednoty D. A. S. ze dne 22. dubna jak uveřejněn v D. S. pokud se týká zmínky o zadržovaných účtech. Usneseno vyčkati písemného zdělení. Jednatel dále zděluje, že k sobě přivolal zástupce The Franklin Engraving Co. mající smlouvu na výrobu štoček pro S. Amer., p. Legros, a u přítomnosti br. Paskovského a J. Slívy, vyjednával s ním cenu štoček pro knihu skupin. Tak od něho získal přibližný odhad vydeje obrazu pro knihu skupin. Obrazy by stály \$170.00 když by obrysy nebyly vyřezávány a \$260.00 když by byly vyřezávány. Pan Legros dal také br. Slívovi, jenž skupiny fotografuje různé rady. Když takto zjištěno největší vydání, usneseno jednohlasně pokračovati ve fotografování skupin, by byly provedeny dříve než evičenci budou odvedeni k vojsku. Na návrh bra. Pokorného má být práce ta vydána také s návodem anglickým, neb takového díla není v anglickém ani jiném jazyku. Ony knihy německé jsou vydání starého a jsou v nich skupiny také neprovořitelné. Usneseno také předplatiti časopis Mind and Body za dollar ročně a příležitostně zakoupit i nová odborná díla cizojazyčná z nichž by členové U. T. O. mohli čerpati. Jednáno o podávání zpráv vykazujících návštěvu cvičení v jednotách na poštovních lístkách, ale vzhledem k tomu, ještě v rukou jednatele značný počet prázdností pro zprávy náčelníků, usneseno napřed tyto upotřebiti a pak teprv používati poštovních lístků dle vzoru předloženého. Jednatel zděluje, že obstaral pro T. J. S. v Dayton, O. hudebniny ze 6 sletu pro T. J. S. v Toledo, hudebniny z pátého sletu. Účet jednatele na poštovné a dovozné za tři měsíce na \$7.60 poukázán k výplatě a podobně stalo se i s účtem bra. náčel. znějícím na \$2.07.

Příjem za knihy v květnu byl	\$ 2.50
Zbytek z min. měs.	2,054.98

\$2,057.48

Vydání	149.67

Zbývá v pokladně	\$1,907.81

Sepsal

Tom. Vonáček, jednatel.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis čís. 4 sepsaný v řádné schůzi, odbývané,
dne 21. května 1917.

Schůze zahájena náměstkem brem. Dr. Rudišem Jičínským za přítomnosti 19 zástupců zastupujících 13 jednot a ženských odborů.

Přečten zápis č. 2. o řádné schůzi ze dne 16. dubna t. r. a schválen s tou opravou, že ohledně užívání názvu Sokolice místo Sokolky státi mělo, že se upozorniti má T. O. v A., aby užíváno bylo správnějšího výrazu Sokolice.

Zápis č. 3 čten a schválen beze změny.

Znovu přečten dopis Sokola Havlíček-Tyrš, kde žádá se o osvobození od placení poplatků za členy, již vstoupili do armády. Poněvač již v té příčině právoplatně rozhodla S. O. v A. vzat dopis pouze k vědomosti. Taktéž k vědomosti vzato pozvání Sokola J. A. Komenský k ukázkovému cvičení, dne 30. května t. r. a zaslanych 5 vstupenek se rozdá.

Schváleny účty p. B. Linky \$4.75 za knihy pro účetního a jednatele a tiskárny "Slavie" \$14, za dodané tiskopisy.

Přítomný podnáč. br. F. Macák zděluje, že utvořen byl župní sbor cvičitelský a že týž ve své schůzi usnesl se doporučiti Župě, aby od pořádání jakékoliv slavnosti za příčinou dosaženého spojení Sokolstva pro letošek bylo upuštěno a aby táž pořádána byla až v roce příštím. Po delším rozhovoru usneseno slavnost letos nepořádat.

Při tom br. Dr. Rudiš Jičinský zmiňuje se o dopise, který Sokolem Slávským zaslán byl S. O. v A. a klade všem na srdce, aby dle odpovědi starosty T. O. bra. Čermáka jak v posledním čísle Sokola Amerického jest uveřejněn, se řídili.

Jednáno o připojení se katolické strany k Č. N. S. a jak v té příčině se zachovati. Usneseno záležitost tu ponechati volnému vývoji.

Br. Makyta navrhuje, aby jako v dřívější Župě Fugner-Tyrš bylo zvykem i letos Župou Střední pořádána byla oslava Havlíčkova v den 29. července. V zásadě přijato a br. jednatel dopíše bru. náč. Košarovi, aby v té příčině, jak oslavu pořádati, své dobrozdání podal.

Br. Vonášek žádá a zdůrazňuje, že všichni zvolení zástupcové jednot i ženských odborů mají býti schůzím přítomni, aby pak mohli ve svých jednotách podávati zprávy o usneseních župních, aby tak zbytečné dopisování jednotám odpadlo.

Dostavil se starosta br. Dr. A. Mueller, který vedení schůze přejímá a uděluje slovo bru. Vonáškovi. Týž představuje dostavivšího se bra. Štěpinu a žádá, aby bratři i sestry vyslechli jej v záležitosti, kterou předneseť hodlá.

Br. Štěpina v delší řeči zděluje, že obchodníci jihozápadní strany sdružení v "League Union Club" hodlají v den Prohlášení neovislosti 4. července uspořádati velkou slavnost, ku kteréž i české spolky zejména Sokolstvo zvou. Zděluje dále, že slavnost má býti uspořádána v Dvořákové parku a že tím Sokolstvu žádné výdaje nevzejdou.

Usneseno, že Župa Střední oslavu 4. července se účastní a jednotám se dopíše, aby se hojně účastnily, zejména zde v Plzni, kde Župa má své sídlo.

Ve příčině vzdělávacího odboru prohlašuje br. starosta, že v nejbližších dnech dotýčených 13 členů bude jmenovati.

Ponecháno na vůli jednotám, zda se slavnosti o dnu Zdobení hrobů účastniti chtějí v kroji či nikoliv.

Na vědomí vzato spojení se sokolských jednot v Lyons a Berwyn, Ill.

Zpráva pokladní: povinný poplatek župní za prvé pololetí letošního roku odvedly:

Sokolice Slávské	\$3.45
Sokol Karel Jonáš	13.40
Sokol Slávský	9.15
Sokol Fugner	1.75

Sokol Milwaukee	7.70
Sokol Slovan	1.50
Sokol Plzenský	20.25
Sokolice Tábör Slovanské Lípy	12.10
Sokolice Slavoj	4.15

Celkový příjem	\$73.45
Vydání	18.75

Hotovost v pokladně \$54.70

Tím schůze skončena.

Na zdar!

M. Brichta, jednatel.

ZÁPIS TECHNICKÉHO ODBORU ŽUPY STŘEDNÍ.

Schůze cvič. sboru župního konaná, dne 13. května 1917 v Sokole Havlíček-Tyrš za přítomnosti 18 členů a 1 členky. Schůzi zahájil br. náčelník Košar a vysvětlil, jak si představuje činnost v Župě, s čímž byl všeobecný souhlas projeven.

Přikročeno pak ku volbě Tech. předsednictva župního, které sestáváti bude z bratra náčelníka, 2 místonáčelníků a 4 členů cvičitelského sboru.

Navrženi k doplnění techn. předs. br. Paskovský, Holan, Jos. Brouk a Tomeš, kteří zvoleni byli jednohlasně. Tudíž v techn. předs. žup. cvič. sboru jsou bratři: Košar, Žitný, Macák, Paskovský, Holan, Brouk, Tomeš. Volba tajemníka: Navržen br. Holan a zvolen jednohlasně.

Do Tech. předs. Č. O. S. místo br. Balabána navrzeni br. Drahý a Tomeš. Zvolen 5 hlasy br. Tomeš a br. Drahý obdržel 4 hlasy a zůstává jeho zástupcem.

Br. Drahý oznamuje, že přinese vše co patřilo Gymn. Unii do archivu Župě Střední — přijímá se.

V Techn. Odboru Č. O. S. usneseno bylo posunout veřejné cvičení z měsíce července na září, což není též příhodnou dobou pro nácvik, poněvač většina jednot má dvouměsíční prázdniny a těžko by se dalo něco nacvičit. Br. Košar doporučuje usnesení Č. O. S. na odložení cvičení pro příští rok, s čímž byl projeven souhlas. Následkem toho odhlasováno, aby příští schůze konala se druhou neděli v srpnu, do které doby bratři musí míti vypracovaná cvičení, aby se v měsíci říjnu mohlo počít s nacvičováním v jednotách.

Návrh br. Macáka, aby veřejné cvičení župní bylo konáno v polovici měsíce června 1918 se přijímá.

Zároveň usneseno jednou pro vždy, aby to, co se připravuje pro slet župní, bylo cvičeno v každé jednotě o místním veřejném cvičení, aby pak župní cvičení dopadlo tak, jak si přejeme.

Nyní rozděleno žaetvo, Sokolice a Sokolové do 8 kategorií pro společná vystoupení.

Rozděleno následovně a přidělení bratři k sestavení cvičení. Malí žáci — činky br. Holan. Větší žáci — tyče br. Brouk. Malé žákyně — kroužky — br. Paul. Větší žákyně — ozdobné kroky br. Paskovský. Ženský dorost — kuzele br. Paskovský. Mužský dorost — cvičení pákami br. Brouk. Sokolice — velké obruče spojeny s průskoky br. Tomeš. Členstvo — prostná přístupná i starším členům br. Košar.

Dále usneseno, možno-li, by každá jednota provedla svá ukázková cvičení a cvičitelský župní sbor rohování neb baton. Přijat baton a cvičení sestaví br. Košar.

Každý oddíl buď jen osmidobý a každé cvičení sestáváti má jen ze 3 až 4 oddílů.

Jak shora uvedeno, každému přidělené cvičení připraveno musí být na druhou neděli v srpnu, kdy se bude odbývati schůze Techn. Odboru a kde cvičení ta budou předvedena.

Pravidelné schůze Techn. předsednictva budou odbyvány každou druhou neděli v měsíci v Sokole Havlíček-Tyrš.

Technické předsednictvo rozdělí si dozor na naevičování všech cvičení.

Podá se návrh Č. O. S., by byla nám dána příležitost, by tam zasedala ještě jedna sestra Sokolice.

Tím schůze skončena.

Jan Holan, taj.

ZE ŽUPY ZÁPADNÍ.

Zápisky ze schůzi župního výboru. Úředníci pro tento rok jsou: Šimon Rokůsek, starosta; místostarosta Jos. V. Košnař; jednatel Jos. J. Mík. Bur'l Sta., Omaha; pokladník Franta Říha; účetnice Marie Laštovica, 2318 South 16. St.; náčelník Franta Kopecký.

Jednatel oznamuje, že rozeslal v prosinci upomínky na jednoty, které až na malé výminky byly řádně zaplacený. Žádá jednoty, by své poplatky správně zasílaly. Též žádá je o seznam všech členů.

Přijata hospodářská zpráva ze závodů v Howells.

Župní náčelník si stěžuje, že jednoty nezasílají zprávy o účasti členů na cvičeních.

Sokol Fr. Šnajberk vzdal se podnáčelnictví, na jeho místo zvolen Franta Říha.

Bylo usneseno poslati zástupce ku pohřbu br. Šimana. Vyslání br. S. Rokůsek a Jos. Mík. — Na místo květin na rakev bylo usneseno, aby \$5.00 bylo dáno na Č. N. S.

Ze schůze březnové:

Přítomna delegace jednoty Plattsmouthské se žádostí, aby župní výbor jim byl nápomocen při oslavě 25letého trvání. Usneseno slavnosti se účastniti.

Usneseno, aby Župa byla rozdělena na technické okruhy. St. Paul aby byl sídlem jako posaváde pro sbory soustředěné v jeho okolí. — Cedar Rapids aby měl na starosti jednoty iowské, St. Louis, Mo., st. louisské okolí East St. Louis, Edwardsville a jiná bližší místa v Missouri a Illinois.

Omaze zůstává ta část Župy, jež jí patřivala pod její správu. Odporuji, aby Manitowoc, Wis. byl přidělen Župě chicagské, kam svoji blízkostí patří.

Ze schůze dubnové:

Vzhledem k rozrušené době kdy vypovězena válka Němečům, bylo usneseno, aby se letošní mimořádné závody v Prague neodbyvaly. Odporuji členům, aby se přidávali k vojsku Spojených Států.

Tajemník vypracuje provolání v tom smyslu a zašle na všechny jednoty.

Starosta oznamuje, že účastnil se slavnosti Plattsmouth, taktéž že župní četa provedla tam cvičení. Bylo vzato v úvahu, že posaváde nebyli nám zaslány knihy jakož i jiné záznamy vztahující se k jednotám, jež dříve patřily k Župě Střední a nyní jsou přiděleny k nám. Jos. Mík a Franta Říha jsou zvoleni do vojenského výboru Č. N. S.

Ze schůze květnové:

Župní náč. oznamuje, že obdržel zprávu od 12 jednot. Ze státu Iowa posud ho žádná zpráva nedošla.

Jednoty jsou žádány, aby přiměly své úředníky ku konání svoji povinnosti. Župní náčelník též upozorňuje na to, že se bude přijímati závodní řád. Tudíž by technický odbor a bratři náčelníci jednotlivých jednot měli vyměnití své náhledy, jaký řád vypracovati, aby vyhověl všem poměrům našim.

Župní výbor odporuji jednotám, aby nevybíraly měsíční příspěvky od členů, kteří se dali na vojnu.

Odporuji sestram, aby se dávaly k Červenému Kříži, taktéž k Service League a jiným vlasteneckým spolkům pracujícím k prospěchu této naší vlasti.

Vojenský výbor oznamuje, že získal přes sto členů, kteří se dali k vojsku na zdejší stanici.

Výbor odporuji všem jednotám, aby zakoupily pro své cvičitele knihy kroužení kuželi bra. Čermáka. Na zdar! J. J. Mík, jednatel.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Komenský v Chicagu přijati byli: Ferdinand Musil a s přestupní listinou Rudolf Stýblo, Frant. Lukáš a Josef Berka. — Jako dobrovolníci narukovali 16. dubna: Čápek, Voldřich, Seigert, Horký, Ježek, Šnajdauf, Šimek, Šlechta, Jurčeka, Vávra. Vystoupil Josef Svoboda, Jar. Zástěra. Vyloučení pro neplacení: Vlček, Hanák, Buček. Odstoupil Fr. David. Zemřel Rud. Jančařík.

— Do Odboru Plzeňských Sokolek přijaty byly: Marie Bláha, Irena Nedoma, Marie Kleinová, Norma Petřtylová. Poděkovaly se: Anna Kotaška, Božena Řežáb. Pro neplacení vyloučena Božena Cihla.

— Ze Sokola Tábor Slov. Lípy v Chicagu vystoupili: Josef Rosůlek, Otto Hadaček.

— Z Žen. Odb. Sokola Vyšehrad v Chicagu vystoupily: Marie Piškulova, Antonie Šubrtová a Marie Matoušková.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore, Md., přijati byli: Anton Řádek a Jan Karel Kostkan.

— Do T. J. S. Cleveland, O., přijati byli: Alois Žák, Jan Vaňas, Jan Zelenka, Vác. Havel.

— Do T. J. S. Tyrš v Clevelandu přijati byli: Jos. Káša, Karel Ketz, Fr. Fleischhans, Vác. Tovara. Odstoupili: Vác. Kostka a Stan. Braum.

— Do T. J. S. Nová Vlast v Cleveland, O., přijati byli: Frank Znamínko, Vác. Končal, Theo. Dubský, Ant. Pavlíček, Frank Křížek.

— Do T. J. S. Moravan v Toledo, O., přijati byli: Václav Vejvara a Jan Kusák.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., přijati byli: Jan Suchard, Fr. Řezníček, Vác. Klásek, Fr. Hřebec, Jos. Rathaus, Mat. Adámek, Vác. Němec. Odstoupil Jan Podhorský. Přestoupil k T. J. S. East St. Louis Adam Toupal. Do armády Spoj. Států vstoupili: Fr. Homolka, K. Čermák, Fr. Jedlovec, Jos. Jedlovec, Fr. Krobot.

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijati byli: Jos. F. Bělina, Jos. Wolesský, Wm. Stránský, Jan Vavřín st., Fr. Maixner, Fr. H. Dušek, Jos. F. Martínek, Olga Stránská, Marta Štanel, Fred Dušek, Henry Šouba, Sidney Vavřín, Wm. Vaňous, Jos. Špinler, Libbie C. Balcar, Alois W. Kovář, Frank Veselý.

— Do T. J. S. Ennis, Tex., přijati byli: Fr. Janoušek a Vác. Tupý.

— Z T. J. S. Milwaukee, Wis., vyloučení byli pro neplacení: Vác. Salač a Fr. Spiruta.

— Z Žen. Odb. Sokola Mladých v Racine, Wis., vystoupila Emilie Macáková a ne Marie Pávková, jak minule omylem uveřejněno.

— Do T. J. S. Edwardsville, Ill., přijat byl Matěj Čermák. Odstoupil Ant. Podhora.

— Do T. J. S. Oak Park, Ill., přijat byl Frant. Valenta.

— Z T. J. S. Lyons, Ill., odstoupil Karel Váša. Pro neplacení vyloučení byli: Frant. Most a Jan Dušek.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Frank Vopelák, Karel Hodík, Jiří Raab, Frank Drha. Zemřeli Josef Kohout a Boh. K. Souček.

— Do T. J. S. Fort Worth, Tex., přijat byl Vojt. Šilhavý. Vystoupil B. Kuchař.

— Z T. J. S. Oklahoma City, Okla., vystoupil J. F. Jindra v prosinci 1916 jak nyní sám oznamuje.

(Následkem nedostatku místa další oznámení odložena do příštího čísla.)